

رۆناکی خوا به ته‌نها ناسین

و

تاریکیه‌کانی هاوه‌ل بریاردان

بو‌خوای گه‌وره

له ژیر رۆشنایی قورئان و سوننه‌تدا

نوسینی :

د. سعید بن علي بن وهف القحطاني

وه‌رگیڕانی :

م. شاخوان جواد أحمد

پیش نویژو و تار خوینی مزگه‌وتی (سه‌ید نه‌حمه‌دی فه‌یله‌ سوف)

چه‌مچه‌مان - پیریادی

١٤٢٩ کۆچی - ٢٠٠٨ زایینی

چاپی یه‌که‌م

کۆرکۆر کۆرکۆر

مائپه‌ری به‌هه‌شت

www.ba8.org

✉ islam_kurd_ba8@yahoo.com

07701517378

عیراقه - کوردستان - که‌لار

هه‌میشه له‌گه‌ڵمان بن بو به‌ر هه‌میشه نوێ

کتیپی ژماره ﴿٥٤﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

پیشه کی دانه ر :

إِنَّ الْحَمْدَ لِلَّهِ، نُحْمَدُهُ، وَنَسْتَعِينُهُ، وَنَسْتَغْفِرُهُ، وَنَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شُرُورِ أَنْفُسِنَا، وَسَيِّئَاتِ أَعْمَالِنَا، مَنْ يَهْدِهِ اللَّهُ فَلَا مُضِلَّ لَهُ، وَمَنْ يَضِلَّ فَلَا هَادِيَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ وَأَصْحَابِهِ وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ، وَسَلَّمَ تَسْلِيمًا كَثِيرًا، أَمَا بَعْدُ:

موسولمانی خو شه ویست نه مهی برده ست نامیلکه یه کی کورته له سهر " روناکی خوا به تهنه ناسین و تاریکیه کانی هاوئل بریاردان بو خوی گوره " تیایدا تیگه یشتن له مانا و اتای خوا به تهنه ناسین و به لگه و جور و بهرو بومه کانی یه کخو په رستیم پوون کردوته وه، وه تییدا مانا و اتای هاوئل بریارده ران بو خوی په روه ردار و به لگه ی پوچه لی و نادرستیته نه م کاره م باس کردوه، وه تیایدا باسی شه فاعه تی ریگه پی دراوو ریگه پی نه دراوم کردوه، وه باسی هوکاره نی هاوئل بریارده ران بو خوی په روه ردار و جور بهش و زیان و شوینه واره خراپه کانی هاوئل بریارده رانم بو خوی په روه ردارم کردوه .

نه وه ی گومانی تییدا نییه نه وه یه که خوا به یه ک ناسین روناکیه که خوی په روه ردار پینمونی نه وه که سانه ی بو نه کات و یارمه تیان نه دات بو ی که خوی ویستی لی یه، وه هاوئل بریارده ران بو خوی په روه ردار هه مووی تاریکی و سه رلیشیواویه و رازینراوه ته وه بو بی باوه ران و موشریکان، هه روه ک خوی په روه ردار فه رمویه تی: ﴿أَوْ مِنْ كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَاهُ وَجَعَلْنَا لَهُ نُورًا يَمْشِي بِهِ فِي النَّاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِي الظُّلُمَاتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِنْهَا كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْكَافِرِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۲﴾ (الانعام: ۱۲۲) و اتا: نایا نه وه که سه ی که مردبوو (له گومرای و سه رلیشیواویا نه ژیا) نیمه زیندومان کرده وه به روناکی نیمان و قورئان، نه وه که سه نه زانیت چون ریگه ی راست نه گریته بهرو هه لسوکه وت نه کات له ناو خه لکیدا، وه کو نه وه که سه وایه که له تاریکیه کانی شیرک و بی باوه ری و نه زانی و سه رلیشیواویا نه ژیت و ناتوانیت دهر بچیت و پرگاری ببیت، بهو شیوه یه هاوئل بریارده ران و بی باوه ری و خراپه کاری بو بی باوه ران رازینراوه ته وه .

وه خوی په روه ردار پوونی کردوته وه که چه ندین نایه تی پوون و ناشکراو به لگه ی دره وشاوه ی دابه زاندوه بو سهر پیغه مبه ره که ی (ﷺ) که گوره ترینیان قورئانی پیروژه تا به نارذنی پیغه مبه ران (ﷺ) و نه وه ی له قورئان و سوننه تدا دایبه زاندوه خه لکی له تاریکیه کانی شیرک و بی باوه ری و نه زانی و خراپه کاریه وه دهر بی نییت بو نیمان و خوا به تهنه ناسین و زانیاری به سودو پینمونی ته و او، هه روه ک خوی په روه ردار فه رمویه تی: ﴿هُوَ الَّذِي يُرِلُّ عَلَى عَبْدِهِ آيَاتٍ يَبْتَئِ لِيُخْرِجَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿۹﴾ (الحديد: ۹) و اتا: خوی په روه ردار نه وه خوی یه که چه ندین نایه تی پوون و ناشکراو به لگه ی دره وشاوه ی دابه زاندوه بو سهر پیغه مبه ره که ی (ﷺ) تا به هو ی نه و نایه ت و به لگانه وه دهرتان بی نییت له تاریکیه کانه وه (تاریکیه کانی شیرک و بی باوه ری و نه زانی و خراپه کاری و هتد) بولای روناکی خوا به تهنه ناسین و سوننه ت و زانیاری به سودو پینمونی ته و او، وه خوی په روه ردار به رامبه رتان رور به سوژو به به زه ییه (له کاتی کدا قورئانی بو دابه زاندون و پیغه مبه ری (ﷺ) بو نارذون تا هیدایه ت بدرین و پینمونی بکرین بو کردنی هه موو چاکه یه ک و دور بکه ونه وه له هه موو خراپه یه ک).

وه نه م نامیلکه یه م کردوته دوو به شه وه، هه ر به شه ی چه ند باسیکی له خو گرتوه به م شیوه یه ی لای خواره وه:

به شی یه که م: روناکی خوا به تهنه ناسین .

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای خوا به تهنه ناسین .

باسی دووه م: به لگه کان له سهر جیگیر کردنی خوا به تهنه ناسین .

باسی سییه م: جوړه کانی خوا به تهنه ناسین .

باسی چواره م: به روبومه چاک و سوده کانی خوا به تهنه ناسین .

به شئی دووه م: تاریکیه کانی هاوئل بریاردان بو خوی گه وره .

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای هاوئل بریاردهران بو خوی په روه ردگار .

باسی دووه م: به لگه کانی پوچهل کردنه وه و نادرستیتی هاوئل بریاردهران بو خوی په روه ردگار .

باسی سییه م: پون کردنه وه ی شه فاعه تی ریگه پیدراوو شه فاعه تی ریگه پینه دراو .

باسی چواره م: به خشه رو رژینه ری نیعمه ته کان تهنه نه وه شایسته ی پرستن بیت .

باسی پنجه م: نه و هوکارانه ی سهر نه کیشن بو هاوئل بریاردهران بو خوی په روه ردگار .

باسی شه شه م: جوړو به شه کانی هاوئل بریاردهران بو خوی په روه ردگار .

باسی حوته م: زیان و شوینه واره خراپه کانی هاوئل بریاردان بو خوی په روه ردگار .

داواکارم له و خوايه به و ناوه گه وره یه ی گهر داوای لی بکریت پیی نه به خشیت، نه م کاره پیروزه تهنه له بهر خاتری نه و

بیت، وه سودم پی بگه نیته له ژبانی دونیاو پاش مردنم، وه سود به هموو نه و که سانه بگه نیته که نه گات پییان،

به راستی خوی په روه ردگار باشتین داوا لیکراوه و به ریترتین نومید پی بووانه، تهنه هر نه و پشتیوانمانه و باشتین پشت

پی به ستراره، وه سوپاس و ستایش بو په روه ردگاری هر دوو جیهانیان و سه لات و سه لامی خوی په روه ردگار له سهر

به نده و پیغه مبه ری (صلوات) راستگوی خوی و یارو یاهوران و شوین که وتوانیان به چاک تاروژی دواپی ببیت .

پیشه کی وهرگیر:

موسلمانی خو شه ویست نه گهر نه ته ویته نه و مه به سته ی که خوی په روه ردگار به نده کانی به گشتی بو دروست کردوه

بینیته دی و فره مانی هره گه وره ی که ﴿ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ (الذاریات: ۵۶) جی به جی بکهیت،

نه گهر نه ته ویته خیرو به ره که تی دونیاو دواپوژت به سهردا برپوژیت، نه گهر نه ته ویته تنگ و چه له مه و ناخوشی و سزات

له سهر لاجبیت و هیمن و نارام بیت له دونیاو دواپوژدا، نه گهر نه ته ویته خوی په روه ردگار له تاوانه کانت خوش ببیت و

بنکاته به هه شته وه له ناگری دوزه خ بتپاریزیت، نه گهر نه ته ویته رازی بوون و پاداشتی خوی په روه ردگار به ده ست بینیت

و سهر فراترین که س بیت له دوا پوژدا به شه فاعه تی پیغه مبه ر (صلوات)، وه هموو کرده وه و قسه کانت وهر بگریته و

پاداشتی چاک بدریته وه له سهریان، نه گهر نه ته ویته کردنی کرده وه ی چاکه ت له سهر شان سوک بیت و وازه ینان له تاوان

کردن له سهر شان سوک بیت، نه گهر نه ته ویته خوی په روه ردگار ئیمان له دلندا جوان و رازاوه بکات و بی باوه پی و تاوان

کردن له دلندا قیزه ون و ناشیرین بکات، نه گهر نه ته ویته رازی بیت و به دلئیکی نارامه وه هموو نه و کارانه وهر بگریته که

به سهرت دیت له ناخوشی و نارپه حه تی، نه گهر نه ته ویته رزگارت بیت له زه لیلی و ژیر ده سته یی به نده کان و تهنه به نده ی

خوی په روه ردگار بیت و به راستی و تهنه دلته په یوه ست بکهیت به وه وه ، وه کرده وه ی که مت زیاد بکات و تاوانه کانت

سوک و که م بیت، وه خوی په روه ردگار ناخوشی و نارپه حه تی دونیاو دواپوژت لی بگریته وه و سهر خه رو یارمه تی دهرت بیت

له دونیاو دواپوژدا و ژبانیکی ناسوده و پر له نارامی و دلخوشیت پی ببه خشیت و دل نارامت بکات به یادو زیگری خوی،

خوشک و برای به ریزم: بو به ده ست هینانی نه و هموو کاره پیروزی پر له به ره که تانه هه ول بده موسلمانئیکی تهنه خوا

په رست به و خوت به دور بگره له هاوئل و شهریک بریاردان بو خوی په روه ردگار، موسلمانی خو شه ویست پی ده چیت

به میشتکدا بیت و بلئیت نه بی موسولمانیک هه بیت دوو خوا یان زیاتر به رستیت؟ نه خیر، به لام هموو جوړه کانی عبادت

و په رسته نه کانی وه کو پارانه وه و ترسان و پشت پی به ستن و ئومید پی بوون و مل که چ بوون و داوای کومه ک و یارمه تی کردن و لاچونی ناخوشی و نارپه حتی و سهربرین و نزر کردن و جگه له مانه ش که نه بیت هموویان تهنه بو خوی په روهردگار نه نجام بدرین، بویه له کاتیکدا له غیری خوا نه پارپیته وه یان سهربرین و نزر کردن بو غیری خوا نه نجام نه دهیت، نه و کارهت نه بیته په رستن و عیبادهت کردنی نه وهی که جگه له خوی په روهردگار بو نه نجامد او، خوشک و برای به ریزم عیبادهت تهنه بریتی نییه له نوپژ کردن و پوژوو گرتن و حه ج کردن بو خوی په روهردگار، به لکو هر کاریک خوی په روهردگار فرمانی پی کردبو که نه بیت تهنه بو خوی نه نجام بدریت، کردن و نه نجام دانی بو خوا به دل سوژی و له سهر فرمانی پیغه مبه ر (صلوات علیه وسلم) نیشانه ی ئیمان و گوپرایه لایه بو خوی په روهردگار، له همان کاتدا کردن و نه نجام دانی بو غیری خوی په روهردگار (گهر پیغه مبه ران (صلوات علیه وسلم) و پیواچاکان و فریشته کانیش بن) نیشانه ی هاوئل و شهریک بریاردانه بو خوی په روهردگار، بویه له بهر گه وره یی تهنه خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاوئل بریاردان بو خوی په روهردگار و بی ناگایی زورینه ی موسولمانان له باسه کانی خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاوئل بریاردان بو، وه بوونی گومانی نیوان موسولمانان گوايه پارانه وه و هاوار کردن بو پیغه مبه ران (صلوات علیه وسلم) و پیواچاکان و فریشته کان نابیته عیبادهت و په رستن بو یان، وام به پیویست زانی هه ستم به وه رگیزانی نه م نامیلکه یه ی به رده ستمت که ناوی ﴿ نور التوحید و ظلمات الشرك في ضوء الكتاب والسنة، دانراوی، د. سعید بن علی بن وهف الفحطانی ﴾ به ئومیدی نه وهی خوی په روهردگار بیکاته مایه ی سود لی و هرگرتن و به ناگا هاتنه وهی موسولمانان له باسه کانی تهنه خوا به یه ک ناسین و ترسناکی هاوئل بریاردان بو، وه زیاتر گرنگی بدن به لایه نی تهنه خوا به یه ک ناسین و دور بکه ونه وه له هاوئل بریاردان بو، موسلمانی خوشه ویست ناگادار به و باش بزانه خوی په روهردگار په یمانی لیخوش بوونی داوه به که سانیک پر به زه ویی تاوانیان هه یه و که سینک سهد که سی کوشت بییت و که سانیک یه کجار تاوانیان زوره ﴿ به مهرجیک کاتیک نه و تاوانه ی کردوه نه گه یشت بیته نه اندازه ی شهریک بو خوا بریاردان و بی باوه ری و به به حال لایشی نه زانی بییت ﴾ به لام په یمانی به موسلمانی نه داوه لیی خوش بییت له کاتیکدا هاوئل بو بریاد اووه له سه ریشی مردووه و ته وه ی لی نه کردوه (ترسناکی هاوئل بریاردانی بو خوی په روهردگار بو پوون کراوه ته وه)، بویه خوشک و برای به ریزم چه ندیک گرنگی بدیهت به ته وحیدو جوړه کانی و دور بکه ویته وه له شهریک بریاردان بو خوا به همو جوړو به شه کانی وه هیشتا هر که مه و زیاترت پیویسته، واگومانیس مه به و مه لی کاتیک له پیغه مبه ران و (صلوات علیه وسلم) پیواچاکان و گوړه کان نه پارپیته وه مه به ستم نییه نه وان به خوا بزانه و وه کو خوی په روهردگار باوه ریم پیان هه بییت، چونکه نه وهی که تو نه یلیت هه مان قسه و بیرو باوه ری موشریکانی سه رده می پیغه مبه ری خوا بو (صلوات علیه وسلم) که نه یان وت: ئیمه هاوارو په رستنیان بو ناکه ین تهنه بو نه وه نه بییت که نزیکمان بکه نه وه و شه فاعه تمان بو بکه ن لای خوی په روهردگار، بویه دل تهنه په یوه ستم بکه به خوی تاک و تهنه و بی شهریک، وه له همو هلس و که وت په رسته کانتدا تهنه رو بکه خوی تاک و تهنه و به ده سلات به سهر هه موشتیکدا .

له کوتاییدا داواکارین له و خوی که هه رکه سینک تهنه بو نه و بژیت و بو نه و بلیت و بو نه و کار بکات و تهنه پشت به و به ستمت به رده وام سهربرزو سرفرازه و به هیچ شیوه یه ک زه لیل و سهر شوپ و نابیت، هه رکه سینک داوای لیبکات و لی پیارپیته وه به هیچ شیوه یه ک نا ئومید نابیت، هه رکه سینک تهنه بو نه و به په رستراوی راسته قینه ی خوی بزانییت له همو ته نگ و چه له مه و ناخوشی و نارپه حتی که رزگاری نه کات، داواکارین لیی همو ووت و کرده وه یه کمان تهنه به فرمانی خوی و تهنه بو خوی بییت و نییه تمان پاک بکاته وه له همو به ش و چه زیک که بو دنیاو خو درخستن بییت، وه دل سوژیمان پیی به خشیت له همو کاره کانماندا، وه داواکارین لیی له نوسه رو وه رگیز و خوینه رو همو نه وانه ی نه گهر به وشه یه کی خیریش به شداریان کردوه خوش بییت و به رده و ایمان پیببه خشیت و له مردوه کانمان خوش بییت، آمین .

به شی یه که م

رونای خوا به تهنها ناسین

باسی یه که م: تیگه یشتن له ماناو واتای خوا به تهنها ناسین:

خوا به تهنها ناسین به گشتی: بریتیه له بوونی زانیاری و دان نان (له گهل بوونی بیروباوه پیکتی ته واو) به وهی خوی په روهردگار تاك و تهنهایه به و هموو ناوه جوانه ی که هیه تی، وه تاك و تهنهایه به هموو سیفاتیکتی ته واوو به رزو گه وره، وه تاك و تهنهایه به هموو جوړه کانی په رستن (واتا: ئه بیئت هموو جوړه کانی په رستن تهنها بو ئه و بریار بدریئت)^(۱)، هه روهك خوی په روهردگار فهرمویه تی: ﴿وَاللَّهُ كَرِيمٌ وَاللَّهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ﴾ (البقرة: ۱۶۳) واتا: خوی په روهردگاری ئیوه په رستراوی تاك و تهنهایه ئه و خوی که جگه له خوی هیچ په رستراویکی حهق و راستی تر نییه ئه و خوی که خاوهنی رحم و سوزو به زه بییه .

زانای پایه به رز (شیخ ناصر السعدی - رحمه تی خوی لی بیئت - له ته فسیری ئه م نایه ته دا فهرمویه تی: واتا : خوی په روهردگار تاك و تهنهایه له ذات و ناوه کان و سیفاته کان و کاره کانی خویدا، هیچ شهریک و هاوه لیکتی نییه نه له زاتیدا، وه هیچ هاو ناوو هاو شیوهی نییه، هیچ دروست که رو به دیهینه ریك نیه جگه له خوی، دهی که واو پیویسته تهنها ئه و به خواو په رستراوی راسته قینه بزانیئت و هموو جوړه کانی په رستن تهنها بو ئه و ئه نجام بدریئت، وه به هیچ شیوه یه ک هیچ یه کی له دروست کراوه کانی نه کریت به هاو هل و شهریکی .^(۱)

باسی دووه م

به لگه پوون و ناشکراکان له سهر جیگیر کردنی خوا به تهنها ناسین:

به لگه پوون و ناشکراو دره وشاوه کان له قورئانی پیروز و فهرموده کانی پیغه مبه ری خوادا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) گه لیک زورن له سهر جیگیر کردنی خوا به تهنها ناسین (خوا به یه ک ناسین) که ناتوانیئت هه موویان سنوردار بکرین، به لام بو پوون بوونه وه و زیاتر تیگه یشتن چه ند نمونه یه ک باس ئه که یین:

۱- خوی گه وره فهرمویه تی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (۵۶ - ۵۸)، واتا: من جنوکه و مروقه کانم دروست نه کردووه تهنها بو عبادت الله هو الرزاق ذو القوه المتین ﴿۵۸﴾ (الذاریات: ۵۶ - ۵۸)، واتا: من جنوکه و مروقه کانم دروست نه کردووه تهنها بو عبادت و په رستنی خوم نه بیئت، من رزق و روزیم لییان ناویئت، به راستی خوی گه وره زور رزق و روزی دهره و خاوهنی دهسه لاتی زور پته وو به هیزه .

له م نایه ته پیروزه دا خوی گه وره ئه وهی بو مان پوون کردو ته وه که مه به سستی له دروست کردنی دروست کراوه کانی تهنها عبادت بو کردن و په رستنیه تی به تاك و تهنها، هه رکه سیک گوپرایه لی بکات به باشترین شیوه پاداشتی ئه داته وه، وه هه رکه سیک سه ریچی بکات و به تاك و تهنها نه پیه رستیت سزای ئه دات به توندترین سزا، وه ئه وهی بو مان پوون کردووه ته وه که خوی گه وره بی پیویسته له دروست کراوه کانی، به لکو دروست کراوه کانی به گشتی و له هموو کاتی کدا هه ژارو بی دهسه لاتن و پیویستیان به خوی گه وره هیه، چونکه خوی گه وره دروست که رو به دیهینه رو رزق دهره

^(۱) بروانه : القول السدید فی مقاصد التوحید، للسعدی، ص ۱۸.

^(۱) بروانه : تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، للسعدی، ص ۶۰.

دهسه لاتداری هه موو دروست کراوه کانیه تی .

٢- ههروه ها خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُمْ

مَنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ ۗ ﴾ (النحل: ٣٦) واتا: به بی گومان نیمه بو ناو هه موو گهل و هوژیک

پیغه مبهری خومان په وانه کردووه، تا خوی گه وره به تاک و تهنه بیپرستن و دوور بکه ونه وه له په رستنی تاغوت، وه خوی گه وره هیدایهت و پینمونی هه ندیکانی کردوو هه ندیکان به هووی خراپه و تاوانی خو یانه وه گومرا و سه رلیشیاو بوون .

له م نایه ته پیروزه دا خوی گه وره نه وه مان بو روون نه کاته وه که به لگه ی خو ی سه پینراوه به سه ر خه لکیدا، وه هیچ

گهل و هوژیک نیبه که خوی گه وره پیغه مبهرو نیردراوی خو ی بو نه نار دبیتن، به لکو بو هه موو گهل و هوژیک نار دووه له

کاتی کدا بانگه وازی هه موو پیغه مبهران (ﷺ) یه ک بووه و بریتی بووه له: په رستنی نه و خوی به که تاک و تهنه نایه و هیچ

هاوه لیک نیبه، بو یه ئوممه تان به رامبه ر به بانگه وازی پیغه مبهران (ﷺ) بوون به دوو به شه وه: هه ندیکان باوه پریان هینا و

شوینی پیغه مبهران که وتن (فَمِنْهُمْ مَن هَدَى اللَّهُ)، وه هه ندیکان بی باوه ر بون و شوینی پیغه مبهران نه که وتن و وه لامی

فه رمانه کانی خوی گه وره یان نه دایه وه و شوینی پیگه ی بی باوه ری و چه وت و چیللی و خراپه کاری که وتن بو یه سه ر

لیشیاو و گومرا بوون (وَمِنْهُمْ مَن حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ) .

٣- وه ههروه ها خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ

﴿ (الانبیاء: ٢٥) واتا: پیش تو _ نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) _ هیچ پیغه مبه ریکمان نه نار دووه نیلا و ه حیمان بو نار دووه تا

روونی بکاته وه بو خه لکی که هیچ په رستراویکی حق و راسته قینه نیبه تهنه خوی گه وره نه بیت ، تا من به تاک و تهنه بناسن و بم په رستن.

بو یه هه موو پیغه مبه رانی (ﷺ) پیش پیغه مبه ری خو شمان (ﷺ) پوخته و ناوه روکی بانگه وازه که یان بریتی بووه له

فه رمان کردن به په رستنی خوی گه وره به تاک و تهنه و دوور که وتن وه له هاوه ل بریاردان بو ی، وه روون کردنه وه ی

نه وه ی که تهنه خوی گه وره په رستراوی حق و راسته قینه یه، وه په رستنی جگه له خوی گه وره پوچ و نار دوسته. ^(١)

هه ر بو یه خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴾ (الانبیاء: ٢٥) .

٤- وه ههروه ها خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿ وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا ۗ ﴾ (الإسراء: ٢٣) واتا:

په روه ردگاری تو نه ی پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمانی کردوو و بریویتی وه که عیبادت بو هیچ که سیک نه که ن (له نه هلی

ناسمانه کان و زهوی و مردوووه کان و زیندوووه کان) تهنه بو خو ی نه بیت، له به ر نه وه ی خوی گه وره تاک و تهنه نایه و خاوه ن

و گه وره ی هه موو دروست کراوه کانیه تی و هه موو دروست کراوه کانی پیوستیان پییه تی .

٥- هه موو پیغه مبه ران (ﷺ) به گه له کانیان فه رموو: ﴿ فَقَالَ يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ ۗ ﴾ (الأعراف: ٥٩)

واتا: نه ی گهل و قه ومه که م خوی گه وره به تاک و تهنه بیپرستن چونکه هیچ په رستراویکی راسته قینه ی ترتان نیبه جگه

له و، تهنه خوی گه وره به تاک و تهنه بیپرستن له به ر نه وه ی به دیهینه رو رزق دهره، هه لسورینه ری هه موو کاره کانه، وه

جگه له و هه موویان دروست کراون کاره کانیان به ریوه چوووه هیچ شتیکان به ده ست نیبه. ^(١)

^(١) پروانه: جامع البيان عن تأويل آي القرآن، للطبري (٤٢٧/١٨)، تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، للشيخ ناصر السعدي (ص ٤٠٧).

^(١) پروانه: تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان، للشيخ ناصر السعدي (ص ٢٥٥) .

۶- وه ههروه ها خوی گهوره فهرمویه تی: ﴿ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ ﴾ (البینه: ۵) واتا: فهرمانیان پی نه کراوه مه گهر به وه نه بیئت که خوی گهوره به تاک و تهنها بیهرستن و به دلسوژی و بی هاوئل برپاردان بهرستن و دینداری بو خوی گهوره بکن

۷- وه ههروه ها خوی گهوره فهرمویه تی: ﴿ قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴾ (البینه: ۱۱۳) لا شریک له، و بذلک أمرت وأنا أول المسلمین (۱۱۳) (الانعام: ۱۶۲-۱۶۳) واتا: ئه ی پیغه مبهه (ﷺ) به موشریکین و هاوئل پهیدا که ران بلی: من نویژ کردنم و (فه رزه کانم و سوننه ته کانم) سه رپرینم و هه موو ژیانم - ئه وه ی له م دونیا پهیدا ئه نجامی ئه دهم و ئه وه ی که به سه رم دیت - مردنم - واته هه موو ئه و کاره چا کانه ی که له سه ری ئه مر م تهنها بو خوی په روه ردگاری جیهانیانه، ئه و خویه ی که هیچ هاوه لئیکی نیه، به و شیوه یه فه رمانم پی کراوه که هه موو په رسته نه کان تهنها بو خوی گهوره ئه نجام بدهم، وه من یه که م که سم له م ئوممه ته که مل که چ بم بو فه رمانه کانی خوی گهوره .

۸- هاوه لئی به ریژی پیغه مبهه ری خو شه ویست (که موعازی کوری جه به له (ﷺ) ده فه رمویت: جاریکیان له پشت پیغه مبهه ری خواوه وه دانیشتبوم (له سه ر و لا خیک)، پی و تم: "یا معاذ هل تدري ما حق الله على عباده"؟ قال: قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "حق الله على عباده أن يعبدوه ولا يشركوا به شيئاً" ثم سار ساعة ثم قال: "يا معاذ، هل تدري ما حق العباد على الله إذا فعلوه" قلت: الله ورسوله أعلم. قال: "حق العباد على الله أن لا يعذب من لا يشرك به شيئاً" (۱) واتا: ئه ی موعاز ئایا ئه زانی حقه و مافی خوی گهوره چی یه به سه ر به نده کانیه وه؟ موعاز فه رموی و تم: خواو پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) باشتر ئه زانن، پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) فه رموی: حقه و مافی خوی گهوره به سه ر به نده کانیه وه ئه وه یه که عیبا ده تی بو ئه نجام بدهن و به هیچ شیوه یه ک هاوه لئی بو برپار نه دن، موعاز فه رموی: پاشان تاویک رویشتین پیغه مبهه ر (ﷺ) فه رموی: ئه ی موعاز ئایا ئه زانیت حقه و مافی به نده کان چیه لای خوی گهوره ئه گهر به چاکی و به جوانی کرده وه چا که کانی بو ئه نجام بدهن؟ و تم: خواو پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) باشتر ئه زانن، پیغه مبهه ر فه رموی: مافی به نده کان (مافی به خشش و گه وره یی و چا که ی خو یه تی نه ک پیویست بیئت له سه ری) له لای خوی گهوره ئه وه یه که خوی گهوره به نده کانی سزا نه دات گهر به نده کانی هاوه لئی بو برپار نه دن .

موسلمانن خو شه ویست: ئه م فه رموده پیروژه ئه وه مان بو روون ئه کاته وه که مافی خوی گهوره له سه ر به نده کانی ئه وه یه به تاک و تهنها بیهرستن به و په رستنانه ی که له سه ری پیویست کردوون وه به هیچ شیوه یه ک هاوه لئی بو برپار نه دن، وه مافی به نده کان له لای خوی گهوره ئه وه یه که خوی گهوره به نده کانی سزا نه دات به مه رجیک ئه وان هاوه لئی بو برپار نه دن (وه کاریک نه که ن که پی ده رچن له دین)، گومانی ئیدا نییه که مافی به نده کان لای خوی گهوره ئه وه یه که خوی گهوره په یمانی خیرو پا داشتی پیداون، وه وه عدو په یمانی خوی گهوره هه مووی راست و به جییه، راسته ئه و په یمانه، وه و ته ی هه مووی راست و به جییه و به هیچ شیوه یه ک نا راستی و دوا که وتن له په یمانیدا نییه، مافی که خوی گهوره پیویستی کردووه له سه ر نه فسی خو ی، وه ک ریژو گه وره یی و به خششیک بو یان، ئه و خویه ی که چند مافیکی له سه ر نه فسی خو ی پیویست کردووه بو به نده ئیمانداره کانی، هه ر وه ک چو ن زولم وستهمی له سه ر نه فسی خو ی حه رام کردووه، هیچ له دروست کراوه کانی پیویستیان نه کردووه له سه ری، وه خوی گهوره قیاس نا کریتته سه ر دروست کراوه کانی

(۱) متفق علیه: البخاری، کتاب اللباس، باب إرداف الرجل خلف الرجل، ۸۹/۷، برقم ۵۹۶۷، ومسلم، کتاب الإيمان، باب الدلیل علی أن من مات علی التوحید دخل الجنة قطعاً، ۵۸/۱، برقم ۳۰، واللفظ للبخاری برقم ۲۸۵۶، ورقم ۶۵۰۰.

(تا به زور بتوانری مافی لهسه پئویست بکریت) به لگو به رهحم و بهزهیی و داد پهروهری خوی رهحم و بهزهیی لهسه نهفسی خوی پئویست کردوه ، هه چۆن زولم و ستهمی لهسه خوی حهرام کردوه .^(۱)

۹- عبنای کوری مالک (رضی الله عنه) فهرمویهتی: پیغهمبهری خوا (ﷺ) فهرمویهتی: (.. فإن الله حرم علی النار من قال: لا إله إلا الله، یتغی بذلك وجه الله)^(۲) واتا: خوی گهوره کهسێک به ئاگری دۆزهخ ناسوتینیت که ووتبیتتی (لا إله إلا الله) به مهرجیک ووتنی ئه ووشهیهی تهنها له بهر خاتری خوی گهوره بوویت .

بهشی سی یه م

خوی پهروهردگار خاوهنی خاویهتی و په رستراویتییه به سه ره مو دروست کراوه کانیه وه، بویه به تاك پراگرتنی خوی گهوره به هه موو جوړه کانی په رستن و نه نجام دانی دینداری به دلسوژی تهنها بو خوی گهوره بریتیه له خوا به تهنها ناسین له خاویه تیدا (التوحید الالهیه) که نه مهش مانای (لا إله إلا الله) یه ، نه م جوړه یه کخوا په رستیه جوړه کانی تری خوا به تهنها ناسین له خو گرتوو^(۱) ، چونکه خوا به تهنها ناسین (التوحید) دوو جوړه :

جوړی یه که م: التوحید الخبری العلمی الاعتقادی^(۲): خوا به تهنها ناسین له ناسین و جیگیر کردندا، نه ویش خوا به تهنها ناسینه له پهروهردگاریتی و ناوو سیفاته کانیدا، واتا جیگیر کردن و بریاردانی بوونی زاتی خوی گهوره و سیفات و کارو ناوه کانی، وه قسه کردنی له کتیبه کانیدا بو هه رهنده یه که خوی ویستبیتتی قسه ی له گه لدا بکات، وه بریاردانی سه رجه م بریارو قه دهرو دانایی خوی گهوره و به پاک پراگرتنی له هه موو شتی که شایسته نییه بو خوی گهوره .

جوړی دووهم: التوحید الطلبي القصدی الإرادی^(۳): یه کخوا په رستی له داوا کردن و مه به ستدا، واتا یه کخوا په رستی له عیبادت و په رستندا .

خوا به تهنها ناسین به شیوهیه کی دریز تر نه بیت به سی به شه وه :

۱- توحید الربوبیه (خوا به تهنها ناسین له پهروهردگاریتیدا): بریتیه له بوونی بیرو باوه ریکی پته و دامه زراو به وهی که خوی گهوره پهروهردگاری تاك و تهنهایه له دروست کردن و مولک و رزق دان و به ریوه بردنی گه ردوندا، نه و خاویه ی که هه موو بونه وهرانی هیناوه ته بون و پهروهرده ی کردوون به نازو نیعمه ته کانی، وه بهنده تاییه ته کانی وه که پیغهمبهران (ﷺ) و شوین که وتوانی راسته قینه یانی پهروهرده کردوه به بیرو باوه ریکی راست و ته واو، وه پهروهرده ی کردوون به په وشته جوانه کان و زانیارییه به سو ده کان و کرده وه چاکه کان، نه م پهروهرده کردنهش پهروهرده یه کی به سو ده بو دل و روجه کان که به روبومی خوش به ختی دنیا و قیامه تی تیدایه .

۲- توحید الأسماء والصفات: بریتیه له بوونی بیرو باوه ریکی پته و دامه زراو به وهی که خوی گهوره پهروهردگاری تاك و تهنهایه به هه موو سیفاتیک ری که و ته واو به گشتی و له هه موو رویه که وه، نه ویش به بریاردان و جیگیر کردنی هه موو نه و ناوو سیفاتانه ی که خوی گهوره بو خوی بریاری داوه و جیگیری کردوه یان پیغهمبه ره که ی (ﷺ) بو جیگیر کردوه ، وه جیگیر کردنی واتا و حوکی هه موو ناوو سیفاته کانی به و شیوهیه ی که له قورئانی پیرو زدا هاتوه به و شیوهیه ی که شایسته یه به گه وره یی خوی پهروهردگار بی نه وهی هیچ یه کی که له ناوو سیفاته ته واوو جوانه کانی نه فی بکهیت (واته) : به

^(۱) بروانه: المفهم لما أشکل من تلخیص کتاب مسلم، للقرطبي، ۲۰۳/۱، وشرح النووي علی صحیح مسلم، ۳۴۵/۱ و مجموع فتاوی ابن تیمیة، ۲۱۳/۱.

^(۲) متفق علیه: البخاری، کتاب الصلاة، باب المساجد فی البیوت، ۱۲۵/۱، برقم ۴۲۵، و مسلم، کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب الرخصة فی التخلف عن الجماعة بعدد، ۴۵۵/۱، برقم ۳۳.

^(۳) تیسیر العزیز الحمید، للشیخ سلیمان بن عبد الله بن محمد بن عبد الوهاب، ص ۷۴، والقول السدید، للسعدی، ص ۱۷، و بیان حقیقة التوحید، للشیخ صالح الفوزان، ص ۲۰.

^(۴) بروانه: مدارج السالکین، لابن القيم، ۴۴۹/۳.

^(۵) بروانه: لإجماع الجیوش الإسلامیة علی غزو المعطلة والجهمیة، لابن القيم ۹۴/۲، و معارج القبول، لحافظ حکمی ۹۸/۱، و فتح الحمید، لعبد الرحمن بن حسن، ص ۱۷.

بؤ چونی خۆت نه لئی خوی گه وره ئەم ناوه یان ئەم سیفاتە ی نییه و ئینکاری لی بکهیت، وه بی ئه وهی ناوو سیفاتە کانی تیک بشکینیت، یان واتاکه ی بگوریت یان لیکی بجوینی یان چۆنیه تی بؤ ناوو سیفاتە کانی خوی گه وره دابنیت که شایسته ی گه وره یی خوی گه وره نه بییت. وه (توحید الأسماء والصفات) بریتیه له دوور خستنه وه نه فی کردنی هه موو ئه وه یب و که م و کورپیانیه ی که خوی گه وره نه فی کردوو له خۆی ، یان پیغه مبه ر (صلوات علیهم) نه فی کردوو له خوی په روه ردگار، وه دور خستنه وه ی هه موو ئه وه ناوو سیفاتانیه ی که ده بنه هۆی ده برپینی ناته واوی و که م و کورپی بؤ خوی گه وره، خوی گه وره له قورئانی پیروژدا خوا به تهنها ناسینی په روه ردگار یی (الربوبیه) و ناوو سیفاته جوانه کانی خۆی (توحید الأسماء والصفات) ی پوون کردۆته وه هه روه که له سه ره تای سوره تی (الحدید)، وه سوره تی (طه)، وه کۆتای سوره تی (الحشر)، وه له سه ره تای سوره تی (آل عمران)، وه سوره تی (الإخلاص) به ته واوی، وه جگه له م سوره تانه که خوی په روه ردگار باسی (توحید الربوبیه و توحید الأسماء والصفات) ی کردوو. ^(۱)

۳- توحید الإلهیه، ويقال له: توحید العبادة: واتا خوا به تهنها ناسین له په رستندا، ئه ویش بریتیه له بونی بیرو باوه پیکتی ته واوو دامه زراو_ له گه ل بوونی زانیاری و کرده وه ی چاکه و سه لماندنی _ ئه وه ی که خوی په روه ردگار خاوه نی خوایه تی و په رستراویتیه به سه ر هه موو دروست کراوه کانیه وه، وه به تاک راگرتنی خوی گه وره به هه موو جوړه کانی په رستن و ئەنجام دانی دینداری به دلسۆزی تهنها بؤ خوی گه وره، ئەم جوړه خوا په رستیه (التوحید الالهیه) و جوړه کانی تری خوا به تهنها ناسین له خۆ گرتوو وه (توحید الربوبیه و توحید الأسماء والصفات) له بهر ئه وه ی سیفه تی خوایه تی سیفه تیکه هه موو سیفاته ته واوه کان و هه موو سیفاتی په روه ردگار یی و گه وره یی له خۆ گرتوو، خوی گه وره هه ر خۆی خوا و په رستراوه له بهر ئه وه هه موو سیفاته به رزو گه وره ته واوانه ی که هه یه تی، وه له بهر ئه وه هه موو نازو نیعمه ته ی که پشتویه تی به سه ر بهنده کانیدا ، تاکیتی خوی گه وره به وه هه موو سیفاته ته واوه و تاکیتی له په روه ردگار یی ئه وه ده خوازیت که هیچ کهس و هیچ شتیک له دروست کراوه کانی شایسته ی عبادت بؤ کردن و په رستن نه بن جگه له خۆی .

خوا به تهنها ناسین له په رستندا (توحید الالهیه) مه بهستی هه موو پیغه مبه ران (صلوات علیهم) بووه له بانگه واز کردنی گه له کانیاندا هه ر له یه که م پیغه مبه ره وه تا کۆتایین پیغه مبه ر (صلوات علیهم)، ئەم جوړه یه کخوا په رستیه له سوره تی الکافرون باس کراوه ﴿ قُلْ يَتَّابِهَا الْكٰفِرُوْنَ ﴿١﴾ (الکافرون: ۱) وه تايه تی " ۶۴ " ی سوره تی ال عمران ئەم جوړه یه کخوا

په رستیه ی له خۆ گرتوو، هه ر وه که خوی گه وره فه رمویه تی: ﴿ قُلْ يٰٓاَهْلَ الْکِذِبِ تَعٰلَوْٓا۟ اِلٰی کَلِمٰتٍ سَوّٰمٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَکُمْ اَلَّا نَعْبُدُ اِلَّا اللّٰهَ وَلَا نَشْرِكُ بِهٖ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا اَرْبَابًا مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَاِنْ تَوَلَّوْا۟ فَقُوْلُوْا۟ اَشْهَدُوْا۟ بِاَنَّا مُسْلِمُوْنَ

﴿ (آل عمران: ۶۴) واتا: ئه ی پیغه مبه ر (صلوات علیهم) به ئه هلی کیتاب بلی: (که مه بهست پییان گاور و جوله کهن) وه رن بؤ لای ووشه یه که - گوئی بؤ بگرن و کاری پی بکه ن- که ئه و ووشه یه له نیوان نیمه و نیوه دا یه کسانه ئه ویش ئه وه یه که هیچ په رستراویک نه په رستین جگه له خوی گه وره، وه به هیچ شیوه یه که هاوه لی بؤ بریار نه ده یین (نه بت و نه سه لیب و نه ناگرو نه تاغوت و نه هیچ شتیکی تر نه که یه شه ریکی خوی گه وره به لکو به تاک و تهنها بیپه رستین) وه هه ندیکمان هه ندیکمان نه که یه خاوه عباده تیان بؤ بکه یین جگه له خوی گه وره (به وه ی که سوجه دیان بؤ به رین یان شوینیان بکه وین له حه لال کردنی حه رام و حه رام کردنی حه لال) ، ئەگه ر ئەوان پشتیان هه ل کردوو شوینت نه که وتن ، بلین شایه ت بن که نیمه موسولمانین و به رده وامین له سه ر ئیسلامه تی و دینداری خۆمان .

(۱) بروانه : فتح المجید، ص ۱۷، والقول السدید فی مقاصد التوحید لعبد الرحمن السعدي، ص ۱۴-۱۷، ومعارج القبول، ۹۹/۱.

وه سه ره تاي سورته تي (السجدة) و کۆتاييه که ي، وه سه ره تاو ناوه پاست و کۆتايي سورته تي (غافر)، وه سه ره تاي سورته تي (الأعراف) و کۆتاييه که يي و زۆر به ي سورته تکانی قورئانی پيرۆز ئەم جۆره يه کخوا په رسته يه ي له خو گرتوو ه .

هه موو سورته تکانی قورئانی پيرۆز جۆره کانی خوا به تهنه ناسين له خو گرتوو ه ، قورئانی پيرۆز هه مووی له سه ره تاوه تا کۆتايي باس له خوا به تهنه ناسين ئەکات، له بهر ئەوه ي قورئانی پيرۆز هه مووی يان باس له زات و گه وره يي و تاکي تي و ناوو سيفات و کارو فه رموده کانی خواي گه وره ئەکات که ئەويش بريتيه له (توحيد الربوبية والأسماء والصفات)، يان قورئانی پيرۆز بانگه واز کردنه بۆ په رستن و عيباده تي خواي گه وره به تاک و تهنه و واز هينان له په رسته ني جگه له خوا که ئەويش بريتيه له (توحيد الألوهية)، يان قورئانی پيرۆز فه رمان کردنه به چاکه و ريگري کردنه له خراپه و په يوه ست بوونه به عيباده ته وه، که ئەمانه ش له ماف و ته واکاريه کانی يه کخوا په رسته يه، يان هه والدانه سه باره ت به ري زي که سانی يه کخوا په رست وه چۆن خواي گه وره سه رخه رو يارمه تي ده ريانه، وه چه نديک ري زي ليگراون له قيامه تدا که ئەمانه ش پاداشتي يه کخوا په رسته يه، يان قورئانی پيرۆز باس له موشريکين ده کات وه چييان به سه ر دي ت له ناخۆشي و ناره حه تي له دونيادا وه توشي چ سزايه کی توندو به ئيش ده بن له دوا پۆژدا هه مووی به هۆي ده رچون و گو ي نه دانه به حوکمی خوا به تهنه ناسين ، بۆيه قورئانی پيرۆز هه مووی بريتيه له باس کردنی خوا به تهنه ناسين و مافه کانی و پاداشتي، يان باس کردنی شيرک و موشريکين و سزايان .^(۱)

به روو بوم و سو ده کانی خوا به تهنه ناسين

خوا به تهنه ناسين کۆمه ليک فه زل و گه وره يي و شو ي نه وارو سو دی باش و سه ر ئەنجامی چاکي هه يه له وانه:

- ۱- خي ري دونيا و قيامه ت له فه زل و گه وره يي و به رو بومه کانی يه کخوا په رسته يه .
- ۲- خوا به تهنه ناسين گه وره ترين هۆکاره بۆ لاچون و نه مانی ته نگ و چه له مه و ئاسته نگه کانی دونيا و قيامه ت، خواي په روهر دگار به هۆيه وه سزا لا ئەبات له سه ر به نده کانی له دونيا و قيامه تدا وه به هۆيه وه خواي په روهر دگار نازو نيعه تي خو ي ئەري زي بۆ سه رياندا .
- ۳- به رو بومی خوا به تهنه ناسيني کی ته واکه دووره له شيرک و رپا ئەمينی و هي منی دونيا و قيامه تي تيايه، هه روه ک خواي په روهر دگار فه رمويه تي: ﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا ءِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْاٰمَنُ وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (۸۲) ﴿الانعام: ۸۲﴾ و اتا: ئەوانه ي که باوه رپيان هيناو ه و ئيمانه که يان تي که ل نه کردوو ه به شيرک برياردان بۆ خواي په روهر دگار ئەوانه له قيامه تدا ئەمين له ناخۆشي و ناره حه تي، وه هيدا يه ت دراون بۆ ريگاي پاستی ئيسلام .
- ۴- هه ر که سيک خوا به تهنه بنا سي ت ئەوه هيدا يه تي ته واکه دراوه و يارمه تي دراوه بۆ به ده ست هينانی پاداشتي هه موو کرده وه يه کی چاکه له لايه ن خواي په روهر دگار وه .
- ۵- به هۆي خوا به تهنه ناسيني کی ته واکه که خواي په روهر دگار له تاوانه کان خو ش ئەبي ت خراپه کان لائەبات، هه روه ک له حه دي سي کی قودسي دا که ئەنه سی کو ري مالک (ﷺ) له پيغه مبه ره وه (ﷺ) ئەيگي رپي ته وه، خواي په روهر دگار فه رمويه تي: (يا ابن آدم إنك لو أتيتني بقراب الأرض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لأتيناك بقرابها مغفرة)^(۱) و اتا : ئەي کو رانی ئاده م (ئەي موسلمانان) تو ئەگه ر گه يشتي به دي داری من له قيامه تدا پر به زه وي تاوانت هه بي ت کاتيک ئەگه يته دي داری من و هاوه لت بۆ من بريار نه دابي ت پر به زه وي لي خو ش بونت پي ده به خشم .

^(۱) بروهانه : مدارج السالكين ، لابن القيم ، ۴/ ۵۰، وفتح المجيد ، ص ۱۷-۱۸، والقول السديد ، ص ۱۶، ومعارج القبول ، ۱/ ۹۸.

^(۲) الترمذي ، كتاب الدعوات، باب فضل التوبة والاستغفار، ۵/ ۵۴۸، برقم ۳۵۴۰، وصححه الألباني في صحيح الترمذي، ۳/ ۱۷۶، وسلسلة الأحاديث الصحيحة، برقم ۱۲۷، ۱۲۸.

۶- به هوی خوا به تهنه ناسینیکی ته اووهیه که خوی پهروهردگار بندهکان دهکاته بههشتهوه، هروهک پیغهمبهری خوا (ﷺ) فهمویهتی: (من شهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأن محمدًا عبده ورسوله، وأن عيسى عبد الله ورسوله وكلمته ألقاها إلى مريم وروح منه، وأن الجنة حق، وأن النار حق، أدخله الله الجنة على ما كان من العمل)^(۱) واتا: هر که سیک شایه تی بدات بهوهی که خوی پهروهردگار په رستراوی راسته قینه و تاک و تهنه یه و هیچ په رستراویکی تر شایسته ی په رستن نییه جگه له خوا نه بییت، وه شایه تی بدات که پیغهمبهر محمد (ﷺ) بنده و نیردراوی خوی، وه (عیسی "الکلیله") بنده و پیغهمبهری خوی (ﷺ) که بهوشه ی خوی پهروهردگار دروست بووه، کاتیک خوی پهروهردگار فهموی: (كُنْ فَيَكُونُ) واتا ببه ئه ویش دروست بووه به فرمانی خوا به بی باوک، وه روح له بهریکه وهکو سه رجه م دروست کراوه روح له بهره کانی تری خوی پهروهردگار (واتا: ئینسانه نهک خوا بییت یان بهشی خویته تییدا بییت هروهک گاورهکان باوه پریان وایه)، که سیک شایه تی بدات بهوهی که بههشت حقه و هیه و شوینی چاکه کارانه وه دوزه خیش حقه و بوونی هیه و شوینی هاوئل بریاردهران و بی باوه ران و تاوان بارانه، ئه وه خوی پهروهردگار ئه یکاته بههشته وه جا له سر هر کرده وه یه ک بییت، (واتا: خوی پهروهردگار ئه و موسلمانه ئه کاته بههشته وه چهنی چاکه شی که م بییت و تاوانی زور بییت چونکه ئه و هموو شایه تییه گوره یه ی داوه).

وه هروه ها له فهموده یه کی تر دا که هاوئل به ریز جابری کوری عبدالله (ﷺ) له پیغهمبهری خواوه (ﷺ) بومان ئه گیریته وه، که فهمویه تی: (من مات لا یشرك بالله شیئا دخل الجنة)^(۱) واتا: هر که سیک مرد بییت (یان برییت) و له ژیانی دونیادا به هیچ شیوه یه ک هاوئل بو خوی پهروهردگار بریار نه دابییت بی گومان که سیکه چوته به ههشته وه .

۷- خوا به تهنه ناسینیکی ته اووه ئه گهر له هر دلئیکدا هه بییت نایه لی خاوه نه که ی بچیته ناو ناگری دوزه خوه، هر وه ک عتبان له پیغهمبهره وه (ﷺ) بومان ده گیریته وه که فهمویه تی: (...فإن الله حرم على النار من قال: لا إله إلا الله یتغی بذلك وجه الله)^(۱) واتا: خوی پهروهردگار لاشه ی که سیکه حرام کردوه له ناگری دوزه خ که وتبییتی (لا إله إلا الله) و تهنه مه بهستی خوی پهروهردگاره به ووتنی .

۸- ئیمان و خوا به تهنه ناسین ئه گهر به ئه ندازه ی که م تر له دنکه خهرته له یه ک له دلی هر موسلمانیکدا هه بییت رزگاری دهکات له ناگری دوزه خ و به هه میسه یی خاوه نه که ی له ناگردا نامینیته وه (چه ندیک تاوانیشی زور بییت به مه رجیک ئه و تاوانانه نه گه یشتبیته راده ی شریک و بی باوه ری).^(۱)

۹- خوا به تهنه ناسین گوره ترین هوکاره بو به دهست هینانی رازی بوون و پاداشتی خوی پهروهردگار، وه سه رفرازترین و به خته وه رترین که س له پوژی قیامه تدا به شه فاعه تی پیغهمبهر (ﷺ) که سانی خوا به تهنه په رستن ، هروهک پیغهمبهر (ﷺ) فهمویه تی: (...أسعد الناس بشفاعتي يوم القيامة من قال لا إله إلا الله خالصا من قلبه أو نفسه)^(۱) واتا: سه رفرازترین و به خته وه رترین موسولمان له پوژی قیامه تدا که بهر شه فاعه تی من بکه ویت موسولمانیکه له ناخی دلپیه وه و به دل سوژییه کی ته اووه وه ووتبییتی (لا إله إلا الله) .

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الأنبياء، باب قوله تعالى: { يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ } ۱/۶۸، برقم ۳۲۵۲، ومسلم، كتاب الإيمان، باب الدليل على أن من مات على التوحيد دخل الجنة قطعاً، ۱/۵۷، برقم ۲۸

(۱) مسلم، كتاب الإيمان، باب من مات لا یشرك بالله شیئا دخل الجنة، ۱/۹۴، برقم ۹۳.

(۱) متفق علیه: البخاري، كتاب الصلاة، باب المساجد في البيوت، ۱/۱۲۶، برقم ۴۲۵، ومسلم، كتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب الرخصة في التخلف عن الجماعة بعذر، ۱/۴۵۵-۴۵۶، برقم ۳۳.

(۱) بروانه: صحيح البخاري، كتاب التوحيد، باب قول الله تعالى: { لَمَّا خَلَقْتُ بَدِيَّ }، برقم ۷۴۱۰، وصحيح مسلم، كتاب الإيمان، باب معرفة طريق الرؤية، ۱/۱۷۰، برقم ۱۸۳، ورقم ۱۹۳.

(۱) البخاري، كتاب العلم، باب الحرص على الحديث، ۱/۳۸، برقم ۹۹.

۱۰- ههموو کردهوه چاکهکان و ووته و قسه نهئینی و ئاشکراکان ، له پوی وهرگیران و تهواوهتی و بوونی پاداشتی چاکه له سهریان له لایهن خوی پهروهردگاروه وهستاون له سهر بوونی خوا به تهنها ناسینیکی تهواو، بویه ههرکاتیك خوا به تهنها ناسین به هیژ بوو وه دلّسوژی تهواو بو خوی پهروهردگار ئه و کارانه ریك و تهواو دهبن .

۱۱- به هوی خوا به تهنها ناسینیکی تهواوهوه کردنی کردهوهی چاکه لهسهر شانی بهندهی موسلمان ئاسان دهبیّت، وه به ئاسانیش واز هینان له تاوان له سهر شانی سوک دهبیّت ، وه دلّ نهوایی تیدایه له بهلاو موسیبهت، خوا به تهنها ناسین و دلّسوژی بو خوی پهروهردگار له یهکخوا پهستهکهیدا کردنی کردهوهی چاکه لهسهر شان سوک و ئاسان دهبیّت ، له بهرئهوهی ئومیدی به رازی بوون و پاداشتی خوی پهروهردگار هیه، وه به ئاسانی دهتوانیّت واز له و تاوانانه بییّت که نهفسی حهزی پییهتی ئه نجامی بدات، له بهر ئهوهی ترسی تورپه بوون و سزای خوی پهروهردگاری هیه .

۱۲- خوا به تهنها ناسین ههر کاتیك به تهواوی له ههر دلّیکدا ههبوو خوی پهروهردگار ئیمان له و دلّدا شیرین و خوښهویست ئهکات و ئهپرازینیتهوه به کردهوهی چاکه، وه خوی پهروهردگار بی باوهپی و تاوان و سهریچی لا قیزهون و رق لیبوو ئهکات، وه خوی پهروهردگار ئه و کهسه یهکخوا پهسته ئهگیریت له هیدایهت دراوان .

۱۳- خوا به تهنها ناسین ناخوښی و ئیش و ئازار له سهر بهندهی موسلمان سوک و ئاسان دهکات، بویه به گویرهی تهواوی خوا به تهنها ناسین، موسلمان ناخوښی و ئیش و ئازارهکان وهردهگریّت به دلّیکی فراوان و نهفسیکی ئارامهوه، وه ئه و بهنده موسولمانه تهواو تهسلیمه و پازیبه به و قهدهرهی که خوی پهروهردگار بوی برپوهتهوه گهر له سهر شانی قورس و گرانیس بیّت، که ئهویش گهرهترین هۆکاره بو فراوانی و ئارامی دلّهکان .

۱۴- خوا به تهنها ناسین بهندهکان پرگار دهکات له بهندایهتی کردن و دلّ پهیوهست بوون و ترسان و ئومید بوون و کردهوه کردن له بهر دروست کراوهکانی خوی پهروهردگار، که ئه و پرگار بونهش سهرفرازی پاستهقینه و ریژو شکومهندی بهرزییه، له گه لّ ئهوهشدا ئه و بهنده یهکخوا پهسته تهنها بهندایهتی خوی پهروهردگار دهکات و تهنها ئومیدی به خوی پهروهردگار و له هیچ کهس و شتیك ناترسیّت تهنها له خوی پهروهردگار نهبیّت، ئه و ترس و ئومیدهش له خوی پهروهردگار تهواو سهرکهوتوو و سهرفراز و پرگار بووی دهکات .

۱۵- خوا به تهنها ناسین گهر له ههر دلّیکدا به تهواوهتی ههبوو به دلّسوژییهکی تهواوهوه ئه و کاته کردهوهی چاکه کهمی ئه و بهنده موسلمان زور ئهکات ، وه کردهوه و قسه جوانهکانی زیاد ئهکات بی سنور و حیساب .

۱۶- خوی پهروهردگار کهفالهتی خوا به تهنها ناسانی کردوه که له دنیا دا سهرخهرو یارمهتی دهریان بیّت، وه سهرفرازو بهعیززهت و پرژداریان بکات، وه تهواو هیدایهتیان بدات، وه خوی پهروهردگار کردنی ههموو کاریکی چاکهیان لهسهر ئاسان دهکات، وه کار و حالی دنیایان بو چاک دهکات ، وه ههموو قسه و کردهوهکانیان بو ریك و چاک جوان ئهکات .

۱۷- خوی پهروهردگار خراپهی دنیا و قیامهت له ئیمانداران (یهکخوا پهستان) لادهبات و دووری دهخاتهوه، وهمنهتی خوئی پرژاندوه به سهریاندا به و ژیانه خوښهی که پیی بهخشیون، وه دلّ ئارامی کردون پیی، وه دلّ گهش و دلّ خوښی کردون به یادو زیکری خوئی له و دنیا یه دا .

شیخی پایه بهرز ناصر السعدی " پهحمهتی خوی لیبیّت " فهرمویهتی : (بهلگهی ئه و خالانهی که باسکران له قورئانی پیروز و سوننهتی پیغه مبهردا (علیه السلام) زور و ئاشکران ، والله أعلم).^(۱)

وه شیخ و زانای پایه بهرز ابن تیمیه (پهحمهتی خوی لیبیّت) فهرمویهتی: (هیچ خوښهتی و چیژو خوښهکی تهواو نییه بو دلّهکان مهگهر له خوښهویستی خوی پهروهردگار و نزیک بونهوه لیی به و کاره چاکانهی که خوی پهروهردگار ههز

(۱) بروانه: القول السدید فی مقاصد التوحید ص ۲۵.

دهکات نه نجام بدرین بوی، وه خو شه ویستی بۆ خوی پهروه ردگار ته او و راست نییه مه گهر به پشت هه لکردن له هه موو خو شه ویستیک جگه له خوی، که نه وهش (واتا: پشت هه لکردن له خو شه ویستی هه موو خو شه ویستیک له روی په رستن و ئومید پیبون و ترسان و پشت پییهستن و داوا لی کردن و هتد، جگه له خوی پهروه ردگار) حه قیقهت و پاستیتی خوا به تهنه ناسین و (لا إله إلا الله) یه.^(۱)

به شی دووهم

تاریکیه کانی هاوئل بریاردان بۆ خوی پهروه ردگار

باسی یه کهم: تیگه یشتن له مانای هاوئل بریاردان بۆ خوی پهروه ردگار

مانای شیرک له زمانه وانیدا: الشِّرْکُ، والشِّرْکَةُ، واتایان یه که، وقد اشترکا، وتشارکا، وشارك أحدهما الآخر، شهریک بوون، شهریکایه تی نه وی تری کرد، وأشرك بالله: کفر، کوفری کرد بی باوه پ بوو، فهو مشرک ومشرکي، که که سیکی موشریکه، والاسم الشرك فيهما، ورغبنا في شرككم: مشارکتکم فی النسب، وأشرك بالله: جعل له شریکاً فی ملکه، أو عبادته : واتا: هاوئلی بۆ خوا بریاردان له مولکی یان له په رستنیدا.^(۱)

مانای شیرک له روانگهی شه رعدا: نه وه یه که تو هاو شیوه یه که بۆ خوی پهروه ردگار دابنیت له کاتیکدا خوی پهروه ردگار توی دروست کردوو، نه و تاوانهش گه وره ترین تاوانه (که هیچ تاوانیک له سه رویه وه نییه بۆ ترسانکی) نه و تاوانه (شیرک) هه لوه شینه ره وه و پوچه لکه ره وه ی هه موو کرده وه چاکه کانه، وه ریگر و بهر به سته له بوونی پاداشتی چاکه له سه ر کرده وه چاکه کان، بۆیه هه ر که سیک (که سیک یان شتیک) یه کسان بکات له گه ل خوی پهروه ردگاردا به خو شه ویستی و به گه وره دانان، وه شوینی هه نگاوو ریباری بکه ویت که پیچه وانهی ریباری پیغه مبه ر ئیبراهیم بیت (عليه السلام) نه وه نه و

که سه که سیکی موشریکه و گه وره ترین تاوانی نه نجامد او ه.^(۱)

هاوئل بریاردان بۆ خوی پهروه ردگار دوو جو ره: (۲)

جو ری یه کهم: هاوئل بریاردانی گه وره نه گه ر هه ر که سیک بریاری بدات له دینی ئیسلام پیی دهرده چییت و بی باوه پ ده بیت

جو ری دووهم: هاوئل بریاردانی بچو که که نه گه ر هه ر که سیک بریاری بدات له دینی ئیسلام دهرنا چی و پیی بی باوه پ نابیت به لام له تاوانه گه وره کان گه وره تره به لای هه ندی له زانایانه وه .

زانای پایه به رز شیخ ناصر السّعدی (به حمته خوی لبیت) سنوری شیرکی گه وره ی بوون کردوته وه و فه رمویه تی: (سنوری هاوئل بریاردانی گه وره که هه موو جو رو به شه کانی له خو گرتبیت نه وه یه: که به نده یه که جو ریک یان تاکیک له تاکه کانی په رستن بۆ جگه له خوی پهروه ردگار نه نجام بدات، بۆیه هه موو بیروباوه پ و قسه و کرده وه یه که کاتیک زانرا خوی پهروه ردگار فه رمانی کردوو ده بیت تهنه بۆ خو ی بکریت، کردن و نه نجامدانی بۆ خوی پهروه ردگار خوا به تهنه ناسین و

^(۱) پروانه: مجموع الفتاوی، ۳۲/۲۸.

^(۱) پروانه: القاموس المحيط، باب الکاف، فصل الشین، ص ۱۲۴۰.

^(۱) پروانه: الأجوبة المفيدة لمهمات العقيدة، لعبد الرحمن الدوسري، ص ۴۱.

^(۱) پروانه: قضية التكفير، للمؤلف، ص ۱۱۹.

نیمان و دلسۆزییه بۆی، وه ئه نجامدان و کردنی بۆ جگه له خوای پهروهردگار هاوئل بریاردان و بۆ باوه پیه، ئه مه یه سنوری شیرکی گه وره .

وه سنوری شیرکی بچوک: بریتیه له هه موو وه سیله و هۆکاریک که سه ربکی شیت بۆ هاوئل بریاردانی گه وره له و مه به ست و نیهت و قسه و کرده وانه ی که نه گه یشتونه ته راده ی په رستن و عیادهت .^(١)

باسی دووم : به لگه روون و ناشکراکان سه بارهت به هه ئوه شانده وهی هاوئل بریاردان بۆ خوای پهروهردگار

به لگه ی براوه و روون و ناشکرا سه بارهت به هه ئوه شانده وهی هاوئل بریاردان بۆ خوای پهروهردگار و سه رزه نشت کردنی که سانی هاوئل بریاردەر بۆ خوای پهروهردگار زۆر زۆرن له وانه :

١- هه ر که سیک داوا بکات و بپارێته وه له پینغه مبه ریک (ﷺ) یان پیاو چاکیک یان مه لائیکه یه ک یان جنۆکه یه ک یان جوړیک له جوړه کانی په رستنیا ن بۆ ئه نجام بدات ئه وه کردویانیت ی به خواو په رستراو جگه له خوای پهروهردگار.^(٢) که ئه وه ش حه قیقه تی شه ریک بریاردانی گه وره یه بۆ خوای پهروهردگار ، خوای پهروهردگار ده رباره ی ئه م تاوانه فه رمویه تی:

﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ (النساء: ٤٨) واتا : خوای پهروهردگار له که سیک رازی نییه و لئی خۆش نابیت که هاوئلی بۆ بریار دابیت (وه به و حاله وه مر دبیّت و ته وبه ی نه کردبیّت له کاتی که تر سناکی شیرکی بۆ روون کرابیته وه و به لگه ی خوای پهروهردگاری بۆ باس کرابیّت و به رده وام بووبیّت له سه ری (أقيم عليه الحجة)، وه خوای پهروهردگار له هه موو تاوانیک خۆش ده بیّت که له خوار شیرکه وه بیّت بۆ ئه و که سه ی که خۆی ویستی لئییه (لیخۆش بوونی خوای پهروهردگار له هه موو تاوانیک که نه گه یشتووه ته راده ی شیرک و بۆ باوه پری یان ئه وه تا هه ر له سه ره تاوه و بۆ سزا لئی خۆش ده بیّت یان پاش سزاو پاک بونه وه پزگاری ده کات له ئاگری دۆزه خ له بهر ئه وه ی شیرک و بۆ باوه پری به رامبه ر خوای پهروهردگار ئه نجام نه داوه، ئه مه واتای ئه وه نییه بلین ریگه ی تاوانمان بۆ ئاسان ده بیّت - به لکو گه وره یی خوا به تهنه ناسین و دوور که وتنه وه له شیرک بریادانمان بۆ روون ده کاته وه - چونکه موسلمان گه ر تاوانیش بکات به تر سه وه ئه نجامی ئه دات) وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا " وه هه ر که سیک هاوئل بۆ خوای پهروهردگار بریار بدات به راستی درۆیه ک و تاوانیکی زۆر گه وره ی ئه نجامداوه .

٢- له و به لگه یه کلاکه ره وانه ی که پیویسته روون و ناشکرا بکری ن بۆ ئه و که سانه ی که جگه له خوای پهروهردگار په رستراوی تر ده په رستن، فه رموده ی خوای پهروهردگار که فه رمویه تی: ﴿ أَمْ اتَّخَذُوا إِلَهًا مِّنَ الْأَرْضِ هُمْ يُبْشِرُونَ ﴾ (٢١) ﴿ لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ (٢٢) ﴿ لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴾ (٢٣) (الانبیاء: ٢١-٢٣) واتا: ئه وان په رستراوی تریان داناوه و ده پیه رستن جگه له خوای پهروهردگار له سه ر زه ویدا، ئایا ئه و په رستراوانه ده توانن مردوو زیندوو بکه نه وه و له زه ویدا بلاوی بکه نه وه؟ بۆ گومان نه خیر ده ی که نه توانن ئه وه بکه ن چۆن شایسته ی ئه وه ن بکری نه خوا. ﴿ لَوْ كَانَ فِيهَا إِلَهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ واتا : ئه گه ر له ئاسمانه کان و زه ویدا خوایه ک و په رستراویکی راسته قینه ی تر هه بوایه ئه وه ژیا ن و ریک و پیکی ئاسمانه کان و زه وی تیک ده چون و خراپ ده بوون، پاک و بۆ گه ردی بۆ ئه و خوایه (که خاوه نی عه رشه) له وه ی ده یلین گوایه کو ر یان شه ریکی هه یه ، ﴿ لَا يَسْأَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْأَلُونَ ﴾ واتا : خوای پهروهردگار حاکم و ده سه لاتداره و پرسیا ری لی نا کری له و

^(١) بروانه : القول السديد في مقاصد التوحيد، لعبد الرحمن بن ناصر السعدي، ص ٣١، ٣٢، ٥٤.

^(٢) بروانه : فتح المجيد شرح كتاب التوحيد، ص ٢٤٢.

کارانهی ئه نجامی دهدات و په خنهی لی ناگیرئ له بهر ئه وهی خوی په روهردگار خاوهنی گه وره بی و زانیاری و داناییه کی ته واوه (وَهُمْ يُسْأَلُونَ) واتا: به لکو ئه وان (هاوئل بریارده ران) پرسیار لی کراون له سهر کاره کانیان ^(۱).

له م ئایه ته پیروژانه دا خوی په روهردگار ئینکاری و نکۆلی له سهر ئه و که سانه د هکات که جگه له خوی په روهردگار له سهر زه ویدا په رسترای تریان داناهو ده یان په رستن، جا ئه و په رسترانه دارو به رده کان بن یان بته کان بن که ده په رسترین جگه له خوی په روهردگار، ئایا ئه و په رسترانه ده توانن مردووه کان زیندوو بکه نه وه و به سهر زه ویدا بلاویان بکه نه وه؟ وه لام: بی گومان نه خیر ناتوانن و دهسه لاتیان نییه به سهر هیچ کاریک له و کارانه دا، وه ئه گهر له ئاسمانه کان و سهر زه ویدا په رستراویکی تری راسته قینه هه بویه و شایستهی په رستن بویه ئه و کاته ژیانی دروست کراوه کان و ریک و پیکی ئاسمانه کان و زه وی تیک ده چون و خراب ده بوون، له بهر ئه وهی بوونی چهند خویه ک و په رستراویک ری نه دان و نه گونجان و نا کۆکی ده خوازیت، که به هۆیه وه له ناو چون و نه مان پوو دهدات، ئه گهر دابنریت دوو په رستراو هیه، یه کیکیان بیه ویت شتیک دروست بکات به لام ئه وهی تریان نه یه ویت ئه و شته دروست بکات، یان یه کیکیان بیه ویت شتیک ببه خشیت ئه وهی تریان نه یه ویت و ریگر بیت، یان په رستراویکیان بیه ویت لاشه یه ک بچولئ ئه وهی تریان بیه وئ وه ستاو بیت، له م کاته دا ریک و پیکی هه موو بونه وهران و ژیانی دنیا تیک ده چیت، له بهر ئه وهی :

* شتیک نه گونجاوه و نه مه عقولیشه له یه ک کاتدا مه بهستی هه ردوو کیان بیته دی، چونکه ئه گهر مه بهستی هه ردوکیان بیته دی ئه و کاته ئه وه ده خوازیت که دوو شتی زور جیاواز له یه ک کاتدا کۆ ببیته وه، یان ئه وه ده خوازیت له یه ک کاتدا شتیک زیندوو بیت و مردوش بیت، جولاو و وه ستاو بیت، که بوونی شتی به و شیوهش نه گونجاوه و نه شایسته یه .

* وه ئه گهر مه بهستی هیچ کامیان نه هاته دی ئه و کاته بی دهسه لاتی له هه ر دوکیاندا دهرده که ویت که ئه وهش پیچه وانیه گه وره بی دهسه لاتی خوی په روهردگار .

* وه ئه گهر مه بهستی یه کیکیان هاته دی و کاری جی به جی بوو، ئه و کاته ئه و په رستراوهی مه بهسته که ی دیته دی و کاره کانی جی به جیه په رستراوی به توانا و به دهسه لاته و ئه وهی تریان په رستراوی بی توانا و بی دهسه لاته .

* وه کۆبونه وه و ریکه و تنیان له سهر هاتنه دی یه ک مه بهست له هه موو کاریکدا شتیک ناشیاوو نه گونجاوه . بۆیه له م کاته دا ئه و په رستراوهی که به دهسه لاته و زاله به سهر به ریوه بردنی کاره کانیان ته نه ا نه ویان مه بهسته که ی هاتوته دی و کاره کانی جی به جیه بی هیچ ریگرو به ربه ره کانی و پا جیاوازیه کی به رامبه ری، وه بی بوونی هیچ هاوه لیک، که ئه ویش خوی دروست که رو به دیهینر و تاک و ته نه ایه، که هیچ په رستراویکی حه ق نییه جگه له خوی هه ر ئه و په رستراوی حه ق و راسته قینه یه، وه هیچ په روهردگاریک نییه جگه له خوی، هه ر بۆیه خوی په روهردگار به لگه ی ناشیاوی و نادروستیتی بوونی زیاتر له په رستراویکی باس کردوه و فه رمویه تی: ﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۲﴾ (المؤمنون: ۹۱-۹۲) واتا: هه رگیزو به هیچ شیوه یه ک خوی په روهردگار که سی نه کردوه به رۆله و مندالی خوی وه به هیچ شیوه یه ک له گه ل خوی په روهردگاردا په رستراوی حه ق و راسته قینه نییه و هاوه ل و شه ریکی نییه، گه ر په رستراوی حه ق و راسته قینه ی تر له گه ل خوی په روهردگاردا هه بویه ئه و کاته هه ریه که یان یارمه تیده رو به ریوه به ری ئه و شتانه ئه بوون که خوی دروستی کردوون (بۆیه ئه و کاته ژیان و ریک و پیکی و جوانی ئه م بونه وهرانه تیکده چون) وه

﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۲﴾ (المؤمنون: ۹۱-۹۲) واتا: هه رگیزو به هیچ شیوه یه ک خوی په روهردگار که سی نه کردوه به رۆله و مندالی خوی وه به هیچ شیوه یه ک له گه ل خوی په روهردگاردا په رستراوی حه ق و راسته قینه نییه و هاوه ل و شه ریکی نییه، گه ر په رستراوی حه ق و راسته قینه ی تر له گه ل خوی په روهردگاردا هه بویه ئه و کاته هه ریه که یان یارمه تیده رو به ریوه به ری ئه و شتانه ئه بوون که خوی دروستی کردوون (بۆیه ئه و کاته ژیان و ریک و پیکی و جوانی ئه م بونه وهرانه تیکده چون) وه

﴿ مَا أَخَذَ اللَّهُ مِنْ وَلَدٍ وَمَا كَانَ مَعَهُ مِنْ إِلَهٍ إِذَا لَذَّهَبَ كُلُّ إِلَهٍ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ﴿۹۱﴾ عَلِيمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿۹۲﴾ (المؤمنون: ۹۱-۹۲) واتا: هه رگیزو به هیچ شیوه یه ک خوی په روهردگار که سی نه کردوه به رۆله و مندالی خوی وه به هیچ شیوه یه ک له گه ل خوی په روهردگاردا په رستراوی حه ق و راسته قینه نییه و هاوه ل و شه ریکی نییه، گه ر په رستراوی حه ق و راسته قینه ی تر له گه ل خوی په روهردگاردا هه بویه ئه و کاته هه ریه که یان یارمه تیده رو به ریوه به ری ئه و شتانه ئه بوون که خوی دروستی کردوون (بۆیه ئه و کاته ژیان و ریک و پیکی و جوانی ئه م بونه وهرانه تیکده چون) وه

هندی له دروستکراوهکانی زال ئه کرد به سهر هه ندیکیاندا، **سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ** : پاکى و بیگهردى بۆ ئه و خوايهی که هاوئل بریاردهران ئه یلین و ئه دیده نه پالی (گوايه مندال و هاوئل و شهريکی هه يه) **﴿عَلِيمِ الْعَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾** : ئه و خوايه شارهزاو ئاگاداری هه موو نهیئی و دیارو ئاشکراکانه به رزی و بلندی و گه وره یی تهنها بۆ ئه وه به رامبه ر به و شتانه که نه فامان و هاوئل بریاردهران ده یکه نه هاوئل و شهريکی .

وه بوونی ئه م هه موو بونه وه رانه ی ژیروو سه رو به وه هه موو جوانی و پیک و پیکه و بوونی تیکه لاوی و په یوه ندیان به یه که وه له وه په ری ورده کاری و ته واوه تیدایه **﴿مَا تَرَىٰ فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ مِن تَفَوُّتٍ﴾** (الملك: ۳) و اتا: هه یچ ناپیکی و نا به جیه که نابینیت له دروست کراوهکانی خوی په روه ردگاردا ، به لکو هه موویان گویرایه ل و ئاماده و پیکخراون به داناییه وه (له لایه ن خوی گه وره وه) بۆ به رژه وه ندی دروست کراوهکانی، هه موویان به لگه ن له سه ر ئه وه ی که به رپۆبه رو په روه ردگارو خویان تهنها یه که خوايه، هه یچ په رستراوو دروست که ریان نییه جگه له وه (خوی په روه ردگار) ^(۱).

۳- ئه وه ی که شتیکی پوون و زانراوه له لای هه موو که سانی عاقل و ژیرمه ند ئه وه یه هه موو ئه و په رستراوانه ی که ده په رستری جگه له خوی په روه ردگار بۆ هیزو بۆ ده سه لاتن له هه موو پویه که وه، ئه و په رستراوانه هه یچیان به ده ست نییه بۆ خویان و بۆ جگه له خۆشیان له سوو و قازانچ و زیان ، له ژیان و مردن ، له به خشین و پیکری کردن و نه به خشین، له به رزی و نزمی ، وه وه سف ناکرین به هه یچ سیفاتیک له وه سیفاتانه ی که په رستراوی راسته قینه ی پۆ وه سف ده کریت، ده ی که واوو چۆن ئه و په رستراوانه ده په رستری که ئه وه حالیا نه ؟ وه چۆن ئومیدت به په رستراویک ده بیت که ئه وه حالیتی؟ یان چۆن لیبی ده ترسییت که ئه وه سیفاتیتی؟ یان چۆن هاواری بۆ ده کریت و داوای لی ده کریت له کاتی که نه ده بیستییت و نه ده بینیت و نه هه یچ شتیکیش ده زانییت ^(۱).

وه خوی په روه ردگار به جوانترین شیوه بۆ ده سه لاتی و بۆ هیزی ئه و په رستراوانه ی که جگه له خوی ده په رستری پوون کردۆته وه، هه روه که فه رمویه تی: **﴿قُلْ أَعْبُدُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ﴾** (المائدة: ۷۶) و اتا: ئه ی پیغه مبه ر **﴿عَلَىٰ سُبْحَانَ اللَّهِ﴾** پینان بللی ئایا نیوه (موشریکین) عیباده ت بۆ جگه له خوی په روه ردگار ده که نه له کاتی که نه زیان و نه سوویان نییه بۆتان وه خوی په روه ردگار بیسه رو زانایه .

وه هه روه ها خوی په روه ردگار فه رمویه تی : **﴿أَيُّشْرِكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلِقُونَ﴾** ^(۱۱۱) **﴿وَلَا يَسْتَطِيعُونَ لَهُمُ نَصْرًا وَلَا أَنفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ﴾** ^(۱۱۲) **﴿وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاهُ عَلَيْكُمْ أَدْعُوهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَمِتُونَ﴾** ^(۱۱۳) **﴿إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾** ^(۱۱۴) **﴿أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُم أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُم أَعْيُنٌ يَبْصُرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ﴾** ^(۱۱۵) **﴿إِن وَلِيَّ اللَّهِ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَلَّى الصَّالِحِينَ﴾** ^(۱۱۶) **﴿وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِن دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنفُسَهُمْ يَصْرِفُونَ﴾** ^(۱۱۷) **﴿وَإِن تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُنظِرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ﴾** ^(۱۱۸) (الأعراف: ۱۹۱-۱۹۹)

^(۱) بېوانه : درء تعارض العقل والنقل لابن تیمیة ۳/۹، ۳۵۴، ۳۳۷-۳۸۲، ۳۵/۱-۳۷، و تفسیر البغوي ۳/۲۴۱، ۳۱۶، و ابن کثیر ۳/۲۵۵، ۱۷۶، و فتح القدير للشوكاني ، ۳/۴۰۲، ۴۹۶، و تفسیر عبد الرحمن السعدي ، ۵/۲۲۰، ۳۷۴، و أيسر التفاسير لأبي بكر جابر الجزائري ۳/۹۹، و منهاج الجدل في القرآن الكريم للدكتور زاهر بن عوض الألمي ص ۱۵۸-۱۶۱.

^(۲) بېوانه : تفسیر ابن کثیر ۲/۸۳، ۲۱۹، ۲۷۷، ۴۱۷، ۴۷/۳، ۲۱۱، ۳۱۰، و تفسیر السعدي ۲/۳۲۷، ۴۲۰، ۲۹۰/۳، ۴۵۱، ۲۷۹/۵، ۴۵۷، ۱۵۳/۶، و أضواء البيان للشنقيطي ، ۲/۴۸۲، ۱۰/۳، ۳۳۲، ۵۹۸، ۴۴/۵، ۶۶۸/۶.

﴿ أَشْرَكُونَ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿۱۹۱﴾ وَلَا يَسْتَطِيعُونَ هُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴾ واتا: ئایا دروست کراوه کانی خوی پورهردگار دهکهنه هاوئل و شهریکی خوی گوره له کاتیکیدا ناتوانن هیچ شتیکی دروست بکن؟ بهلکو خویان دروست کراون، وه ناتوانن سهرخه ری خویان و هاوار که رانیان بن .

﴿ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَتَّبِعُوكُمْ سِوَاءَ عَلَيْهِمْ أَدْعَاؤُهُمْ أَمْ أَنْتُمْ صَامِتُونَ ﴾ واتا: هاواریان لی بکن و بانگیان بکن بو سهر ریگی هیدایهت و راستی شوینتتان ناکه ون (چونکه روح له بهر نین)، یه کسانه بو ئیوه ئه ی هاوئل بریارده ران هاواریان بو بکن و لییان بپارینه وه یان بی دهنگ بن و لییان نه پارینه وه (چونکه بی گیانن، بی گیانیش ناتوانیت هیچ کاریک بوخوی بکات چ جای بو جگه له خوی! په رستراوی راسته قینه نین، بهلکو ئه وه ی په رستراوی راسته قینه بیت تهنه ئه و خوییه که ههرکه سیک بیه رستیت سودی بی دهگه یه نیت، ههرکه سیک سهر پیچی بکات زیانی بی دهگه یه نیت، ههرکه سیک خۆشه ویستی بیت سهری ده خات، ههرکه سیک دژایه تی بکات سهر شویری ده کات، ههرکه سیک گوی رایه لی بکات ریمنونی ده کات بو سهر ریگی راست، ههرکه سیک لیی بپارینه وه پارانه وه که ی ده بیستیت و وه لامی ده داته وه) .

﴿ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ عِبَادٌ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُوهُمْ فَلْيَسْتَجِيبُوا لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿۱۹۲﴾ واتا: ئه وانیه ئیوه لییان ده پارینه وه و هاواریان بو ده کهنه ئه ی هاوئل بریارده ران وه کو ئیوه دروست کراون (بهلکو مرقه هکان که لیک له وان ته و او ترو به ده سه لات ترن، چونکه ئیوه نه بینن ئه وان نابینن ئیوه نه بیستن ئه وان نابیستن ئیوه ده ست و قاچ و چاوتان هه یه ئه وان نیانه) ده ی نه گهر ئیوه راست ده کهنه ئه و په رستراوانه سودو زیانیان به ده سه کاتیکی هاواریان بو ده کهن با وه لامی پارانه وه کانتان بده نه وه کاتیکی لییان نه پارینه وه، نه گهر وه لامی پارانه وه کانتانیان نه دایه وه ئه وه بی گومان بن له وه ی که نه سودو نه زیانیان به ده ست نییه، چونکه سودو زیان گه یاندن به ده ست خوییه که کاتیکی هاواری بو بکریت بییستیت و سود به و که سه بگه یه نیت که چاکه کاره و زیان به و که سه بگه یه نیت که خراپه کاره و شایسته یه تی .

﴿ أَلَهُمْ أَرْجُلٌ يَمْشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَيْدٍ يَبْطِشُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ أَعْيُنٌ يُبْصِرُونَ بِهَا أَمْ لَهُمْ آذَانٌ يَسْمَعُونَ بِهَا قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴿۱۹۳﴾ واتا: ئایا (ئه ی هاوئل بریارده ران) ئه و بت و په رستراوانه ی ئیوه قاچیان هه یه تا له گه لتاندا بین و بچن کاره کانتان بو جی به جی بکن؟ یان ئایا ئه وان ده ستیان هه یه تا به رهنگاریتان لی بکن و کاری خراپتان لی بگپرنه وه؟ یان ئایا ئه وان چاویان هه یه تا ئیوه ی پی بینن و ئه و شتانه شی له ئیوه بززه بینن؟ یان ئایا ئه وان گویان هه یه تا ئه و شتانه تان پی رابگه یه نن که ئیوه ناگاتان لی نییه و نابیستن؟ (بی گومان بو هه مووی نه خیر) .

﴿ قُلْ أَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ ثُمَّ كِيدُوا فَلَا تُنظِرُونَ ﴾ : ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به و هاوئل بریارده رانه بللی خوتان و هه موو ئه و په رستراوانه ی که ئه ی په رستن جگه له خوی پورهردگار کۆ ببه وه و توانا و فیلتان بخه نه گه رو چا و ترو کانیکیش دامه نیشن و ماندوو مهن بهلکو په له ش بکن بو ئه وه ی زیانم بگه یه نن . (خوی پورهردگار به پیغه مبه ر که ی (ﷺ) رانه گه یه نیت که ئه ی پیاریزیت و به هیچ شیوه یه ک ناتوانن زیانی پی بگه یه نن) .

﴿ إِنَّ وَلِيََّ اللَّهُ الَّذِي نَزَلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ ﴿۱۹۴﴾ واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) بللی: به راستی پشت و په نای من تهنه ئه و خوییه که قورئانی پیروزی دابه زاندوو و سهر په رشتی و چاودیری چاکه کاران ده کات .

﴿ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿۱۹۵﴾ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ لَا يَسْمَعُوا وَتَرَاهُمْ يُنظِرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ﴿۱۹۸﴾ : ئه ی هاوئل بریارده ران ئه وانیه لییان ده پارینه وه و هاواریان بو ده کهن جگه له خوی پورهردگار ناتوانن سهرتان بکه وینن و یارمه تیتان بده ن بهلکو له وه ش بی ده سه لات ترن که ناتوانن سهرخه ری

خوشیان بن، وه نهگه ر بانگیان بکهیت بۆ سه ر پئیگی راست و هیدایهت گوی بیستی بانگه وازه کهت نابن چ جای یارمه تیده رو سه رکه وینه رت بن، وه دهیان بینیت سه یرت ده کهن به لام ناتبینن (چونکه چاویان نییه) .

وه ههروه ها خوی پهروه ردگار فهرمویه تی: ﴿ وَاتَّخِذُوا مِنْ دُونِهَا آلِهَةً لَّا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيٰوةً وَلَا نُشُورًا ﴾ (الفرقان: ۳) واتا : هاوئل بریارده ران جگه له خوی پهروه ردگار په رسته روی تریان داناوه دهیان په رستن و هاواریان بۆ ده کهن له کاتی کدا ئه و په رسته راونه ناتوانن هیچ شتیک دروست بکهن به لکو خویان دروست کراون، وه هیچ زیان و قازانجیکیان بۆ خویان به دهست نییه ، وه نه مردن و نه ژیان و نه زیندوو کردنه وه شیان به دهسته .

له گه ل هه موو ئه مانه شدا ناتوانن ناخوشی و نارچه تی له سه ر ئه و که سانه لابه رن که هاواریان بۆ ده کهن یان وه ریگپرنه سه ر که سیکی تر، ههروه ک خوی پهروه ردگار فهرمویه تی: ﴿ قُلْ اَدْعُوا الَّذِيْنَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِیْ فَلَا يَمْلِكُوْنَ كَشْفِ الضَّرِّ عَنْكُمْ وَلَا تَحْوِيْلًا ﴾ (الإسراء: ۵۶) واتا : ئه ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیہ) به و موشریکانه بلئ: که جگه له خوی پهروه ردگار ئه په رستن و گومانتان وایه جگه له خوی پهروه ردگار وه لامتان ئه داته وه بی گومان بن که به هیچ شیوه یه ک ئه و په رسته راونه ناتوانن ناخوشی و نارچه تیتان له سه ر لابه رن و بیده ن به سه ر که سانیکی تردا، ده ی که واته تهنها خوی پهروه ردگار توانای به سه ر هه موو کاری کدا هه یه .

۴- ئه وه ی که زانراوه به دلنیا ییه وه ئه وانه ی که هاوئل په یدا که ران دهیان په رستن جگه له خوی پهروه ردگار له پیغه مبه ران (صلوات الله علیہ) و پیا و چاکان و فریشته کان و ئه و جنوکانه ی که باوه رپیان هیئاوه، هه موویان سه رقالن به کاری خویانه وه و ده ربیرینی بی ده سه لاتی خویان به رامبه ر به خوی پهروه ردگار، وه پیش برکییانه بۆ نزیك بوونه وه له خوی پهروه ردگار و ئومیدیان به رهم و به زه یی خوی پهروه ردگار و له سزاشی ده ترسین، ده ی که سانیک ئه وه حالیان بیت چون ده په رسته رتین و هاواریان بۆ ده کریت که خوشیان وه کو تو بنده و بی ده سه لاتن به رامبه ر به خوی پهروه ردگار^(۱)،

خوی پهروه ردگار فهرمویه تی: ﴿ اُولٰٓئِكَ الَّذِيْنَ يَدْعُوْنَ يَبْغُوْنَ اِلٰی رَبِّهِمُ الْوَسِيْلَةَ اِلَيْهِمْ اَقْرَبُ وَيَرْجُوْنَ رَحْمَتَهُ وَيَخَافُوْنَ عَذَابَهُۥٓ اِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ مَحْذُوْرًا ﴾ (الإسراء: ۵۷) واتا: ئه ی هاوئل بریارده ران ئه وانه ی که ئیوه جگه له خوی پهروه ردگار لییان ده پارپینه وه ئه یان په رستن، ئه وان خویان باوه رپیان هیئاوه و خویان به بنده و بی ده سه لات ئه زانن به رامبه ر به خوی پهروه ردگار وه ئه یانه ویئ له خوی پهروه ردگار نزیك ببنه وه به باوه رهینان و کردنی کرده وه ی چاکه وه ئومیدیان به رهم و به زه یی خوی پهروه ردگار هه یه و له سزاشی ئه ترسن، ئه ی پیغه مبه ر (صلوات الله علیہ) به راستی سزای پهروه ردگار مه ترسی لی کراوه .

۵- خوی پهروه ردگار ئه وه ی بۆمان پوون کردۆته وه که هه موو په رسته راون جگه له خوی پهروه ردگار ده په رسته رتین هه موو هو کاریکی بی ده سه لاتیان تیادا کو بۆته وه له هه موو پویه که وه، وه ناتوانن وه لامی پارانه وه ی ئه و که سانه بده نه وه که لییان ده پارپینه وه ، ئه و په رسته راونه (جگه له خوی پهروه ردگار) له ئاسمانه کان و زه ویدا به ئه ندازه ی دنکه گه ردیله یه ک (مثقال ذرة) مولکیان نییه، نه به شیوه ی سه ر به خو ، نه به شه ریکیه تی ، وه خوی پهروه ردگاریش هیچ پیویستی به و په رسته راونه نیه تا یارمه تی ده ری بن له به ریوه بردنی مولک و ده سه لاتیادا، وه (شه فاعهت) و تکا کردنی هیچ که سیك سودی نییه لای خوی پهروه ردگار تا خوی پهروه ردگار ریگه ی پینه دات^(۱) .

(۱) بیوانه : تفسیر ابن کثیر ۴۸/۳، و تفسیر السعدی ۲۹۱/۴ .

(۱) بیوانه : تفسیر ابن کثیر ۳۷/۳، و تفسیر السعدی ۲۷۴/۶ .

خوای پهروهردگار فهرمویه تی: ﴿ قُلْ أَدْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرِكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾ وَلَا نُنْفَعُ الشَّفَعَةَ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أْذَنَ لَهُ. حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ ﴾ (سبا: ۲۲-۲۳) واتا: ئەى پىنغه مبهەر (ﷺ) به و بئ باوه پرو موشريكانه بلى: بپارپينه وه و هاوار بكن بئوه و په رستراوانه ي كه باوه رپتان وايه وه لامتان ئەدهنه وه و به فرياتان دين، نه خير ئەو په رستراوانه ي كه ئيوه هاواري بؤ ده كهن (جگه له خوای پهروهردگار) له ناسمانه كان و زهويدا به ئەندازه ي دهكه گهرديله يهك (مِثْقَال ذَرَّة) مولكيان نيبه، نه به شيويه سهر به خو، نه به شهريكايه تي، وه خوای پهروهردگار يش هيچ پيوستى به و په رستراوانه نيبه تا يارمه تي دهري بن له به رپيوه بردنى مولك و دهسه لاتي، وه (شه فاعه ت) و تكاكر دنى هيچ كه سيك سودي نيبه له لاي خوای پهروهردگار تا خوای پهروهردگار رپگه ي پينه دات .

وه ههروه ها ده فهرمويت: ﴿ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكِكُمْ وَلَا يَنْبِتُكَ مِثْلَ خَبِيرٍ ﴿١٤﴾ ﴾ (فاطر: ۱۳-۱۴) واتا: پهروهردگارى ئيوه ئەو پهروهردگاريه كه هه رچى دهسه لات و مولك هه يه له ناسمانه كان و زهويدا هه مووى هى ئەوه، وه ئەو په رستراوانه ي كه ئيوه (هاوول بريارده ران) لىيان ئەپارپينه وه و گومانتان وايه سويدان هه يه بؤتان ، له ناسمانه كان و زهويدا به ئەندازه ي تويكله خورمايه ك مولك و دهسه لاتيان نيه، گه ر لىيان بپارپينه وه گوپيان له پارانه وه كه تان نيبه (چونكه بئ روحن ئەگه ر دارو به رده كان بن، يان مردون و بئ ناگان لىتان ئەگه ر مرؤف يان فريشته كان يان جنوكه كان بن ئەوانه ي كه ئيوه لىيان ئەپارپينه وه) وه دهسه لاتيان نيه به سه ر هيچ شتيكدا وه لاميشتان ناده نه وه، وه له رؤژى قيامه تدا به رين لىتان، وه هيچ كه سيك هه والت پئ نادات به سه ر ئەنجام و دوايى كاره كان وهك خوای پهروهردگار كه زور شاره زاو به ناگايه به هه موو نه ينى و ناشكرايه ك .

۶- خوای پهروهردگار فهرمويه تی: ﴿ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلْ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ أَرَادَنِيَ اللَّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ ضُرُّوهُ أَوْ أَرَادَنِي بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ تَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ﴿٢٨﴾ ﴾ (الزمر: ۳۸) واتا ئەى پىنغه مبهەر (ﷺ) به هاوول بريارده ران بلى: ئايا پيم نالين ئەو په رستراوانه ي كه ئيوه ده يان په رستن ئەگه ر خوای پهروهردگار بيه وپت توشى ناخوشى و نارهحه تيه كم بكات ئايا ئەوان ده توانن له سه رمى لابه دن، يان ئەگه ر خوای پهروهردگار بيه وپت توشى خيرؤ خو شيم بكات ئايا ئەوان ئەتوانن بيگرنه وه و نه هيلن بؤم ببيت، بلى: تهنها خوای پهروهردگارم به سه كه پشتى پئ ببه ستم و داواى لىبكه م وه پشت به ستوانى راسته قينه ش تهنها پشت به خوای پهروهردگار ده به ستن .

۷- وه ههروه ها فهرمويه تی: ﴿ وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٦﴾ وَإِنْ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ ﴾ (يونس: ۱۰۶-۱۰۷) واتا: ئەى پىنغه مبهەر (ﷺ) مه پارپيوه و هاوار مه كه بؤ جگه له خوای پهروهردگار كه نه سوت پيده گه يه نيئت گه ر هاواري بؤ بكه يت و لىي بپارپيته وه، وه نه زيانت پيده گه يه نيئت گه ر هاواري بؤ نه كه يت و لىي نه پارپيته وه، تؤ ئەگه ر ئەو كاره ت كرد ئەبيت له هاوول بريارده ران و موشريكان، ئەگه ر خوای پهروهردگار بيه وپت توشى نارهحه تيه كت بكات هيچ كه س ناتوانيت له سه رتى لابه ريت تهنها خوئى نه بيت ، وه ئەگه ر بيه وپت توشى خيرؤ خو شيه كت بكات هيچ كه س ناتوانيت و رپگر نيبه له به رامبه ر فه زلى خوای پهروهردگاردا، خيرؤ به ره كه ت ئەپريئت به سه ر هه ر كه سيك

له بهندهکانی که خوی ویستی لییهتی، وه خوی پهروهردگار لیخوش بوو به بهزهیه بهرامبر ئه و کهسانهی که تهویه ئهکن و نهگهپینهوه بو لای با هاوهلیشیان بو بریارداییت .

موسلمانی خوشهویست ئهوه وهسفی ههموو پهراویکی دروست کراوه که ناتوانیت نهسودو قازانج و نهزیانیش به هیچ کهسیک بگهیهنیت، ئهوهی که بتوانیت به هاناتهوه بیت و سودت پیبیهخشیت تهنه خوی پهروهردگار، بویه ههکهسیک بپارپتهوه و داوا له کهس و شتیک بکات ﴿که نهسودی پیدهگهیهنیت نهگه هاواری بو بکات و لیی بپارپتهوه، وه نه زیانی پیدهگهیهنیت نهگه هاواری بو نهکات و لیی نهپارپتهوه﴾ ئهوه زولم و ستمی له خوی کردووه و خوی توشی شیرکی گوره کردووه، جا موسلمانی خوشهویست نهگه پیغهمبر (ﷺ) له غیری خوی پهروهردگار بپارپتهوه و هاواری بو بکات ببیت له کهسانی ستم کار و هاوئل بریاردهران ، ئهی دهبیت کهسانی تر حالیان چون بیت؟ ﴿له کاتیکدا زوریک له موسلمانان باوهری تهواویان به پیاو چاکان و مهلائیکه و جنوکو دار و بهردو میروو و گورهکان ههیه گوايه دهسهلاتیان ههیه سودو قازانج و زیان به غیری خویان بگهیهن﴾ بویه ئهوهی سودو قازانج و زیانی بهدهست بیت و شایستهی پهراستن بیت به تاک و تهنه، تهنه خوی پهروهردگار ﴿ وَانِ يَمَسُّكَ اللَّهُ بِضُرٍّ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يَمَسُّكَ بِخَيْرٍ فَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾ (الأنعام: ١٧) .

وه ههروهها فهرمویهتی : ﴿ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَن لَّا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ﴿٥﴾ وَإِذَا حُشِرَ النَّاسُ كَانُوا لَهُمْ أَعْدَاءً وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كَافِرِينَ ﴿٦﴾ (الأحقاف: ٥-٦) واتا: کئ لهوکهسه ستم کارترو گومپراو سهرلیشیواتره که له غیری خوی پهروهردگار نهپارپتهوه و هاواری بو دهکات که ههتا پوژی قیامت (ئهو پهراستراوه) وهلامی ناداتهوه و له هاوار بو کردنهکانیان بی ناگان، وه کاتیک خوی پهروهردگار کویان دهکاتهوه و ههشریان دهکات له پوژی قیامتهدا، هاوار بوکراوان (پهراستراوان) دهبنه دوژمنیان و خویان بهری دهکن لهو پهراستنههی که هاوئل بریاردهران بویان نهجام دابوون .

ئایا کهسیک ههیه لهو کهسه ستم کارترو گومپراو سهرلیشیواتر بیت لهو هاوئل بریاردهرانه که جگه له خوی پهروهردگار نهپهراستن و هاواریان بو دهکن؟ بی گومان هیچ کهس نییه لهو کهسه ستم کارترو گومپراو سهرلیشیواتر بیت. له کاتیکدا پهراستراوهکان وهلامیان نادهنهوه چهندیک ئهوان له دونیادا بن، وه به نهاندازهی دهنکه گهردیلهیهک (مثقال ذرة) سویدیان پیناگهیهنن، وه گوئی بیستی پارانهوهکانیان نابن و وهلامیان نادهنهوه، ئهوهیه حالیان له دونیادا، وه له قیامهتیشدا پهراستراوان خویان لییان بهری دهکن ودهبنه دوژمنیان و ههندیکیان نهفرهت له ههندیکیان دهکن و ههندیکیان خویان له ههندیکیان بهری دهکن. ^(١)

٨- هینانهوهی نمونهکان پوونترین و به هیزترین ریگه بن پیشاندان و پوونکردنهوهی شته عهقلیهکان له شیوهی کاره ههست پیکراوهکاندا، که ئهویش گهورهترین هوکاره بو پهردانهوهی بت پهراستن و ههلوهشاندنهوهی بیروباوهری پوچهلیان و یهکسان کردنی بت و پهراستراوهکانیان له گهال خوی پهروهردگاردا له پهراستن و به گهورهزانینیاندا، لهبهز زوری ئهه جوړه نمونانه له قورئانی پیروزدا تهنه سی نمونهباس ئهکهه تا زیاتر مهبهستمان پوون ببیتهوه :

^(١) بپروانه : تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، للسعدی، ص ٣٣١ .

^(١) بپروانه : تیسیر الکریم الرحمن فی تفسیر کلام المنان ، ص ٧٢٤ .

أ- خوی پهروهردگار فہرمویہ تی: ﴿يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاَسْتَمِعُوا لَهُۥٓ اِنَّكَ الَّذِيۦكَ تَدْعُوۡنَ مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ لَنْ يَخْلُقُوۡا ذُبَابًا وَّلَوْ اٰجْتَمَعُوۡا لَهُۥٓ وَاِنْ يَّسْلُبُوۡهُمُ الذُّبَابُ شَيْۡئًا لَا يَسْتَنْقِذُوۡهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبِ وَاَلْمَطْلُوۡبِ ﴿۷۳﴾ مَا قَدَرُوۡا اللّٰهَ

حَقَّ قَدْرِهٖۙ اِنَّ اللّٰهَ لَقَوِيۡٓ عَزِيۡزٌ ﴿۷۶﴾ (الحج: ۷۳-۷۴) واتا: ئەى خەلکینە (هاوہل بریاردەران) خوی پهروهردگار نمونە یەکی هیناوەتەوہ لە سەر بێ دەسلاتی په‌رستراوە کانتان جوان گوئی لەو نمونە یە بگرن و لێی تێ بگەن ئەو په‌رستراوانە ی که ئیوہ دەیان په‌رستن و هاواریان بۆ دەکەن جگە لە خوی په‌روهردگار گەر هەر هەموویان کۆ ببەنەوہ بۆ دروست کردنی تەنھا یەک مێشیک ناتوانن، بەلکو لەوہش بێ توانا بۆ دەسلات ترن لە کاتی کدا ئەگەر مێشیک (کە یەکیکە لە بێ هیزترین دروست کراوە کانی خوی په‌روهردگار) بێت و شتیکی شیرین یان خواردنیکی بە سەریانەوہ هەبێت و بیبات ناتوانن لێی بسەننەوہ، بە پراستی په‌رستراوەکان و مێشەکان زۆر بۆ دەسلاتن^(۱)، یان بە پراستی په‌رستراوەکان و ئەو کەسانە ی که هاواریان بۆ دەکەن و دەیان په‌رستن بۆ دەسلاتن^(۱)، وە بە پراستی ئەو کەسانە ی که لە غەیری خوی په‌روهردگار دەپارێنەوہ و دەیان په‌رستن پێزو گەورە یی خوی په‌روهردگاریان نەزانیوہ و پێزی تەواویان نەگرتوہ لە کاتی کدا لە گەل خوی په‌روهردگارا په‌رستراوی تر دەپه‌رستن، بە پراستی تەنھا خوی په‌روهردگار بە توانا بە دەسلات و بە هیزە، هەموو شتیکی دروست کردوہ و زالە بە سەر هەموو شتی کدا بە هیزو توانای خوی بۆ ئەوہ ی هیچ رێگریکی هەبێت .

پێویستە لە سەر هەموو بەندە یەک گوئی لەم نمونە جوانە بگریت و زۆر بە جوانی لێی ورد ببیتەوہ، چونکە بە پراستی هەموو جۆر شتە شریکەکان لە دایدا بن بڕ دەکات و نایهیلێت، ئەو په‌رستراوانە ی که دەپه‌رستێن و هاواریان بۆ دەگریت ئەگەر هەموویان کۆ ببەنەوہ مێشیک دروست بکەن ناتوانن، ئەى ئەبێ چۆن بتوانن شتی گەورە تر دروست بکەن؟ بەلکو ناتوانن سەرکەون بە سەر ئەو مێشە بۆ دەسلاتە کە شتیکی شیرین یان خواردنیکیان بە سەرەوہ بێت بیبات لێی بسەننەوہ، ئەو په‌رستراوانە نە دەتوانن مێشیک کە بۆ دەسلات ترین دروست کراوە دروست بکەن، وە دەسلاتیان نییە بە سەر ئەو مێشە دا کە شتیکیان بە سەرەوہ بێت بیبات و لێیان بسەننەوہ، نای چەندێ بۆ دەسلات و بێ توانان ئەو په‌رستراوە باطل و ناراستانە! دەى کە وابوو چۆن کە سێکی ژیرو عاقل دەیان په‌رستیت و هاواریان بۆ دەکات جگە لە خوی په‌روهردگار؟!

ئەم نمونە یە یەکیکە لە پوون ترین و بەهیزترین نمونە کانی قورئانی پێرۆز لە سەر بەتالی و نادروستی هاوہل بریاردان بۆ خوی په‌روهردگار، وە پوونترین و بەهیزترین نمونە یە لە سەر نەزانی و نەفامی کەسانی هاوہل بریاردەر بۆ خوی په‌روهردگار^(۱).

ب- وە لە جوانترین نمونە کانی قورئانی پێرۆز کە بەلگە بێت لە سەر نادروستی و ناشیایى هاوہل بریاردان بۆ خوی په‌روهردگار، وە خەسارە و مەندی خاوەنەکە ی وە هاتنەدی شتیک بە پێچەوانە ی ئاواتە کە یەوہ، فەرمودە ی خوی په‌روهردگار کە فەرمویە تی: ﴿مَثَلُ الَّذِيۦنَ اتَّخَذُوۡا مِنْ دُوۡنِ اللّٰهِ اَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوۡتِ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَاِنَّ اَوْهَرَ الْبُيُوۡتِ لَبِيۡتُ الْعَنكَبُوۡتِ لَوْ كَانُوۡا يَعْلَمُوۡنَ ﴿۴۱﴾ (العنكبوت: ۴۱) واتا: نمونە ی ئەو کەسانە ی که جگە لە خوی په‌روهردگار خۆشەویست و په‌رستراوی تریان داناوہ ئومیدی سەرکەوتن و پزق و هینانی خۆشی و لابردنی

^(۱) لە سەر بۆ چونی ابن عباس (رضی اللہ عنہ)، وە ابن جریر الطبری ئەم رایە ی پەسەند کردوہ . بیوانە : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کبیر رحمہ اللہ تعالیٰ (۳/۳۱۶)

^(۱) لە سەر بۆ چونی ئیمامی (السدی) بە، وە بیوانە (تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کبیر - رحمہ اللہ تعالیٰ، (۳/۳۱۶) .

^(۱) بیوانە : أمثال القرآن ، لابن القيم، ص ۴۷، والتفسیر القيم ، لابن القيم، ص ۳۶۸، وتفسیر البغوي ، ۳/۲۹۸، وتفسیر ابن کثير، ۳/۲۳۶، وفتح القدير للشوكاني ، ۳/۴۷۰، وتفسیر السعدي، ۳۲۶/۵ .

ناخوشیان پییانه، ئەوان له و کاره یاندا وهکو جالجالۆکه یهک وان کاتیک ئەو جالجالۆکه یه لانه یهک دروست دهکات تا سودی لی ببینی و له پالیدا به سیته وه به لام سودی پییانه یه نیت له بهرئوهی سوکتین و بی هیترین لانه یه ، به هه مان شیوه ئەو په رستراوانه ی که هاوئل بریارده ران هاواریان بۆ دهکن و پشتیان پی به هیتر دهکن وهکو لانه ی ئەو جالجالۆکه یه وایه که هیچ سودیان پی ناگه یه نن، ئەگه ر هاوئل بریارده ران ئەو حاله یان بزانیایه یان گوئیان پی بدایه جگه له خوی په روه رده گار خۆشه ویست و په رستراوی تریان دانه ئەنا .

ئهمه ش نمونه یه که که خوی په روه رده گار هیناویته وه بۆ ئەو که سانه ی که له گه ل خوی په روه رده گاردا په رستراوی تر ده په رستن مه به ستیان پییان به هیتر بوون و سودو قازانجیانه، خوی په روه رده گار پوونی کردۆته وه ئەو هاوئل بریارده رانه بی دسه لاتن (وهکو ئەو په رستراوانه ی که ئەوان گپراویانن به خۆشه ویست و په رستراو جگه له خوی په روه رده گار) به لکو له وان بی دسه لات ترن، هاوئل بریارده ران له بی دسه لاتیان و ئەو هاوئه له ی که بریاری ئەدهن بۆ خوی په روه رده گار نمونه یان وهکو جالجالۆکه یهک وایه (که یه کیکه له بی هیترین دروست کراوه کانی خوی په روه رده گار) که لانه یهک دروست دهکات تا سودی لی ببینی و له پالیدا به سیته وه به لام له بهر لاوازی و ناسکی ئەو داوانه ی که لی دروست کردوه هیچ سودی لی نابینی ، به هه مان شیوه که سانی هاوئل بریارده ریش کاتیک په نا دهبه نه بهر جگه له خوی په روه رده گار هیچ سودیان پییانه یه نن به وینه ی لانه یه ی ئەو جالجالۆکه یه چۆن سودی پییانه یه نیت، وه بی دسه لاتنی له سه ر بی دسه لاتیان زیاد دهکات .^(۱)

ج- وه له پوون ترین و جوانترین نمونه کانی قورئانی پیروژ که به لگه بیته له سه ر ئوه ی که که سی موشریک حال و کاره کانی چپر و ناریکه و که سیکی سه رسامه له کاره کانیدا، فه رموده ی خوی په روه رده گاره که فه رمویه تی : ﴿

ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٩﴾

(الزمر: ۲۹) واتا: خوی په روه رده گار نمونه ی له سه ر به نده یهک هیناوه ته وه له کاتیکدا ئەو به نده یه هی چه ند که سیک بیته هه ر یهک بۆ ئیش و مه به ستی خوی به کاری به نیته، وه به نده یهک ته نها به نده ی یهک که سیک بیته ، ئایا ئەو دوو به نده یه یه کسانن ؟ بی گومان نه خیر . سوپاس بۆ خوی په روه رده گار ، به لکو زۆریه ی خه لکی نازانن .^(۲)

ئهمه ش نمونه یه که که خوی په روه رده گار هیناویته وه سه به رته به که سیکی هاوئل بریارده رو که سیکی ته نها یه کخوا په رست، که سیکی هاوئل بریارده ر له کاتیکدا چه ند په رستراویک ئە په رستیت شو به یتر اووه به به نده یهک که به نده و ژیر دهسته ی چه ند که سیکی را جیاوازو په وشته خراپ و ناکۆک بیته هه ر یهک یان ئەیه ویته بۆ خزمه تی خوی به کاری به نیته، ئه ویش ناتوانیته مه به ستی هه موویان بیته دی و رازییان بکات بۆیه هه میشه له ناره حه تی دایه .

به لام که سی خوا به ته نها په رست له کاتیکدا ته نها خوی تاک و ته نها ده په رستیت، نمونه ی وهکو به نده یهک وایه که ته نها هی یهک که س بیته و ته واو خوی دابیته دهستی و له مه به سته کانی بزانیته وه ئەو پیگه یه ی که ده یگه یه نیته رازی بوونی، بۆیه هه میشه که سیکی دل ئارامه و دوره له کیشه و راجیایی و دوو به ره کی، به لکو که سیکه ته واو خوی ته سلیمی خاوه نه که ی کردوه بی هیچ کیشه و ناکۆکیهک تیایدا، له گه ل ئەو هه موو سۆزو به زه یی و په حمه ی خاوه نه که ی بۆی و به رپوه بردن و چاودیری کردنی کاره کانی بۆی، ئایا ئەو دوو به نده یه یه کسانن ؟ وه لام: بی گومان نه خیر به هیچ شیوه یهک یه کسان نین .^(۱)

^(۱) بروهانه : تفسیر البغوی ۳/ ۴۶۸، و أمثال القرآن لابن القيم ص ۲۱، وفتح القدير للشوكاني ۴/ ۲۰۴.

^(۲) بروهانه : (تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کیر رحمه الله تعالی) (۴/ ۶۸)

^(۳) بروهانه : تفسیر البغوی ۴/ ۷۸، و ابن کثیر ۴/ ۵۲، و التفسیر القيم ، لابن القيم، ص ۴۲۳، وفتح القدير للشوكاني ۴/ ۴۶۲، و تفسیر السعدي ۶/ ۴۶۸، و تفسیر الجزائري ۴/ ۴۳.

موسلمانان خۆشه و یست نمونه ی بنده ی یه که م وه کو ئه و که سه وایه که هر رۆژه ی له پیغه مبهرو (صلوات) پیاو چاک و مه لائیکه و دارو به ردو بتیک ده پارپته وه بویه ئه وه حالیتی، وه بنده ی دوه میان خۆی داوه ته دست خوی په روه ردگار تهنه ئه و ده په رستی و له و ده پارپته وه .

۹- ئه و خویه ی که شایسته ی په رستن بیت به تاك و تهنه ئه و خویه یه که ده سه لاتی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، وه درکی به هه موو شتی ک هه یه، وه ته واو هیزو ده سه لات و زالبون و سه رکه وتنی به سه ر هه موو شتی کدا هه یه، وه عیلم و زانیاری به هه موو شتی ک هه یه، وه مولکی دونیا و قیامه تی به ده سه ته، وه هه موو سودو و قازانج و زیانیکی به ده سه ته، وه به خشین و گرتنه وه تهنه به ده سه ته وه، بویه خویه که ئه وه ده سه لات و پله و پایه ی بیت پیویسته یادی بکری و له بیر نه کری، وه سوپاسی بکری و بی باوه ری به رامبه ر نه کری، وه گوئی رایه لی بکری و سه ریچی نه کری، وه به تاك و تهنه بیه رستی و هاوئلی بۆ بریار نهدری. (گه وره یی تهنه بۆ خوی په روه ردگار ه) .

سیناته ره هاو ته واوه کانی خوی په روه ردگار هیچ کهس په ی پی نابات (احاطة) ، به لام بۆ زیاتر رون بونه وه ی گه وره یی ده سه لاتی چه ند نمونه یه که باس ده که یین :

۱- خوی په روه ردگار تاك و تهنه یه به په رستراویتی: هیچ که سیک شایسته ی په رستن نییه تهنه خوی تاك و تهنه نه بیت ، ئه و خویه ی که هه میسه زیندووه و مردنی به سه ردا نایات، ئه و خویه ی که پاریزه ری هه موو شتی که و خۆی به خۆی راوه ستاوه و پیویستی به هیچ یه کی که له دروست کراوه کانی نییه و بی پیویسته لییان، به لکو هه موو دروست کراوه کانی پیویستیان پییه تی له هه موو شتی کدا، وه له ته واوی ژیان و هه میسه زیندووییه که ی ئه وه یه که نه خه وو نه خه وه نوسکی به سه ردا نایات، وه هه موو ئه وانیه ی که له ئاسمانه کان و زه ویدایه به بنده ی ئه ون و له ژیر توانا و ده سه لاتی ئه ودان ، هه روه ک خوی په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿ اِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ اِلَّا ءِ اَبِي الرَّحْمٰنِ عَبْدًا ﴿۱۳﴾ لَقَدْ اَحْصٰهُمْ وَعَدَّاهُمْ عَدًّا ﴿۱۴﴾ (مریم: ۹۳-۹۴) وانا: هه رچی دروست کراو له ئاسمانه کان و زه ویدایه له رۆژی قیامه تدا ئه گه رپنه وه بۆ لای خوی په روه ردگار به مل که چی و به ندایه تیه وه و دان نان به په رستراویتی خوی په روه ردگار، وه بی گومان خوی په روه ردگار ئاگای له ژماره ی هه موو به نده کانی تی و هیچیان له خوی په روه ردگار وون نابن .

وه له ته واوه تی مولک و ده سه لات و گه وره یی خۆیه تی که شه فاعه ت و تا کردنی هیچ کهس سو دی نییه تا خۆی ریگه ی پی نه دات، هه موو خاوه ن پله و پایه و تا کاران به بنده ی خوی په روه ردگارن، ناتوانن شه فاعه ت و تا که بن تا ریگه یان پی نه دات، وه خوی په روه ردگار ریگه به هیچ کهس نادات تا شه فاعه ت و تا بکات تا خۆی لی رازی نه بیت، وه زانیاری و عیلمی خوی په روه ردگار ده وره ی هه موو بونه وهرانی داوه، وه هیچ که سیک ناتوانیت ئاگای له زانیاری و عیلمی خوی په روه ردگار هه بیت مه گه ر که سانیک خۆی ئاگاداریانی کردبیته وه (وه ک پیغه مبه ران (صلوات) وه هر له گه وره یی خۆیه تی که کورسییه که ی هینده ی ئاسمانه کان و زه وی فراوانه، وه ئاسمانه کان و زه وی پاراستووه به هه موو بونه وهرانه وه که تیایدان، وه پاراستنیان هیچ بارگرانی و قورسی نییه به لای خوی په روه ردگار وه، به لکو زۆر سوک و ئاسانه به لایه وه، سه رکه وتوو زاله بۆ ئه نجام دانی هر کاریک که خۆی ویستی لییه تی ، به رزو بلنده به زاتی خۆی به سه ر دروست کراوه کانی، وه به رزو بلنده به گه وره یی و سیناته کانی، ئه و خوی به رزو بلنده ی که سه رکه وتوو بلنده به سه ر هه موو دروست کراوه کانی و

(۱) بروانه : تفسیر البغوی ۱/۲۳۷، ۳/۷۱، ۲/۸۸، ۳۷۲، و ابن کثیر ۱/۳۰۹، ۲/۵۷۲، ۳/۴۲، ۲/۱۲۷، ۴۳۵، ۵۷۰، ۱/۳۴۴، ۲/۱۳۸، و تفسیر السعیدی ۱/۳۱۳، ۷/۶۸۶، ۲/۳۸۱، ۳/۳۹۷، ۴/۲۰۴، ۶/۳۶۴، ۱/۳۵۶، ۲/۳۷۲، و أضواء البیان ۲/۱۸۷، ۳/۲۷۱.

هموو دروست کراوه کانی مل که چ بوونه بوی ، ئه و خویایه که هموو سیفاتیکى گهره یی و بهرزی ههیه، وه ئه وه ی به لگه بیت له سهر بوونی ئه م هموو سیفاته بهرزه گورانه بو خویای پهروهردگار فرموده ی خویای پهروهردگار که فرمویه تی: ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ (البقرة: ۲۵۵) ﴿ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ ﴾ واتا: خویای پهروهردگار ئه و خویایه که هیچ په رستراویکی حق و پاستی تر نییه جگه له خوی . ﴿ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ ﴾ خویایه که نه خه وو نه خه وه نوسکی نایباته وه، ئه وه ش له ته وای گهره یی و به ده سه لاتیته تی که هه میسه به ناگایه . ﴿ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ﴾ خویایه که هه رچی مولک و سامان و ده سه لاتی ناسمانه کان و زهوی ههیه هی خویته تی . ﴿ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ ﴾ کی ههیه تکا و شه فاعهت بکات له لای تا ئه و رازی نه بیت و ریگه ی پینه دات؟ ﴿ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ﴾ خویای پهروهردگار خویایه که زانیاری ته وای ههیه و ناگای له هموو ئه و شتانه ی که پروویان داوه یان پروویان نه داوه ههیه، وه ناگای له هموو هه لس و کهوت و جوله ی سهره تاو کۆتا و نهینی و ئاشکرای هموو بهنده کانی ههیه . ﴿ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ ﴾ هیچ کهس له دروستکراوه کانی زانیاریان نیه به زانیاری خویای پهروهردگار مه گهر ئه وه ی خوی بیه ویت فیریان بکات (وهک وه حی بو پیغه مبه ران (عليهم الصلاة والسلام) . ﴿ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا ﴾ کورسی خویای پهروهردگار فراوانی و گهره یی به ئه ندازه ی فراوانی ناسمانه کان و زهوییه، بهرپوه بردن و پاراستنیان لای خویای پهروهردگار هیچ قورسی و گرانیه کی تیدا نییه . ﴿ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ﴾ خویای پهروهردگار زور بلندو بهرزه گهره یه .

۲- خویای پهروهردگار ئه و په رستراویه که هه موو شتیک مل که چن بو ده سه لات و گهره ییه که ی، وه هموو دروست کراوه کان به گشتی: بی گیان و ناژهل و مرؤف و جنوکه و فریشته کان گهردن که چ و خو به ده سه ته وه داون بو خویای پهروهردگار، ههروهک خویای پهروهردگار فرمویه تی: ﴿ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴾ (آل عمران: ۸۳) واتا: ئه وه ی له ناسمانه کان و زهویدایه ته سلیمی خویای پهروهردگار بوونه و له ژیر ده سه لاتی ئه ودان جا به خوشی و هزی خویان بیت یان نا ، موسلمان به دل و لاشه ی ته سلیمی خویای پهروهردگار بووه و بی باوه ریش به لاشه ته سلیمی خویای پهروهردگار بووه، وه له رۆژی قیامه تدا گه رانه وه ته نها بو لای خویای پهروهردگار .

۳- خویای پهروهردگار ئه و په رستراویه که هه موو سودو قازانج و زیانیکى به ده سه ته، ئه گهر هموو دروست کراوه کانی خویای پهروهردگار کۆ ببنه وه تا سود به یه کیک له دروست کراوه کانی بگه یه نن ناتوانن سودو قازانجی پی بگه یه نن مه گهر خویای پهروهردگار بوی نویییت تا ئه و سو ده ی پی بگات، وه ئه گهر هموو دروست کراوه کانی کۆ ببنه وه تا زیانیک به یه کیک له دروست کراوه کانی بگه یه نن ناتوانن زهره رو زیانی پی بگه یه نن (ئه گهر بچوکتزین زیانیش بیت) گهر خویای پهروهردگار ویستی لی نه بیت ئه و زیانه ی پی بگات: ﴿ وَإِنْ يَمَسَّكَ اللَّهُ بَصْرًا فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِنْ يُرِدْكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴾ (يونس: ۱۰۷) واتا: تو ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) ئه گهر خویای پهروهردگار بیه ویت توشی ناره حه ته تیه کت بکات هیچ کهس ناتوانییت له سه رتی لابه رییت ته نها خوی نه بیت، وه ئه گهر بیه ویت توشی خیرو خوشیه کت بکات هیچ کهس ناتوانییت و پیگر نییه له به رامبه ر فه زلی خویای پهروهردگاردا، خیرو بهرکه ت ئه رپژیت به سه ر هه ر که سیک له بهنده کانی که خوی ویستی لیته تی، وه خویای پهروهردگار لیخوش بوو به به زه ییه

بۆ ئەو کەسانە ی که تەوبە ئەکەن و ئەگەر پێنەووه بۆ لای با کاتی خۆی چەندێک تاوانیان کردبێت و هاوهلشیان بۆ بریاردابیت

۴- خۆی پەروردگار ئەو خۆی به دەسهلاتهیه که دەسهلاتی به سەر هەر هەموو شتێکدا ههیه ، هیچ شتێک بێ دەسهلات و بێ توانای ناکات، هەر وهک فەرمویهتی: ﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾ (یس: ۸۲) واتا: بریارو فرمانه کانی خۆی پەروردگار وایه کاتێک بیهوێت هەر شتێک بکات پێی بفرموی ببه یه کسهر ئەبێت. خۆی پەروردگار ئەو خۆی به که عیلم و زانیاریه که ی دەورە ی هەموو شتێکی داوه و له هەموو نهینی و شاراوه کان ئاگاداره: ئەوهی که پووی داوه و ئەوهی که ئیستا پوو ئەدات، وه ئەوهی که هیشتا پووی نه داوه ئەگەر پوو بدات به چی شیوهیه که ئەبیت له هەر هەمووی ئاگاداره و عیلمی پێیان ههیه .^(۱)

خۆی پەروردگار فەرمویهتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ﴾ (آل عمران: ۵) واتا: بێ گومان خۆی پەروردگار هیچ شتێکی لێ وون نابیت نه له ئاسمانه کان و نه له زهویدا. وه هەر وه ها فەرمویهتی: ﴿وَمَا يَعْرُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (یونس: ۶۱) واتا: پەروردگاری تۆ هیچ شتێکی لێ وون نابیت و شاراوه نییه لای نه له ئاسمانه کان و نه له زهویدا ئەگەر ئەو شته به کیشی دهنگه گهردیلهیه که بێت یان بچوکت یان گهوره تریش بێت هەمووی نوسراوه و دیاری کراوه له کیتابیکی دیاری کراودا که (لوح المحفوظ) ه. وه هەر وه ها فەرمویهتی: ﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبُرِّ وَالْبَحْرِ وَمَا تَسْفُطُ مِنْ رِزْقٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٍ فِي ظُلْمَتِ الْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الأنعام: ۵۹) واتا: کلیلی نهینیه کان لای خۆی پەروردگار و هیچ کهس نایان زانیت ته نه خۆی نه بێت، وه هەموو ئەو شتانهی که دیارن و بهرچاون له ووشکانی و دهریاکاندا خۆی پەروردگار دهیان زانیت و ئاگای لیانه، وه هیچ گهلا دارێک له دهشتایی و ناو شارو دێیهکاندا ناوه ریت خۆی پەروردگار دهیان زانیت و ئاگای لیانه، وه هیچ دهنگه دانه ویلهیه که نییه له ناو جهرگه و تاریکاییه کانی زهویدا ئیلا خۆی پەروردگار عیلم و زانیاری پێی ههیه که چۆن ئەرویت و چەند ئەرویت، وه هیچ وشکایی و تهراپیه که نییه، وه هەموو ئەو شتانهی که بوونه و پووینداوه یان هیشتا نه بونه و پووین نه داوه گه ر ببن و پوو بدن چۆن ئەبن خۆی پەروردگار ئاگای له هەموویان ههیه و له کیتابیکی دیاری کراودا که (لوح المحفوظ) ه نوسیویتی که ئەبێ چۆن ببن و پوو بدن. خۆی پەروردگار نوسیویانی له کاتێکدا هەموویان ئەزانیت له بهر گه وره یی و گرنگیه که ی، واتا : بزائن ئەوهی پاداشت و سزای تیدا نییه هەمووی نوسراوه ئە ی ئەبێ ئەو کارانهی که پاداشت و سزایان تیدایه چۆن نه نوسرابیت؟^(۱) وه هەر وه ها فەرمویهتی : ﴿إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ (الأنفال: ۷۵) واتا: خۆی پەروردگار عیلم و زانیاری به هەموو شتێک ههیه .

گومانی تیدانییه هەر که سێک ئەم سیفاتانه و سه رجه م سیفاته به رزو پیرۆزو گه وره کانی خۆی پەروردگاری ناسی ئەو کاته ته نه خۆی پەروردگار به تاک و ته نه ده په رستیت و هاواری بۆ ده کات و پشتی پێی ده به ستیت، چونکه ته نه ئەو په رستراوی تاک و ته نه و راسته قینه یه و شایسته ی ئەوه یه که هەموو جوړه کانی په رستن ته نه بۆ ئەو ئەنجام بدریت .

^(۱) پروانه : تفسیر ابن کثیر ۱/۳۴۴، ۲/۱۳۸، والسعدی ۲/۳۵۶، ۲/۳۷۲.

^(۲) پروانه : تفسیر القرطبي رحمه الله تعالى (۵/۷) .

به شی سئ یه م : تکا کردن (الشفاعة)

یه که م: تیگه یشتن له ووشه ی (الشفاعة) له زمانه وانیدا: یقال شفیع الشیء: ضمّ مثله إلیه، فجعل الوتر شفعا^(۱). ئەوتریت شفیع الشیء : واتا : هاوشیوهی دایه پالی و له تاکیتهیه وه کردی به جوت .

وه (الشفاعة) له زاراوهی شهردا: واتا: ئەوهیه که سیک بکریته ناوهندو تکاکار به ئومیدی سود پی گه یاندن و لابردنی ناخوشی و نارپهحه تی و زیان .^(۲)

له دانایی و لیژانی بانگه واز کردنی ئەو که سانهی که دلّی خویمان په یوهست کردوو به غهیری خوی په روهردگار وه و داوای شه فاعه تیان لی ئەکن ئەوهیه بۆیان پوون بکریته وه که شه فاعه ت کردن تهنه مولکی خوی تاکو تهنه یه: ﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ﴾ (الزمر: ۴۴) واتا: ئەهی پیغه مبه ر (ﷺ) بلی شه فاعه ت هه مووی هی خوی په روهردگار، مولک و سامانی ئاسمانه کان و زهوی هی خویه تی، پاشان له قیامه تدا گه پانه وه تان بۆ لای خوی په روهردگار و لیپرسینه وه تان له گه لدا ده کات له سه ر کرده وه کانتان .

دوووه م: وه لآمی ئەو که سانهی که دلّی خویمان په یوهست کردوو به غهیری خوی په روهردگار وه و داوای شه فاعه تیان لی ئەکن به چه ند ووتیه کی لیژانانه ئەدریته وه :

۱. دروست کراو (المخلوق) وه کو خوی په روهردگار نییه، هه رکه سیک بلیت: پیغه مبه ران و (عليهم الصلاة والسلام) پیاو چاکان و فریشته کان لای خوی په روهردگار ریژو پله و پایه ی به رزیان هه یه شه فاعه تمان بۆ ده که ن لای خوی گه وره هه ر وه ک چۆن که سیک بیه ویت بچیته لای سه رۆک و ده سه لاتداران ده بییت له ریگه ی ناوداران و جیگره کان و وه زیره کانه وه بییت و ئەوان بکه نه ناوه ند تا کاره کانیا ن بۆ جی به جی بکریت؟ ئیمه ش داوا له پیاوچاکان و خاوه ن ریژو پله و پایه به رزه کان ئەکه یین تا تکامان بۆ بکه ن لای خوی په روهردگار، به راستی ئەم ووتیه به تالّ ترین و پوچە لّ ترین ووتیه، له به ر ئەوه ی خوی گه وره و خاوه ن ده سه لات و گه وره ی هه موو پاشاکانی لی ک چواندوو به ده سه لاتداره کان که پیوستیان به ده م سپی و جیگرو وه زیر ده بییت بۆ ته واو کردنی مولک و به ریوه برنی کاره کانیا ن و جی به جی کردنی هیژو ده سه لاتیا ن چونکه به بی ئەوان کاره کانیا ن نارپوات .

بۆیه ناوه ند و واسته له نیوان سه رۆک و ده سه لاتدار و خه ئکیدا له یه کی ک له م سئ رووه وه یه :

یه که م: یان ئەوه تا ئەو ناوه ند و واستانه یان بۆ ئەوه یه تا حالّی ئەو که سانه یان پی رابگه یه نن که نایانناسن .

دوووه م: یان ئەوه تا ئەو سه رۆک و پاشا و ده سه لاتدارانه بی هیژو بی ده سه لاتن له به ریوه بردنی ژیر ده سه ته کانیا ندا بۆیه له به ر بی هیژی و بی ده سه لاتیا ن ئەبی هه ر یارمه تیده رو جیگریان هه بییت .

سئ یه م: یان ئەوه تا ئەو سه رۆک و پاشا و ده سه لاتدارانه نایانه ویت یارمه تی ژیر ده سه ته کانیا ن بده ن وچاکه یان له گه لدا بکه ن، به لآم کاتی ک تکاکاری ک قسه یان له گه لدا بکات و ئامۆژگاریان بکات تا یارمه تی ژیر ده سه ته کانیا ن بده ن، ئەوانیش دلّیا ن نه رم بییت و هه ستیا ن بجولیت و پیوستیه کانیا ن بۆ جی به جی بکات .

خوی په روهردگار وه کو هیچ یه کی ک له به نده بی هیژه کانی نییه، گه وره و به رزو بلنده هیچی لی شاراوه نییه، بی پیوسته له هه موو دروست کراوه کانی ، زیاتر به سۆزو به به زه ییه له دایکی ک به رامبه ر به مندالی خوی ، وه پوون و ئاشکرایه

^(۱) بروانه : القاموس المحیط، باب العین، فصل الشین ص ۹۴۷، والنهائة فی غریب الحدیث، ۴۸۵/۲، والمعجم الوسیط ۴۸۷/۱.

^(۲) بروانه : شرح لمعة الاعتقاد للشیخ محمد صالح العثیمین ، ص ۸۰ .

که تکاکاران لای سهرۆک وپاشا و دهسه لاتدارانی دونیا جارى واهیه خویان وهکوسه رۆک وپاشا و دهسه لاتداران مولک و دهسه لاتى سهربه خویان ههیه، وه جارى واهیه شهريکن له گه لئاندا، وه جارى واهیه تکاکاران یارمه تیدهرو جیگریانن، بویه کاتیک سهرۆک وپاشا و دهسه لاتداران تکای تکاکاران قه بول ئه کهن له بهر یه کیک له م سى هۆکارهیه:

١- جارى واهیه پیوستیان به و ناوه ندو تکاکارانه ئه بیئت .

٢- وه جارى واهیه له ترساندا تکای تکاکاران قه بول ده کهن .

٣- وه جارى واهیه له بهر پاداشتی چاکه یانه .

بویه تکای تکاکاران هندیکیان له لای هندیکیان له م جورانهیه ، هیچ کهس تکای کهس وه رناگریت و قه بولی ناکات یان ئومیدیکی پییه تی یان له ترساندايه (ئه مه له نیوان بنده کاندایه)، به لام خویا پهروه رداگار نه ئومیدی به هیچ کهسیکه و نه له هیچ کهسیکیش ئه ترسی و نه پیوستی به هیچ کهسیکیشه^(١)، بویه خویا پهروه رداگار هه موو جوره دل په یوه ست بوونیکی به غهیری خوی بنبرکردوه و ناشیای و نادرستی پی پوون کردوته وه، ههروهک فرمویه تی: ﴿ قُلْ ادْعُوا الَّذِينَ

زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرْكٍ وَمَا لَهُ مِنْهُمْ مَنْ ظَهَرَ وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾

﴿سبأ: ٢٢-٢٣﴾ واتا: ئه ی پیغه مبه ر (ﷺ) به هاوهل بریاردهران بلی: بیارینه وه وهاوار بکه ن بو ئه و په رستراوانه ی که جگه له خویا پهروه رداگار ئومیدتان پییانه که سودو قازانجتان پی بگه یه نن و زیانتان لی دور بخه نه وه، ئاگاداربن ئه و په رستراوانه (جگه له خویا پهروه رداگار) به ئه ندازه ی دنکه گه ردیله ک مولک و دهسه لاتى سهربه خویان نییه نه له ئاسمانه کان و نه له زه ویدا، وه نه به شه ریکایه تیش مولک و دهسه لاتیان ههیه له ئاسمانه کان و زه ویدا، وه خویا پهروه رداگار ئه و په رستراوانه ی نه کردوته یارمه تیده ری خوی تا یارمه تی بدن و کاره کانی بو به پیوه بهرن، وه تکاکردن و شه فاعه ت کردنی هیچ کهسیک سودی نییه لای خویا پهروه رداگار مه گه ر خویا پهروه رداگار خوی ریگه به که سانیک بدات تا شه فاعه ت بکه ن، ﴿ حَتَّىٰ إِذَا فُزِعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ بۆ پوون بونه وه ی ته فسیری ئه م ئایه ته بروانه (تفسیر القرآن العظیم، للإمام ابن کثیر "رحمه الله تعالى" ٧٠٧/٣، یان هه ر ته فسیریکی تر).

ئه م ئایه ته پیروزه هه موو ئه و ده رگایانه ی به سه ر پووی هاوهل بریاردهراندا داخستوه که لییه وه توشی هاوهل بریاردان بوونه بو خویا پهروه رداگار به جوانترین داخستن و ریگری لی کردن ، کهسیک کاتیک دلی په یوه ست ده کات به په رستراویکه وه و ئومیدی سودو قازانجی پیی هه بیئت: ئه بیئت ئه و په رستراوه خاوه نی هه موو هۆکاریکی سود گه یانندن بیئت به و کهسه ی که ده پیه رستیئت، یان ئه بیئت شه ریکی خاوه ن مولکه کان بیئت ، یان ئه بیئت پشت و وه زیرو یارمه تیده ری ئه و په رستراوه بیئت، یان ئه بیئت خاوه نی پله و پایه و ریژ بیئت تا تکا بکات لای (خویا پهروه رداگار)، وه ئه گه ر ئه م چوار کاره له هیچ رویه که وه نه بوون (له و په رستراوانه دا) ئه و کاته هۆکاری شیرک بریاردان نامینیئت و بن بر ئه بیئت .^(١)

^(١) پروانه : فتاوی ابن تیمیة ١٢٦/١-١٢٩.

^(١) پروانه : التفسیر القيم، لابن القيم ص ٤٠٨.

تکاکردن دوو جووره:

جووری یه کهم: شه فاعه تیکی شه رعی و جیگیر کراو به قوئان و سوننهت نه وه یه که تنها داوا له خوی پوره دگار ده کریت ،
نه ویش دوو مهرجی هه یه:

مهرجی یه کهم: نه بی خوی پوره دگار ریگه بدات به شه فاعه تکار تا شه فاعهت بکات، چونکه هیچ کهس له خوی وه ناتوانیت
شه فاعهت بکات به بی ئیزی خوی گه وره ، وه ک چون شه فاعهت لای سه رکده و دهسه لاتداران ده کریت: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي
يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ﴾ (البقرة: ۲۵۵) واتا: کی هه یه شه فاعهت بکات لای خوی پوره دگار ئیلا به ئیزی خوی
نه بیت؟!

مهرجی دوو هه شه فاعه تی شه رعی نه وه یه: نه و کهسه ی که شه فاعه تکار شه فاعه تی بو نه کات دوی ئیزی خوی پوره دگار
، ده بی که سیک بیت خوا بییه ویت شه فاعه تی بو بکریت و رازی بیت له قسه و کرده وهی (واتا: خوی پوره دگار رازی
بیت له شه فاعه تکارو شه فاعهت بو کراو) ، هه روه ک خوی پوره دگار فه رمویه تی: ﴿وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ ارْتَضَىٰ وَهُمْ مِّنْ
حَسْبَتِهِمْ مُّسْتَفْقُونَ﴾ (الانبیاء: ۲۸) واتا: فریشته کان شه فاعهت ناکه ن و ناتوانن مه گه ر بو که سیک که خوی
پوره دگار خوی لی رازییه (یه کخوا په رست بیت).

وه هه روه ها فه رمویه تی: ﴿يَوْمَئِذٍ لَا نَنْفَعُ الشَّفَعَةُ إِلَّا مَنْ أذنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ قَوْلًا﴾ (طه: ۱۰۹) واتا: له و پوژدها که
پوژی قیامه ته شه فاعهت کردن سودی نییه تنها بو نه و کهسه نه بیت که خوی پوره دگار ئیزی داوه تا شه فاعهت بکات
وه له ووته کهی "واته له شه فاعهت کردنه کهی" رازییه . وه نه وانهش که خوی پوره دگار لیان رازییه (پیغه مبه ران و
عليهم الصلاة والسلام) پیاوچاکان و فریشته کانن) .

جووری دوو هه: شه فاعه تی نه فی کراو و ناشه رعی و شیرکی: نه وه یه که داوای شه فاعهت له غه یری خوی پوره دگار بکریت که
جگه له خوی پوره دگار هیچ کهس دهسه لاتی نییه به سه ر نه و کاره دا، یان شه فاعهت کردن به بی ئیزن و رازی بونی
خوی پوره دگار، یان شه فاعهت کردن بو بی باوه ران و موشریکان (نه شه فاعهتانه یان شیرکن یان ریگری لی کراون و
نابیت بکرین) هه روه ک خوی پوره دگار فه رمویه تی: ﴿فَمَا نَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّفَاعِينَ﴾ (المدثر: ۴۸) واتا: شه فاعهت و
تکاکردنی شه فاعه تکاران هیچ سودی نییه بو بی باوه ران و موشریکان . به لام لی ردها شه فاعهت کردنی پیغه مبه ر (صلواته
مامی که (أبو طالب) ه تا خوی پوره دگار لی خوش بی، خوی پوره دگار لی خوش نه بوو به لکو سزای له سه ر سوک
کرد، نه مه سه له یه کی جیاوازه ، بو زیاتر ناگادار بوون له م باسه
بروانه.^(۱)

(۱) البخاري مع الفتح، مناقب الأنصار ، باب قصة أبي طالب ۱۹۳/۷ ، برقم ۳۸۸۳ ، ومسلم ، كتاب الإيمان ، باب أهون أهل النار عذاباً ، ۱/۱۹۵ ، برقم ۲۱۱ .

۳- به لگه هینانهوه له سهر دروستیتی داوای شهفاعةت له غهیری خوای پهروهردگار به به لگه ی فهرمودهکان ویه کدهنگی زانایان، نه خیر نه پیغه مبهری خاو (ﷺ) نه پیغه مبهرانی (ﷺ) پیش ئه ویش به شه رعییان دانه ناوه که هاوار بو فریشتهکان و پیغه مبهران و (ﷺ) پیاوچاکان بکریت و داوای شهفاعةت یان لی بکریت، وه هیچ یه کیک له هاوہله بهریزهکانی پیغه مبهر (ﷺ) و شوین که توانیان به چاکی ئه م کاره یان نه کردووه، وه هیچ یه کیک له پیشه وایانی ئیسلام و هر چوا ئیمامه بهریزهکان (ئیمامی شافعی و ئیمامی مالیک و ئیمامی ئه بو حه نیفه و ئیمامی ئه حمده " په حمه تی خویان لیبت ") ئه م کاره یان به باش نه زانیوه، وه هیچ یه کیک له زانایانی مجتهد که پشت به قسه ی ببه ستریت له دیندا، وه هیچ یه کیک له زانایان که گرنگی بو قسه ی دابنریت له مه سائیلی یه کدهنگی زانایاندا ئه م کاره یان نه کردووه و به باشیان نه زانیوه، سوپاس بو ئه و خویایه ی که به لگهکانی روون و ئاشکراو سه پیئراوه به سهر به ندهکانیدا .^(۲)

به خشه رو رژینه ری نیعمه ته کان ته نها نه وه شایسته ی په رستن بیت

یه کیک له لیزانی و دانایی بانگه واز کردنی کهسانی هاوہل بریاردهران بو په رستنی خوای پهروهردگار به تاک و ته نها نه وه یه چاوهکان و دللهکانیان به ئاگا بینیته وه به رامبهر ئه و هه موو نازو نیعمه ت و به خششه نهینی و ئاشکراو دینی و دونیاییه ی خوای پهروهردگار، به راستی خوای پهروهردگار هه موو جوړه نیعمه تیکی به سهر به ندهکانیدا پزانده وه، هر وه که فهرمویه تی: ﴿ وَمَا يَكُفُّكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللَّهِ ﴾ (النحل: ۵۳) واتا: هرچی نازو نیعمه تیکی به سهر ئیوه وه هه یه هه مووی له لای خوای پهروهردگاره وه یه . وه ئه م گهردونه و ئه وه شی تیایدا یه له دروست کراوهکانی ژیر دهسته و ژیر باری کردووه بو مروقهکان .

خوای پهروهردگار ئه و نازو نیعمه تانه ی که به خشویوتی به به ندهکانی بو ی روون کردوینه ته وه له چاکه و فهزل و گه وره یی خو ی به خشویوتی پییان، وه هر نه وه شایسته ی په رستن بیت، له و نیعمه تانه ی که خوای پهروهردگار به به ندهکانی به خشیوه ئه مانه ن:

یه که م: به شیوه ی گشتی هر چی نازو نیعمه ت هه یه هی خوای پهروهردگاره به سهر به ندهکانیه وه ، هه روه که فهرمویه تی: ﴿ هُوَ الَّذِي خَلَقَ لَكُمْ مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ﴾ (البقرة: ۲۹) واتا: خوای گه وره نه و خویایه یه که هه رچی نازو نیعمه تیکی هه یه له سهر زه ویدا بو ئیوه ی دروست کردووه .

^(۲) بروانه: فتاوی ابن تیمیة ۱/۱۱۲، ۱/۱۵۸، ۱/۳۹۹-۴۱۴، ۱/۱۰۸-۱۶۵، ۱/۳۸۰، ۴۰۹، ۱/۱۶۰-۱۶۶، ۱۹۵، ۲۲۸، ۲۲۹، ۲۴۱، ودره تعارض العقل والنقل، له، ۱/۴۷، ۱/۳۷.

وه فەرمویەتی: ﴿أَلَمْ تَرَوْا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعْمَهُ ظَهْرَهُ وَبِاطِنَهُ﴾ (لقمان: ۲۰) واتا: ئایا ئیوه نابینن خوای پهروهردگار هرچی له ئاسمانهکان و زهویدایه بۆتانی ژیر دهسته و ژیر باری کردوو، وه نازو نیعمهته ئاشکراو نادیاره کانی بهسەردا پڑاندوون. وه ههروهها فەرمویەتی: ﴿وَسَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ﴾ (الجاثية: ۱۳) واتا: ئهوهی له ئاسمانهکان و زهویدایه ههموویان خوای پهروهردگار بۆتانی ژیر دهسته و ژیر بار کردوو، له وکارانهدا بهلگه و نیشانهی دهسهلات و گهورهیی خوای پهروهردگاری تیدایه بۆ کهسانیک که بیر له دهسهلات و گهورهیی و نازو نیعمهتهکانی خوای پهروهردگاری بکه نهوه. ئه و نیعمهتانهی که خوای پهروهردگار بهسەر بهندهکانیدا پڑاندویهتی ههموو جوړه نیعمهتهکان ئهگریتهوه: ئاشکراو نادیارو ههست پی کرانو ههست پی نهکراوهکان، ههموو ئهوانهیی له ئاسمانهکان و زهویدان ژیر بارو مل کهچ کران بۆ مرۆقهکان، ئه و نیعمهتانه ههموو شته گهورهکانی ناو ئاسمانهکان و زهوی گرتوتهوه که خوای پهروهردگار تییاندا دروستی کردوو وهک: خوړو مانگ و ئهستیره جیگیر و نهجولاو جولاوهکان و شاخ و دهریاو پوبارهکان و ههموو جوړه ئاژهلان و دارو درهخت و بهروبومهکانیان و جوړهها کانهکان و جگه له مانهش که ههموویان له بهرژهوهندی مرۆقهکاندان، ئه و شتانهی که له پیوستیهکانی مرۆشن و سودوو لهزه تیان لی وهرئهگرن.

ههموو ئهمانه بهلگه لهسەر ئهوهی که خوای پهروهردگار په رستراوی تاک و تهنهایه و هیچ په رستن و مل کهچی و خوڤه ویستیهک نییه ئیلا بۆ ئه و نه بییت، ئه مهش بهلگه یهکی عهقلیه و (که مرۆقهکان به بیرکردنهوه و ژیریان ئهگه نه ئه و قه ناعه تهی که خوای پهروهردگار په رستراوی تاک و تهنهایه و هیچ په رستن و مل کهچی و خوڤه ویستیهک نییه ئیلا بۆ ئه و نه بییت) هیچ دوو دلی و گومانی تیدا نیه که خوای پهروهردگار حهقه و ئهوهی له غهیری ئه و هاوارو په رستنی بۆ ئه کری بهتال و پوچه لن^(۱)، ههروهک خوای پهروهردگار فەرمویەتی: ﴿ذَلِكَ يَأْنِ لِلَّهِ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾ (لقمان: ۳۰) واتا: بهراستی هه ر ئه و خوای پهروهردگار په رستراوی حهق و راسته قینهیه، وه ئه و په رستراوانهیی که جگه له خوای پهروهردگار هاواریان بۆ ئه کری ههموویان ناشایستهن تا په رستنیا بۆ بکریت، وه بهراستی خوای پهروهردگار خوایهکی زۆر بهرزو بلندو گهورهیه.

(۱) بروانه: تفسیر البغوي ۵۹/۱، ۷۲/۳، وابن کثیر ۴۵۱/۳، ۴۹/۴، والشوکاني ۶۰/۱، ۴۲۰/۴، والسعدي ۶۹/۱، ۱۶۱/۶، ۲۱/۷، وأضواء البيان للشنقيطي ۲۲۵/۳-۲۵۳.

دوووه: به شیوهی وردهکاری هموو نازو نیعمه ته کانی له لای خوی پهروهردگاروهن ، هروهک خوی پهروهردگار
 فهرمویه تی: ﴿ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمْ
 الْفُلْكَ لِتَجْرِيَ فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الْآنْهَرَ ﴿۳۲﴾ وَسَخَّرَ لَكُمْ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمْ الَّيْلَ وَالنَّهَارَ
 ﴿۳۳﴾ وَآتَاكُمْ مِنْ كُلِّ مَا سَأَلْتُمُوهُ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَتَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَظَلُومٌ كَفَّارٌ ﴿۳۴﴾ ﴾ (ابراهیم:
 ۳۲-۳۴) وانا: خوی گه وره ئه و خوی به که ناسمانه کان و زوی بۆ دروست کردوون و له ناسمانه وه ئوی بۆ دابه زاندون
 (باران و به فرو ته زره) که به هوی وه جوره ها دانه ویله و میوه ی بۆ پواندون پیی که خوراکه بۆ نیوه ، وه که شتی بۆ ژیر
 بارو مل که چ کردون وه پوباره کانی بۆ مل که چ کردوون^(۱) ، وه خور مانگی بۆ مل که چ کردون که به رده وام دین ده چن بی
 هیچ دواکه وتن و ماندووبونیک، وه شه وو روژی بۆ مل که چ کردوون تا به به رده وامی بین و بچن و شوینی کردنی کارو کاسبی
 و حه وانه وه ی نیوه بیت، وه نه وه ی نیوه داواتان کردبیت (جا به زمانتان داواتان کردبیت یا حالتان نه وه بخوازیت) و
 پیویستان پیی بیت و نه وه ی داواتان نه کردبیت بۆمان مل که چ کردوون و پیمان به خشیون، وه نه گه ر بتانه وی
 نازونیعمه ته کانی خوی پهروهردگار بژمیرن و دیاری بکن هرگیز ناتوانن، به راستی مرؤف (کافران و موشریکان) سته م کارو
 بی باوه رن به رامبه ر خوی پهروهردگارو نه و نیعمه ته ی که پیی به خشیون .

وه هروه ها خوی پهروهردگار پاش نه وه ی کومه لی نازونیعمه تی خوی باس کردووه ، فهرمویه تی: ﴿ وَهُوَ الَّذِي
 سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حَبًّا ثَلثُ مِائَةٍ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ مَوَاجِرَ فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا
 مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿۱۴﴾ وَالَّذِي فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿۱۵﴾
 وَعَلَّمَتِ بِالْحَبِّ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿۱۶﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿۱۷﴾ وَإِنْ تَعَدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ
 اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿۱۸﴾ ﴾ (النحل: ۱۴-۱۸) ، وه هروه ها پروانه: نایه ته کانی ۱۲-۳ له هه مان سوره ت .

(۱) موسلمانان خۆشه ووست ئه م نایه ته پیروژه گه وره یی دهسه لاتی خوی پهروهردگارمان بۆ ده رده خات له کاتیکیا پروبارو ده ریاکانی بۆ مل که چ کردوون
 تا بتوانین به مه به سستی خۆمان جوره ها که شتی و پاپوری به ناودا بینین و به رین گه ر کیشیشیان هه زاران کیلو گرام زیاتر بیت ، به لام گه ر ته نها یه ک
 ده رزییه ک یان پارچه ناسنیک که کیشی نه گاته ته نها نیو گیلو گرامیش ژیر نه که ویته و خۆی به سه رییه وه ناگریته ، بۆیه گه ر خوی پهروهردگار پروبارو
 ده ریاو ئاوه کان مل که چ نه کات بۆ خزمه تی مرؤفه کان تا بتوانن کاری خۆیانی تییدا نه نجام بده ن نه وه هه رگیز که سیک نه ییده توانی بچیتته ناو پروبارو
 ده ریاکانه وه .

واتا : خوی گه وره ئه و خوییه که ده ریاو پوباره کانی بۆ ژێبارو مل که چ کردوون تا گۆشتی تازه و پاکی ناوی بخۆن (حوت و ماسی ئه و ئازهله حه لالانهی که تیایدا ئه ژین) وه ده ریاو پوباره کانی بۆ مل که چ کردوون تا گه وه ره مرواری ناوی ده ره بیهنن و خۆتانی پی بپازینه وه ، ئه و نیعمه تانهی پی به خشیون تا بگه پین به دوا ی کارو کاسبی خۆتاندا له و کارو بازرگانیهی که بۆتانی حه لال کردوه ، وه شوکرو سوپاسی ئه و خوییه بکه ن که ئه و هه موو نیعمه تانهی پی به خشیون . ﴿

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوْسًا أَنْ نَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَرَ وَسْبُلًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَتِ وَيَأْتِنَجِمُ هُمْ يَهْتَدُونَ ﴿١٦﴾ وَاثَا:

وه هه روه ها له و نیعمه تانهی که خوی پهره ردگار پی به خشیون ئه و شاخ و چیا به رزو گه ورانه یه تا زه وی جگیره وه ستاو بکات ، وه له زه ویدا وه ک شاخ و چیا به رزو گه وره کان ئاوه کانی بۆدروست کردوون و مل که چ کردوون ، وه چه ندین ریگی له سه رزه ویدا بۆ دروست کردوون تا له م وولات بۆئه و وولات بپۆن ، وه نیشانه کانی وه کو شاخه به رزو گه وره و دۆل و شیوه کانی بۆ دروست کردوون ، وه ئه ستیره کانی بۆ دروست کردوون تا له تاریکیی شه ودا ریگی پیبگره به ر بۆ ئه و شوینانهی که خۆتان مه به ستانه بگه ن پی . پاشان خوی پهره ردگار ناگادارمان ئه کاته وه له ده سه لات و گه وره یی خوی ، وه په رستن و عیبادت کردن شایسته ی هیچ که س و شتیکی نییه که ناتوانن هیچ شتیکی دروست بکه ن تهنها بۆ خوی نه بیته ، ﴿

يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللَّهِ لَا تُحْصُوهَا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ ئایا : ئه و خوییه که خالق و دروست که ره به دیهینه ره وه کو ئه وانه وایه که ناتوانن هیچ دروست بکه ن؟ بی گومان نه خیره ، وه ناگادارمان ئه کاته وه له و هه موو نیعمه ت و چاکه یه ی که هه یه تی به سه ر دروست کراوه کانی وه ﴿

اللَّهُ لَغُفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾ وه ئه گه ر بتانه وی نازو نیعمه ته کانی خوی پهره ردگار بژمیرن و دیاری بکه ن هه رگیز ناتوانن ، وه خوی پهره ردگار لیخوش بووه له و که م ته رخه مییه ی که هه تانه به رامبه رخوا ی پهره ردگارو سوپاسی ته وای نیعمه ته کانی نه کردوه گه ر گه رانه وه و ته و به تان کردو گویره یه لیتان کرد ، وه (رَحِيمٌ) به به زه بیه و سزاتان نادات پاش ته ویه کردن و گه رانه وه تان بۆلای .^(۱)

ئایا ئه و خوییه ی که ئه و هه موو نیعمه ت و شته سه رسوپهینه رانه ی دروست کردوه وه کو ئه وانه ی که هه چیان دروست نه کردوه و ناتوانن؟ ئه وه ی که زانراو بپراوه یه ئه وه یه هه یه بده یه که له بده کانی خوا ناتوانیت ئه و نیعمه تانه ی که خوا پی به خشیوه بیژمیریت گه ر نیعمه تی دروست کردنی یه که ئه ندامیکی لاشه ی بیته یان هه ستیاریک له هه ستیاره کانی بیته ، گه ر ئه وه نه توانیت ئه ی چۆن ئه توانیت هه موو نیعمه ته کانی لاشه ی بژمیریت؟ یان چۆن ئه توانیت ئه و هه موو نیعمه تانه ی که له هه موو کات و ساتیکدا و له هه موو جۆریک به سه رییه وه یه تی بژمیریت؟^(۱) پاش ئه مه که سیکی ژیره هۆشمه ند تهنها ئه وه نده ی بۆ ماوه که خوی پهره ردگار به تاک و تهنها بپه رستیت و هاوه لی بۆ بریارنه دات - ئه و خوییه ی هه موو جۆره نازو نیعمه تیکی به سه ردا پشتوه - چونکه هه یه که سیکی شایسته ی په رستن نییه جگه له خوی تاک و تهنها .

(۱) پروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر ، رحمه الله تعالی ، ۷۴۵/۲ .

(۲) پروانه : فتح القدر ۱۵۴/۳ ، ۱۱۰/۳ ، وأضواء البیان ۲۵۳/۳ .

به شى پينجه م: هوكاره كانى هاوهل برپاردان بو خواي پهروردگار

پيغهمبهرى خوشه ويست (ﷺ) ناگادارى كردوينه ته وه له هه موو هوكاريك كه سه ر نه كي شيت بو هاوهل برپاردان و كه وتنه ناوييه وه، وه به جوانترين و پونترين شيوه نه و هوكارانه ي پون كردوته وه ، له و هوكارانه كه باسى بكه ين به شيويه كى كورت:

۱- زياده پره وي كردن له پياوچاكاندا هوكاريكه بو هاوهل برپاردان بو خواي پهروردگار، له و كاته ي پيغهمبهر ئاده م (ﷺ) دابه زينرايه سه ر زه وي خه لكى هه موويان له سه ر ئيسلام و خوا به تهنه ناسين بوون، هه روه ك ابن عباس (رضي الله عنه) فه رمويه تى: { كان بين آدم ونوح عشرة قرون كلهم على الإسلام }^(۱) و اتا : ماوه ي نيوان پيغهمبهر ئاده م و (ﷺ) پيغهمبهر نوح

(ﷺ) ده سه ده (۱۰۰۰ سال بوو) بوو خه لكى هه موويان له سه ر ئيسلامه تى و خوا به تهنه ناسين بوون. پاش نه وه خه لكى دلتيان په يوه ست كرد به پياوچاكانه وه (له روى هاوار بو كردن و باوه رپيون به وه ي گوايه خيرو قازانجيان به ده سه ته يان نه توانن نه خو شى و ناربه حه تى له سه ر خه لك لا به رن) شيرك بلاو بوه وه، بويه خواي پهروردگار پيغهمبهر نوحى (ﷺ) نارد تا

بانگى خه لكى بكات بو په رستنى خو ي به تاك و تهنه ناسين و نه ه ي و ريگرى بكات

(۱) أخرجه الحاكم في المستدرک ، كتاب التاريخ ، ۵۴۶/۲ ، وقال : هذا حديث صحيح على شرط البخاري ولم يخرجاه ووافقه الذهبي ، وذكره ابن كثير في البداية والنهاية ۱/۱۰۱ ، وعزاه إلى البخاري ، وانظر : فتح الباري ۶/۳۷۲ .

له هاوار کردن و عیبادهت کردن بۆ غهیری خوی، به لام قه ومه که ی بانگه وازه که یان ره تکرده وه و ووتیان: ﴿وَقَالُوا لَا نَزْرُءَ الْهَٰتِكُمْ وَلَا نَزْرُءَ وَا وَلَا سَوَاعًا وَلَا يَغُوثَ وَيَعُوقَ وَنَسْرًا﴾ (نوح: ۲۳) واتا: کاتیک پیغه مبه ر نوح (علیه السلام) بانگی قه ومه که ی نه کرد بۆ په رستنی خوی په روه ردگار به تاک و تهنها و نه می و پیگری لی نه کردن له هاوار کردن و عیبادهت کردن بۆ غهیری خوی په روه ردگار، قه ومه که ی نه یان ووت: واز مه هیئن له هاوار کردن و عیبادهت کردن بۆ په رستراوه کانتان وه واز مه هیئن له هاوار کردن و عیبادهت کردن بۆ (ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر). نه مانه ناوی کومه لی پیاو چاک بون له قه ومه که ی پیغه مبه ر نوح (علیه السلام)، کاتیک مردن شهیتان کردییه دلی نه و خه لکه وه که ههستن به کردنی په یکه ره کانیان له و شوینانه ی که شوینی کۆبونه وه و دانیشتنیانه، وه ناویان بنین به ناوی خویانه وه (واتا : هه ر بتیک ناوی یه کیک له و چیاو چاکانه ی بۆ دابنن) خه لکه که ش ههستان به نه نجامدانی نه و کاره و په یکه ره بته کانیان دروست کرد، نه و بتانه نه په رستران تا نه وان مردن پاشان عیلم و زانیاری له ناویاندا نه ما و په رستران . نا نه و بت په رستیه هه ر هه موو هوکاره که ی زیاده ره وی کردن بوو له پیاوچاکاندا، چونکه شهیتان بانگه شه نه کات بۆ زیاده ره وی کردن له پیاوچاکاندا وه بۆ په رستنی گوره کان، وه گومان نه کاته ناو دلی خه لکییه وه نه گه ر بیت و خانوو گۆمه ز به سه ر مردوه کانه وه دروست بکریت نیشانه ی خوش ویستنی پیاو چاکانه، وه کردییه دلپانه وه گوايه پارانه وه لای گوره کان گیرایه، پاشان له م خاله وه نه یان گوازیته وه بۆ خالیکی تر که نه ویش پارانه وه لییان و سویند خواردن پییان به خوی په روه ردگار، خوی په روه ردگار زۆر له وه گه ره تره تا سویندی پی بخوریت به یه کیک له دروست کراوه کانی، هه ر کاتیک شهیتان نه مه ی له لا جیگیر کردن، نه یان گوازیته وه بۆ قوناغیکی تر نه ویش پارانه وه لییان و په رستنیان و داوی شه فاعهت کردن لیپانه، وه گوره کان بکرینه بتیک و په رده یان به سه ردا هه لبواسریت و به ده وریدا بسورپینه وه و دهستی پیابخشین و ماچی بکه ن و سه ر برینیان له سه ر نه نجام بده ن، پاشان له م قوناغه وه بۆ قوناغی چواره م نه یان گوازیته وه نه ویش: بانگ کردن خه لکه بۆ په رستنیان و کردنیان به جه ژنگا، پاشان شهیتان وایان لی نه کات هه رکه سیک ریگرییان لی بکات بلیت نه و کارانه دروست نین پییان نه لپن نیوه له ریزی پیغه مبه ران و (علیه السلام) پیاوچاکانتان که م کردوته وه، بۆیه هه رکه سیک ریگرییان لی بکات لی توپه نه بن.^(۱) بۆیه خوی په روه ردگار ناگاداری کردیینه ته وه که زیاده ره وی له دیندا نه که ین، وه زیاده ره وی به گه وره زانین له که سدا نه که ین چ به ووته و چ به کرده وه و چ به بیروباوه ر، وه خوی په روه ردگار ناگاداری کردیینه ته وه که دروست کراوه کانی (وه ک پیغه مبه رو (علیه السلام) فریشته و پیاو چاکان) به رز نه که ینه وه له و پله یه ی که خوی په روه ردگار پی به خشبون، هه روه ک خوی په روه ردگار فه رمویه تی: ﴿يَا هَلْ أَلْكَبِ لَا تَقْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ ﴿۷۱﴾﴾ (النساء: ۱۷۱) واتا: نه ی نه هلی کیتاب (مه به ست پییان گاوره کانتان) زیاده ره وی مه که ن له دینه که تاندا وه قسه یه ک مه که ن به رامبه ر خوی په روه ردگار تهنها حه ق نه بیت (مه لپن خوی په روه ردگار شه ریک یان کوپ یان خیزانی هه یه ، به لکو تاک و تهنه یه و شه ریک و کوپ و خیزانی نیه، پاک و بی گه ردی بۆ خوی په روه ردگار له هه موو که م و کوپیه که)، (عیسی کوپی مریم) (علیه السلام) به نده و پیغه مبه ری خوايه (علیه السلام) و هیچی تر نیه ، وه دروست کراویکه له دروست کراوه کانی خوی په روه ردگار، خوی په روه ردگار دروستی کرد به و ووشه یه ی که به جبریلدا (علیه السلام) ناردی بۆ مریم.^(۱) ﴿وَکَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَىٰ مَرْيَمَ وَرُوحٌ﴾^(۲)

^(۱) پروانه : تفسیر الطبری ۶۲/۲۹، وفتح المحید شرح کتاب التوحید ص ۲۴۶.

^(۲) بۆ زیاتر شاره زان بون له ته فسیری نه م نایه تاندا به گه ریوه سه ر ته فسیره کانی قورنانی پیروز .

^(۳) پروانه ته فسیره کانی قورنانی پیروز به تایبه تی (تفسیر ابن کثیر و تفسیر الطبری و تفسیر القرطبی و زاد المسیر) وه جگه له م ته فسیره شه .

۲. زیاد رهوی کردن له پیاوه لگوتن و له سنور دهرچون، وه پوچون له دیندا به شیوهیه کی ناشه رعی: پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه که له وه سفیدا زیاده رهوی نه کهین و له سنوری به ندایه تیه وه دهری نه کهین بو سنوری خویه تی و په رستراویتی، ههروه که فرمویه تی: ﴿لا تطرونی کما اطرت النصارى ابن مریم، فإنا أنا عبد، فقولوا: عبد الله ورسوله﴾^(۱) واتا: زیاد

به شان و شه و که تمدا هه لمه دن و له سنوری به ندایه تیه وه دهرم مه کهن بو سنوری خویه تی و په رستراویتی، ههروه که چون گاوه کان زیاده رهویان کرد له (عیسای کوری مریم) (ﷺ) هه ندیکیان نه وه نده زیاده رهویان کرد تیایدا ووتیان خویه، هه ندیکیان نه لین کوری خویه وه بوچونی تریشیان هیه تییدا، بویه پیغه مبهری (ﷺ) فرمویه تی: من تنها به ندهی خوام، بویه دهر باره ی من بلین و باوه پرتان و ابیت که به نده و پیغه مبهری خوام (ﷺ).

موسلمانان خۆشه ویست پیغه مبهری خوا (ﷺ) به رامبهری به خوی پیروه ردگار تنها به نده و مرقی که وه کو سه رجه م مرقه کانی تر، به لام به رامبهری به نیمه پیغه مبهریکی (ﷺ) رهوانه کراوه له لای خوی پیروه ردگار وه که باوه پ پیبون و شوینکه وتن و گوپراهی لی کردنی و پیش

خستنی فرمانه کانی به سه ر فرمانی مرقه کاندای پیویست و واجبه و نیشانه ی باوه پرداری و گوپراهی لی کردنته بوی، وه باوه پ پینه بون و شوین نه که وتن و گوپراهی لی نه کردن و پیش خستنی فرمانی مرقه کانی تر به سه ریدای نیشانه ی بی باوه پری و نیمان لاوازییه، بویه خۆشه ویستی پیغه مبهری (ﷺ) به دهم نابیت به لکو به زیندوو کردنه وه ی سوننت و ریبازه که یه تی .

وه ههروه ها فرمویه تی: ﴿یاکم والغلو فی الدین، فإنا أهلك من کان قبلکم

الغلو فی الدین﴾^(۱) واتا: ناگادارتان نه که مه وه و نه تان ترسینم له زیاده رهوی کردن و پوچون له دیندا به شیوهیه کی ناشه رعی، چونکه قه ومانی پیش ئیوه

له ناو چوون به زیاده رهوی کردن و پوچون له دیندا به شیوهیه کی ناشه رعی و نادرستی .

۳- دروست کردنی مزگهوت به سه ر گوره وه، وه وینه کیشان تیایدا : هۆکارن بو هاوئل بریاردان بو خوی پیروه ردگار ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه و نه هی لی کردین که مزگهوت به سه ر گوره کانه وه دروست بکهین و بیانکهین به گورستان، چونکه په رستنی خوی پیروه ردگار لای گوپری پیاوچاکان هۆکاریکه بو هاوئل بریاردان بو خوی گه وره، بویه کاتیک دایکانی نیمانداران ام حبیبه و ام سلمه (رضی الله عنهما) بو پیغه مبهریان (ﷺ) باس کرد ووتیان له ولاتی حه به شه که نیسه یه که هیه و وینه تیایه ، پیغه مبهری (ﷺ) فرموی : ﴿إن أولئك إذا کان فیهم الرجل الصالح

فمات بنوا علی قبره مسجداً وصوروا فیہ تلك الصور، أولئك شرار الخلق عند الله يوم القيامة﴾^(۱) واتا: نئه وانه که سانیکن کاتی پیاو چاکیکیان تییدا بوایه و بمردایه، به سه ر گوره که یه وه مزگهوتیان دروست نه کرد، وینه کانیان تیادا دروست نه کرد (نه و کاره یان کردبوو تا شیوهی پیاوچاکیان له پیش چاویبت وه کو نه وان عیباده تی خوی گه وره بکهن، به لام دوا ی نه مان کومل و وه چه یه کی تر ی بی عیلم و نه شماره زا هاتن و شهیتان فریوی دان گوایه باوو باپیرانی ئیوه نه م پیاوچاکیان په رستووه و هاواریان بویان کردووه، بویه

(۱) البخاری مع الفتح بلفظه ، کتاب الأنبياء ، باب قوله تعالى : ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ...﴾ ، ۶/ ۴۷۸ ، ۱۲/ ۱۴۴ ، وانظر : شرحه في الفتح ۱۲/ ۱۴۹ .

(۲) النسائي ، کتاب مناسك الحج ، باب التقاط الحصى ۵/ ۲۶۰ ، وابن ماجه ، کتاب المناسك ، باب قدر حصی الرمي ۲/ ۱۰۰۸ ، وأحمد ۱/ ۳۴۷ .

(۳) البخاری مع الفتح ، کتاب هل تبتش قبر مشركي الجاهلية ويتخذ مكانها مساجد ۱/ ۵۲۳ ، ۳/ ۲۰۸ ، ۷/ ۱۸۷ ، وأخرجه مسلم ، کتاب المساجد ومواضع الصلاة ، باب النهي عن بناء المساجد علی القبور ۱/ ۳۷۵ .

پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ریگری له و کاره کردووه تا سه ر نه کیشیت بۆ هاو هل بریاردان بۆ خوی په روه ردگار ، نه م فه رموده یه به لگه یه له سه ر حه رامیتی و نادرستی وینه گرتن و کیشانی، نه وانهی به سه ر گوری پیاو چاکانه وه مزگه وتیان دروست نه کرد، وینه کانیان تیادا دروست نه کرد و نه کیشا خراپترین که سن لای خوی په روه ردگار له رژی قیامه تدا .

وه پیغه مبه ری خوا (ﷺ) هر له بهر دل سوژی بووه بۆ نوممه ته که ی کاتیک نه و نه خوشیه ی سه ره مه رگی پیگه یشت، نه یفه رموو: ﴿لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾. قالت عائشة (رضي الله عنها): يحذر ما صنعوا^(۱) واته: نه فره ت و دوری په حمه ت و به زه بی خوی په روه ردگار له سه ر گاور و جوله که بی ت، گوری پیغه مبه رانیان (عليهم الصلاة والسلام) کرد بوو به مزگه وت، دایکی ئیمانداران عائشة (رضي الله عنها) فه رمویه تی: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) له تر سناکی و خراپی نه و کاره ناگادارو وریای نه کردنه وه .

وه پینچ پوژ پيش نه وه ی وه فات بکات نه یفه رموو: ﴿أَلَا وَإِنْ مِنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِ أَهْلَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ﴾^(۲) واتا : ناگادارین نه وانهی پيش ئیوه (گاور جوله که) گوری پیغه مبه ران و (ﷺ) پیاو چاکانیان نه کرده مزگه وت (عیباده تیان له سه ر گوره کانیان نه کرد)، ناگادارتان نه که مه وه گوره کان مه که نه مزگه وت و په رستگا، من ریگری تان لی نه که م و ناگادارتان نه که مه وه که نه و کاره نه نجام نه دن .

۴- کردنی گورستانه کان به مزگه وت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) ناگاداری کردینه ته وه و نه می لی کردوین که گوره که ی نه که یین به بتیک و بپه رستری ت جگه له خوی په روه ردگار (واتا دارو به ردو خوله که ی بکری ت به ته به پروک و هاواری بۆ بکری ت و له سه ر گوره که ی و سوجه ی بۆ بری ت) نه گه ر دروست نه بی گوره که ی پیغه مبه ر (ﷺ) بکری ت به مزگه وت نه وه گوری که سانی تر به هیچ شیوه یه ک دروست نییه، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رمویه تی: ﴿اللَّهُمَّ لَا تَجْعَلْ قَبْرِي وَثْنًا يُعْبَدُ، اشْتَدَّ غَضَبُ اللَّهِ عَلَى قَوْمِ اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ﴾^(۳) واتا : نه ی خوی په روه ردگار گوره که م بپاریزه تا وای لی نه یات و نه بی ت به بتیک و بپه رستری ت ، تو په بی و غه زه بی خوی په روه ردگار زوره له سه ر قه ومیک که گوری پیغه مبه رانیان (عليهم الصلاة والسلام) کردبوو به مزگه وت (واتا : جوړه ها په رستنیان له سه ر نه نجام نه دا) .

۵- کردنی گورستانه کان به چراخان (پازاندنه وه یان به گلپ و ناگرو...) وه سه ردان کردنی ئافره تان بۆ سه ر گوره کان: پیغه مبه ری خوا (ﷺ)

ناگاداری کردوینه ته وه و نه می لی کردوین که گوره کان نه پازینرینه وه و نه کری ن به چراخان، له بهر نه وه ی دروست کردنی خانو به سه ریان وه و پازاندنه وه یان و کردنیان به چراخان و هه لبه ستنیان (به گچ یان به چیمه نتو یان به هر شتیکی تر بی ت) وه نوسین له سه ریان، هه موو نه مانه

(۱) البخاری مع الفتح ، کتاب الصلاة، باب: حدثنا أبو الیمان ۵۳۲/۱، ۲۰۰/۳، ۴۹۴/۶، ۱۸۶/۷، ۱۴۰/۸، ۲۷۷/۱۰، و مسلم، کتاب المساجد ومواضع الصلاة، باب النهی عن بناء المساجد علی القبور واتخاذ الصور فیها ۳۳۷/۱.

(۲) مسلم، کتاب المساجد ومواضع الصلاة ، باب النهی عن بناء المساجد علی القبور ۳۷۷/۱.

(۳) الموطأ للإمام مالك ، کتاب قصر الصلاة فی السفر ، باب جامع الصلاة ۱۷۲/۱، وهو عنده مرسل ، ولفظ أحمد ۲۴۶/۲: "اللهم لا تجعل قبري وثناً، ولعن الله قوماً اتخذوا قبور أنبيائهم مساجد"، وأبو نعيم في الحلیة ۳۱۷/۷، وانظر : فتح المجد ص ۱۵۰.

هۆکارن بۆ شیرک بریاردان بۆ خوی پورهردگار، ابن عباس (ع) فرمویه تی: ﴿ لعن رسول الله (ص) زائرات القبور والمتخذين عليها المساجد والسرج ﴾^(۱) . واتا : پیغه مبه ر خوا (ع) نه فرته و له عنه تی کردوه له و ئافره تانه ی که زور زیاره تی گورستانه کان ئەکه ن، نه فرته و له عنه تی کردوه له و که سانه ی که مزگه وت به سه ر گوره کانه وه دروست ئەکه ن و روناکی و گلویی به سه ره وه دا ئەگیر سینن .

۶- دانیشن به سه ر گوره وه نوێژ کردن پوو به پوی گور، هۆکارن بۆ هاو هل بریاردان بۆ خوی پورهردگار : هیچ هۆکارو ده رگایه ک نییه که سه ر بکیشیت بۆ شیرک بریاردان بۆ خوی پورهردگار ئیلا پیغه مبه ر (ع) دا یخستوه و ریگری لیکردوه تا شه ریک بۆ خوی پورهردگار بریار نه دریت.^(۱) هه روه ک فرمویه تی: ﴿ لا تجلسوا علی القبور، ولا تصلوا إليها ﴾^(۲) واتا: له سه ر گوره کان دامه نیشن و نوێژی پوو به پوو مه که ن .

۷- کردنی گوره کان به جه ژنگاو واز هینان له نوێژ کردن له ماله وه و کردنی له لای گوره کان، پیغه مبه ر خوا (ع) بوی پوون کردینه ته وه که گوره کان شوینی نوێژ کردن و سه لاواتدان نین، وه هه رکه سیك سه لاواتی له سه ر لیبات پئی ئەگات دوور بیت یان نزیک له گوره که ی، پیویست ناکات گوره که ی بکریت به جه ژنگا، هه روه ک فرمویه تی: ﴿ لا تجعلوا بیوتکم قبورا، ولا تجعلوا قبری عبدا، وصلوا علیّ فإنّ صلاتکم تلغنی حیث کنتم ﴾^(۳) واتا: ماله کانتان مه که ن به گورستان (کردنی ماله کان به گور ئە وه یه: قورئانی تیدا نه خوینریت و نوێژه سوننه ته کانی تیدا نه کریت) وه گوره که م مه که ن به جه ژنگا، وه سه لاواتم له سه ر بلین چونکه سه لاواته کانتان پیم ئەگات له هه ر کوئییه ک بن . وه فرمویه تی: ﴿ إنّ لله ملائکة سیاحین یبلغونی من أمتی السلام ﴾^(۴) واتا: خوی پورهردگار کۆمه له مه لائیکه یه کی هه یه که به رده وام ئە سوو پینه وه سه لات و سه لامی ئە و که سانه م پئی ئە گه یه نن له ئومه ته که م که سه لام لئ ئە که ن .

ئه گه ر گوری پیغه مبه ر (ع) که پیروترین گوره له سه ر پوی زه ویدا نه هی و ریگری لیکرابیت که نه کریته جه ژنگا ئە وه گوری که سانی تر که هه ر که سانیک بن زور له پیش تره تا ریگری لیبرکیت و نه کرینه جه ژنگا (واتا : زور پویان تیبرکیت و زور سه ردانیان بکریت).^(۱)

^(۱) النسائي ، كتاب الجنائز، باب التغليظ في اتخاذ السرج على القبور ۹۴/۴، وأبو داود، كتاب الجنائز، باب في زيارة النساء القبور ۲۱۸/۳، والترمذي، كتاب الصلاة، باب كراهية أن يتخذ على القبر مسجداً ۱۳۶/۲، وابن ماجه في الجنائز، باب النهي عن زيارة النساء للقبور ۵۰۲/۱، وأحمد ۲۲۹/۱، ۲۸۷، ۳۲۴، ۳۳۷/۲، ۴۴۲/۳، ۴۴۳، والحاكم ۳۷۴/۱، وانظر ما نقله صاحب فتح المجد في تصحيح الحديث عن ابن تيمية ص ۲۷۶.

* الحديث ضعيف بهذا السند ، أنظر : صحيح سنن أبي داود (۲۱۸/۳/۳۲۳۶) ، وضح بسند آخر (لعن الله زوارات القبور) صحيح الجامع الصغير (۵۱۰۹) .
^(۱) بروانه : فتح المجد ص ۲۸۱.

^(۲) مسلم ، كتاب الجنائز، باب النهي عن الجلوس على القبر والصلاة عليه ۶۶۸/۲.

^(۳) أبو داود ، كتاب المناسك، باب زيارة القبور ، ۲۱۸/۲ بإسناد حسن ، وأحمد ۳۵۷/۲، وانظر : صحيح سنن أبي داود ۳۸۳/۱.

^(۴) النسائي في السهو ، باب السلام على النبي صلى الله عليه وسلم ۴۳/۳، وأحمد ۴۵۲/۱، وإسماعيل القاضي في فضل الصلاة على النبي (ع) برقم ۲۱، ص ۲۴، وسنده صحيح .

^(۱) بروانه : الدرر السننية في الأجوبة النجدية لعبد الرحمن بن قاسم ۱۶۵/۶-۱۷۴.

۸- کیشانی وینه و دروست کردنی گومهز بهسەر گۆرهکانهوه: پیغمبەر (ﷺ) هه موو کاتی ههولئ نهوهی ئه دا که سه ر زهوی له هه موو هوکاریکی هاوئل بریاردهران بو خوی پهروهردگار پاک بکاتهوه، بویه هاوئه له بهرپزهکانی ئه نارد که هه رچی گومهزیکی بهرزو دیار هه یه بهسەر گۆرهکانهوه تیکی بدن وه هه رچی وینهیه که هه یه بیسرنهوه، ههروهک (أبو الهیاج الأسدي) فهرمویهتی: **علي بن أبي طالب (ﷺ) ینمی فهرموو: ﴿ألا أبعثك على ما بعثني عليه رسول الله صلى الله عليه وسلم؟ ألا تدع مثلاً إلا طمسته، ولا قبراً مشرفاً إلا سويته﴾** (۱) واتا: بتنیرم بو ئه و کاره ی که پیغمبەر (ﷺ) منی بو

نارد؟ هه یج بتیک نابیت ئیلا ئه بیت تیکی بدهیت وله پهگه وه ده ری بکهیت، وه هه یج گۆریکی بهرز نابینیت ئیلا یه کسان ی بکه له گه ل زهویدا (ئه مه کاری کاری فه رمانپه و او کاربه ده ستانه که پپی هه ستن نه ک تاکه که س)، (موسلمانی خو شه ویست سوننه ت وایه گۆرهکان تهنه به ئه ندازه ی بستیک بهرز بن نه ک زیاتر) (۱)

۹- خو ئاماده کردن و پویشتن بو سه ر هه ر گۆرو شوینیک جگه له سی مزگه وته پیرو نو پر له به ره که ته که هوکاریکه بو شه ریک بریاردان بو خوی پهروهردگار، ههروهک پیغمبەر (ﷺ) فهرمویهتی: **﴿لا تشدوا الرحال إلا إلى ثلاثة مساجد: مسجدي هذا، والمسجد الحرام، والمسجد الأقصى﴾** (۲) واتا: خو ئاماده کردن و پویشتن به تاییه تی بو هه یج مزگه وت و سه ر گۆرو شوینیک دروست نییه تهنه بو مزگه وتی من (مزگه وتی مه دینه) مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروژه) و مزگه وتی اقصی (قودسی پیروژه). ئه و نه هی و ریگریه ی پیغمبەر (ﷺ) هه موو گۆرو مه زارگه کان ئه گریته وه ، ههروهک هاوئه لانی بهرپیژی پیغمبەر (ﷺ) به و شیوه یه له فه رموده کانی تیگه یشتون، بویه کاتیک أبو هریره (رضی الله عنه) پویشتن بو کوی (طور)، پاش گه رانه وه بصرة بن أبي بصرة الغفاري (رضی الله عنه) پیگه یشت ، پیی فهرموو: ئه ی أبو هریره له کوپه دیتته وه ؟ فهرموی : له کوی (طور) وه ، ئه ویش فهرمویه تی : پيش ئه وه ی برپویشتتایه بگه یشتمایه پیت نه م ئه هیشت برپویشتن ، چونکه پیغمبەر (ﷺ) فهرمویه تی : **﴿لا تعمل المطي إلا إلى ثلاثة مساجد المسجد الحرام و مسجدي ومسجد بيت المقدس﴾** (۱)

خو ئاماده کردن و پویشتن به تاییه تی بو هه یج مزگه وت و سه ر گۆرو شوینیک دروست نییه تهنه بو مزگه وتی من (مزگه وتی مه دینه) مزگه وتی حه رام (که عبه ی پیروژه) و مزگه وتی اقصی (قودسی پیروژ) .

هه ر بویه شیخ الإسلام ابن تیمیة (په حمه تی خوی لیبت) فهرمویه تی: زانا یان کو و یه کده نگن له سه ر ئه وه ی گه ر بیت و که سیک له سه ر خو ی نه زر بکات که سه فه ر بکات بو لای گۆره که ی پیغمبەر (ﷺ) یان پیغمبهرانی تر (ﷺ) یان بو لای گۆری پیاوچاکان، ئه وه نه زره که ی له سه ر پیویست نابیت و نابیت جی به جی بکات، به لکو نه هی لی ئه کریت و ریگری لی ئه کریت (۲).

۱۰- زیاره تی بیدعی و تاز ه داهینرا و بۆ سه ر گۆره کان هوکاریکن بو هاوئل بریاردان بو خوی پهروهردگار: چونکه زیارهت کردنی گۆرهکان دوو جوړن :

(۱) مسلم ، کتاب الجنائز، باب الأمر بتسوية القبر ۶۶۶/۲ .
 (۲) بروانه : (عمدة القاري شرح صحيح البخاري ۱۶۱/۱۳ ، شرح النووي على مسلم ۳۸۹/۳-۳۹۱ ، و عون المبود شرح سنن أبي داود ۲۰۷-۲۰۵/۷)
 (۳) البخاري مع الفتح ، کتاب فضل الصلاة في مسجد مكة والمدينة ۶۳/۳ ، و مسلم بلفظه ، کتاب الحج ، باب سفر المرأة مع محرم إلى حج وغيره ۹۷۶/۲ .
 (۴) النسائي ، کتاب الجمعة ، باب الساعة التي يستجاب فيها الدعاء يوم الجمعة ۱۱۴/۳ ، و مالك في الموطأ ، کتاب الجمعة ، باب الساعة التي في يوم الجمعة ۱۰۹/۱ ، و أحمد في المسند ۳۹۷ ، ۷/۶ ، و انظر: فتح المجد ص ۲۸۹ ، و صحيح النسائي ۳۰۹/۱ .
 (۵) بروانه : فتاوى ابن تیمیة ۲۳۴/۱ .

جۆرى يه كه م: زيارهت و سهردان كردنى گۆرستان به مهبهستى سەلام كردن له مردووه كان و دوعاى خيّر كردن بۆيان، ههروهك كاتيک كه سيك ئه مريّت تۆش ئه چيپ تا نوپۆزى له سەر بکهيت، وه كاتيک سهردانى گۆرستان ئه كهيت مهبهستت ياد كردنى مردن بيّت "به مهربك شذّ الرّحال نه بيّت" وه كاتيک سهردانى گۆرستان ئه كهيت مهبهستت پيى جى به جيكردى سوننه تي پيغه مبهري خوا (ﷺ) بيّت .

جۆرى دووه م: زيارهت و سهردانى شيركى و بيدعى^(۱)، ئه م جۆره زيارهته سي جۆره :

❖ كه سيك كاتيک زيارهت و سهردانى گۆرپه كان ئه كات مهبهستى پيى داوا كردنه له مردووه كان (جا داواى خيرو خووشى بيّت يان داواى لا بردنى نه خووشى بيّت يان داواى مندالّ كردن و.....) ئه م جۆره كه سانه وهك كه سانى بت په رست وان .

❖ كه سيك كاتيک زيارهت و سهردانى گۆرپه كان ئه كات مهبهستى پيى پارانه وهيه له خواى گه و ره به مردووه كان، وهك بليّت: خوايه ليّت ئه پارپيمه وه به حه قى پيغه مبه ره كه ت (ﷺ)، يان خوايه ليّت ئه پارپيمه وه به حه قى فلان شايخ و پياو چاك، ئه م جۆره سهردانه وه به و مهبهسته زيارهت و سهردانىكى داهينراوه له ئيسلامدا، به لام ئه و كارهى نابيّه شيرك، وه پيى دهرناچى له ئيسلام هه ر چۆن به كارى يه كه ميان دهر ئه چيپت له ئيسلام.

❖ هه ركه سيك گومانى و ابّيّت پارانه وه له لاي گۆرپه كان گيرايه وه وه لام دراويه، يان بليّت پارانه وه له لاي گۆرپه كان باشتره وهك پارانه وه له مزگه وتدا، ئه و كاره به يه كده نكي زانايان كاريك و گومانيكى خراپه .^(۲)

۱۱- نوپۆز كردن له كاتى خۆر هه ل هاتن و خۆر ئاوابووندا يه كيكن له هۆكاره كانى هاوئل برياردان بۆ خواى په روه ردگار ، له بهر ئه وهى نوپۆز كردن له و كاته دا خۆ شو به اندنه به و كه سانه ي كه سوجه ئه به ن بۆ خۆر له و دوو كاته دا، پيغه مبه ر (ﷺ) فه رمويه تي: ﴿ لا تحروا بصلاتكم طلوع الشمس ولا غروبها فإنها تطلع بين قرني شيطان ﴾^(۱) و اتا: مه گه رين به دواى نوپۆز كردندا (نوپۆز مه كه ن) له و كاته ي كه خۆر هه لديت و له و كاته ي كه ئاوا ئه بيّت چونكه خۆر له نيوان هه ردوو شاخى شه يتاندا هه لديت و دهر ئه كه ويّت .

موسلمانى خو شه ويست كورته ي ئه م باسه ئه وه يه: ئه و هۆكارانه ي كه سه ر ئه كيشن بۆ شيه ريك برياردان بۆ خواى په روه ردگار: ئه و هۆكارانه ن كه ريگه ن بۆ هاوئل برياردان (شيركى گه و رهن) بۆ خواى په روه ردگار، وه له و هۆكارانه ي كه لي ره دا باس نه كراون : وي نه گرتن و كيشانى، وه جى به جى كردنى نه ز له شوينيك كه بتى تي دا په رستراوه، يان جه ژنيك له جه ژنه كانى سه رده مى نه زانى و بى باوه رى تي دا ئه نجام درا بيّت، وه جگه له م هۆكارانه .^(۲)

^(۱) بروانه : فتاوى ابن تيمية ۲۳۳/۱، والبداية والنهاية ۱۲۳/۱۴.

^(۲) بروانه : الدرر السننية في الأجابة النجدية ۱۶۵/۶-۱۷۴.

^(۳) صحيح مسلم ، كتاب صلاة المسافرين، باب الأوقات التي هي عن الصلاة فيها ، ۵۶۸/۱، برقم ۸۲۸.

^(۴) بروانه : الإرشاد إلى صحيح الاعتقاد، للعلامة الدكتور صالح الفوزان، ص ۵۴-۷۰، ۱۱۳-۱۵۲.

بهشی شهشهم

جوړو بهشهکانی هاوئل بریاردهران بو خوی پهروهردگار

یهکه م : هاوئل بریاردان بو خوی پهروهردگار دوو جوړه:

جوړی یهکه م: هاوئل بریاردهرانی گوره (الشرك الأكبر) که هرکه سیک بریاری بدات بو خوی پهروهردگار له دینی نیسلام پیی درته چیت له بهر فرموده ی خوی پهروهردگار که فرمویه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ (النساء: ۱۱۶) واتا: خوی پهروهردگار له که سیک رازی نییه و لیی خوش نابیت که هاوئل بو خوا بریار دابیت (وه بهو حاله وه مردبیت و تهبه ی نه کردبیت له کاتیکدا ترسناکی شیرکی بو پوون کرابیته وه و بهلگه ی خوی پهروهردگاری بو باس کرابیت و بهردهوام بوو بیت له سهری "أقيم عليه الحجة"، وه خوی پهروهردگار له هموو تاوانیک خوش ده بیت که له خوار شیرکه وه بیت بو نه و که سهی که خوی ویستی لییه (لیخوش بوونی خوی پهروهردگار له هموو تاوانیک نه گه یشتوته راده ی شیرک و بی باوه ری یان نه وه تا هر له سه ره تاوه و بی سزا لیی خوش ده بیت یان پاش سزاو پاک بوونه وه پزگاری دهکات له ناگری دوزه خ له بهر نه وه ی شیرک و بی باوه ری بهرامبه ر خوی پهروهردگار نه نجام نه داوه، نه مه و اتای نه وه نییه بلین ریگه ی تاوانمان بو ئاسان ده بیت (به لکو گوره یی خوا به تهنها ناسین و دوور که وتنه وه له شیرک بریادانمان بو پوون نه کاته وه) چونکه موسلمان گه ر تاوانیش بکات به ترسه وه نه نجامی نه دات) ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ وه هر که سیک هاوئل بو خوی پهروهردگار بریار بدات به راستی گومراو سه رلیشبوایکی ته واوه و ریگه ی راستی واز لیپیناوه و نه فسی خوی به فیرو داوه له دونیاو دواپوژدا، وه بهخته وه ری دونیاو دواپوژدی له دهست خوی داوه.^(۱)

هاوئل بریاردانی گه وره نه بیت به چوار به شه وه:

۱. شرك الدعوة (هاوئل بریاردان بو خوی پهروهردگار له پووی پارانه وه وه، واتا: هاوارکردن وداوای کومه ک و یارمه تی و لی کردن و پارانه وه له غهیری خوا) خوی پهروهردگار فرمویه تی: ﴿فَإِذَا رَكبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُمُ الدِّينَ فَلَمَّا بَجَّوْهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾ (العنكبوت: ۶۵) واتا: کاتیک هاوئل بریاردهران (موشریکین) سواری که شتی ببونایه و بچونایه ته ناو ده ریواو پوباره کان و توشی پوداوو مه ترسی و دلله راوکییه ک ببونایه یه کسه ر هاواریان بو خوی پهروهردگار نه کرد و تهنها له و نه پارانه وه، به لام کاتیک خوی پهروهردگار پزگاری بکردنایه ته سه ر وشکانی و نه جاتیان ببوایه هاوئل یان بو بریار نه دایه وه .

۲. هاوئل بریاردهران له نیه ت و ویست و مه به ستدا (شرك النية والإرادة والقصد) خوی پهروهردگار فرمویه تی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَالَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ﴾ (هود: ۱۵-۱۶) واتا : هرکه سیک له ژیانی دونیادا تهنها مه به ست و هول و کوششی دونیاو جوانیه کان بیت، نه وه یه نیمه له دونیادا ناوات و مه به سته کانیه نه دینه یی _ به نه دازه ی ویستی خو مان که بریارمان له سه ر داوه نه ک به مه به ست وه لپه و هموو ناواته کانیه خو یان _ وه له دونیادا به ره می ره نجی خو یان وه رنه گرن، وه له دوا پوژدا هیچ پاداشتی چاکه یان نادریته وه وه هیچ خوشی و نیسراحتیان بو نییه تهنها ناگری دوزه خ

^(۱) پروانه : تفسیر القرآن العظیم للإمام ابن کثیر (رحمه الله تعالی) ۲/ ۴۱۴ .

نه بیئت، وه ئه و کرده وانه ی له دونیادا ئه یان کرد هه مووی پوچه له و وه رنه گهراوه لای خواى پهروه رداگار چونکه بو خواى پهروه رداگاریان نه کرده و مه به ستیان رازی بوونی ئه و نه بووه .

٣. هاوئل بریاردان له گوپراه لیدا (الشرك في الطاعة): ئه ویش گوپراه لى کردنى پاپاو قه شه یان هه رکه سیکی تر بیئت له سه ر پیچی کردنى خواى پهروه رداگادا (واتا: هه رکه سیك گوپراه لى كه سیك بکات وهك گوپراه لى کردنى خواى پهروه رداگارو پیغه مبه رى خوا (عائیه صلاته) وه باوه رپیشى وابیئت ئه و كه سه ی گوپراه لى ئه کریت شایسته ی فرمان کردن و شه رع دانانه ئه وه ئه و كه سه ی کرده وه به شه ریکی خواى پهروه رداگار) خواى پهروه رداگار فه رمویه تی: ﴿ أَخْذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهْبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحِ ابْنِ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا إِلَّا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (التوبة: ٣١) واتا: گاوارو جوله كه كان زانا و قه شه كانیان کرد بووه په رستاو جگه له خواى پهروه رداگار ئه یان په رستن (پاپاو قه شه كانیان هه رامیان بو حه لال ئه کردن حه لالیشان له سه ر حه رام ئه کردن ئه وانیش شوینیان ئه كه وتن) وه (عیسای کوری مریم) یان کرده بو به خوا، له کاتیکدا فرمانیان پی نه کراوه مه گه ر به وه ی خواى پهروه رداگار به تاه و تهنها په رستن ، ئه و خوایه ی كه تاه و تهنهایه و هیچ په رستاویکی حه ق و راسته قینه نییه تهنها خو ی نه بیئت، پاک و بیگه ردی و دوری هه موو كه م و کورپیه كه بو ئه و خوایه ی كه هاوئل بریارده ران شه ریکی بو بریار ئه دن .

٤. هاوئل بریاردان بو خواى پهروه رداگار له خو شه ویستیدا (شرك المحبة): خواى پهروه رداگار فه رمویه تی: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَخْذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ اللَّهِ ﴾ (البقرة: ١٦٥) واتا: له ناو خه لکیدا هه یه كه شه ریکی بو خواى پهروه رداگار بریارداوه له وه دا (ئه و كه سه یان ئه و شته ی وه كو خواى پهروه رداگار خو ش ئه ویئت و به گه وره ی ئه زانیئت وه كو خواو زه لیل و مل كه چه به شیوه ی زه لیلی و مل كه چی بو خواى پهروه رداگار) .

موسلمانى خو شه ویست کورته ی ئه م باسه ئه وه یه: شیرکی گه وره بریتیه له کردن و ئه نجامدانى جوریک له جوره کانی په رستن بو غه یری خواى پهروه رداگار، وهك پارانه وه و هاوار کردن بو غه یری خوا، یان سه ربرین بو غه یری خوا، یان نزر کردن بو غه یری خوا، یان نزیك بوونه وه له مردوو جنوکه و شه یتانه کان به کردن و ئه نجامدانى جوریک له جوره کانی په رستن بو یان، یان ترسان له مردوو کان گوايه زیانى پی ئه گه یه نن، یان ره جاو ئومید بوون به غه یری خوا بو جی به جی کردنى پیوستیه کان و لادانى ناخوشی و ناره حه تیه کان له کاتیکدا تهنها خواى پهروه رداگار ده سه لاتی هه یه به سه ر ئه و کاره دا، وه جگه له و په رستنانه ی تر كه نابیئت بو هیچ كه س و شتیك ئه نجام بدریئت تهنها بو خواى پهروه رداگار نه بیئت .^(١)

جوری دووه م: هاوئل بریاردانى بچوك (الشرك الأصغر) گه ر كه سیك ئه نجامى بدات له ئیسلام پیی ده رناچیت (به لام تاوانیکی زور گه وره یه و له ریزی تاوانه گه وره کانه)، جوریک له شیرکی بچوك ریا کردنه ، هه روهك خواى پهروه رداگار فه رمویه تی: ﴿ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴾ (الكهف: ١١٠) واتا: هه ر كه سیك ئومیدی هه یه بگات به دیداری خواى پهروه رداگار (گومانی تیدا نییه هه موومان ئه گه ین به دیداری خواى پهروه رداگار ، لیردها مه به ست پیی گه یشتنیکی سه ره رزو رزگار بووه) با کرده وه ی چاكه بکات و هاوئل بو خواى پهروه رداگار بریار نه دات (واتا: ریا نه کات له عیباده ته کانیدا) .

وه سویند خواردن به غه یری خواى پهروه رداگار شیرکی بچوكه (تهنها گه ر سویندی پیبخوات به لام کاتیک سویندی پیی ده خوات له دلیدا وه كو خواى پهروه رداگار لای گه وره و به ریز بیئت ئه بیته شیرکی گه وره لیخوش بوونی نییه مه گه ر به

^(١) بروانه : كتاب التوحيد للعلامة الفوزان ص ١١ .

توه به کردن)، پیغمبهر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك﴾^(۱) واتا هرکه سیک سویند به غهیری خوی په روهردگار بخوات نه وه کوفری کردوه یان هاو هل بؤ خوی په روهردگار بریارد اوه .
وهه روه ها شیرکی بچوکه گهر که سیک بلیت: نه گهر خواو تو نه بوايه نه وها و هام به سهر نه هات ، یان بلیت : خواو تو ویستتان و ابوو .

وه جوریکي تر له جورده کانی شیرکی بچوک بریتیه له شیرکی نهینی وشاراوه : هروهک پیغمبهر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿الشرك في هذه الأمة أخفى من ديب النملة السوداء على صفاة سوداء في ظلمة الليل﴾^(۲) واتا : هاو هل بریاردان له م نوممه ته دا شاراوه تره له بینین و ههست کردن به شوین پی میروله یه کی رهش له سهر به ردیکي رهش له شه ویکی تاریکدا وه که ففارهت و سرینه وهی نه م تاوانه نه وه یه موسولمان نه م دوغایه زور بخوینیت: ﴿اللهم إني أعوذ بك أن أشرك بك شيئاً وأنا أعلم، وأستغفرک من الذنب الذي لا أعلم﴾^(۳) واتا : نهی په روهردگارم په نات پیده گرم که بچوکتین هاو هل بؤ بریاردیم و بشزانم، وه په نات پیده گرم له و تاوانه ی (شیرکه ی) که نه نجای بدهم و نه یزانم .

ابن عباس (رضی الله عنه) له ته فسیری نه م نایه ته دا ﴿فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾^(۴) (البقرة: ۲۲) فرمویه تی: ووشه ی (أنداداً) نه و شیرک بریاردانه یه که شاراوه تره له بینین و ههست کردن به شوین پی میروله یه کی رهش له سهر به ردیکي رهش له شه ویکی تاریکدا. وه کو که سیک بلیت: به خواو به یانی فلانه که س یان به گیانی خوم (به سهری باو کم یان به گوری باو کم، واتا: سویند به غهیری خوا بخوات)، یان که سیک بلیت : گهر نه و سه گه نه بوايه نه م شه و دز نه هاته سهرمان، یان بلیت: گهر نه و مراوییه له مال وه نه بوايه نه م شه و دز نه هاته سهرمان، یان هر شتیک بوتریت و بدریته پال ناوی خوی په روهردگار نه بیته جوریک له و شیرکه شاراوه یه. یان که سیک بلیت: خواو تو ویستتان و ابوو نه و کاره به و شیویه بیته ، یان بلیت : نه گهر خواو تو نه بوايه نه وها و هام به سهر نه هات^(۵) (یان خواو دکتوره که).

ئیمامی الترمذی ده فرمویت: فرموده که ی پیغمبهر (ﷺ) که فرمویه تی: ﴿من حلف بغير الله فقد كفر أو أشرك﴾^(۶) لای هندی له زانایان و شاره زایان (فقد كفر أو أشرك) واپوون کراوه ته وه که مه بهست پی توره بوون و دهر برینی ترسناکی نه و تاوانه یه نه ک پی موشریک و بی باوه ربیت، به لگهش له سهر نه وه فرموده که ی عبدالله کوری ئیمامی عومره (رضی الله عنه) که فرمویه تی: پیغمبهر (ﷺ) گوئی له باو کم بوو سویندی نه خوارد به باوکی، پیغمبهر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿ألا إن الله ينهاكم أن تحلفوا بآبائكم﴾^(۷) واتا: ناگادار بن و بزنان خوی په روهردگار نه هی و ریگری لی کردن که سویند به باوک و باپیرانتان بخون، وه فرموده که ی أبو هریره (رضی الله عنه) که له پیغمبهر وه (ﷺ) نه یگړیته وه، پیغمبهر (ﷺ) فرمویه تی: ﴿من قال في حلفه باللات والعزى فليقل لا إله إلا الله﴾^(۸) واتا: هرکه سیک سویندی خوارد به لات و عوززا با یه کسهر بلیت "لا إله إلا الله" واتا: گهر سویندی به هر شتیک خوارد جگه له ناوو سیفاته کانی خوی په روهردگار نه بیته تاوان و که ففاره ته که ی ووتنی "لا إله إلا الله" یه .

(۱) رواه الترمذی وحسنه عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذی ۹۹/۲ .

(۲) أخرجه الحكيم الترمذی ، انظر: صحيح الجامع ۲۳۳/۳ ، وتخريج الطحاوية للأرنؤوط ص ۸۳ .

(۳) أخرجه الحكيم الترمذی ، وانظر: صحيح الجامع ۲۳۳/۳ ، ومجموعة التوحيد ل محمد بن عبد الوهاب ، وابن تيمية ص ۶ .

(۴) ذكره ابن كثير في تفسيره ، ۵۶/۱ ، وعزاه إلى ابن أبي حاتم .

(۵) رواه الترمذی وحسنه عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وصححه الألباني في صحيح سنن الترمذی ۹۹/۲ .

(۶) رواه الترمذی عن ابن عمر رضي الله عنهما ، في كتاب النذور والأيمان ، باب: ما جاء في كراهية الحلف بغير الله ، ۱۱۰/۴ ، وانظر: صحيح الترمذی ۹۲/۲ .

(۷) رواه الترمذی عن أبي هريرة في الكتاب والباب المشار إليهما آنفاً ۱۱۰/۴ ، وانظر: صحيح الترمذی ۹۲/۲ .

وه پی ئه چی شیرکی شاراوه بچیتته ژیر شیرکی بچوکه وه، ئه و شیرک (هاوئل بریاردانه) بۆ خوای پهروهردگار ئه بیته دوو به شه وه: هاوئل بریارده رانی گه وره و هاوئل بریاردانی بچوک (شرك أكبر و شرك أصغر) ههروهك زانای پایه بهرز ابن القیم - په حمه تی خوای لبییت - ئاماژه ی بۆ کردوو ه له کیتابه به نرخه که ی (الجواب الكافي لمن سأل عن الدواء الشافي، لاپه رهی ٢٣٣) .

کورتهی ئه م باسه ئه وه یه : شیرکی بچوک ئه بیته به دوو به شه وه :

به شی یه که م : شیرکی بچوکی دیارو ناشکرا، ئه ویش ووته و کرده وه کانی :

ووته کان وه کو: سویند خواردن به غهیری خوا ، یان که سیک بلیت: خواو تو ویستتان وابوو ئه و کاره به و شیوه یه بیته، یان بلیت: ئه گه ر خواو تو نه بوایه ئه وها و هام به سه ر ئه هات ، یان بلیت: ئه وه له خواو تو وه وه یه، یان بلیت: ئه و خیرو به ره که ته له خواو تو وه وه یه، وه ووتهی له جورانه. جا بۆ ئه وه ی موسلمانان خۆشه ویست دوور بیت له به کاره ینانی ئه م وشه شیرکیانه باشتر وایه بلیت: ته نه با به ویستی خوا بووه، یان بلیت: به ویستی خواو پاشان ویستی تو ئه و کاره وابوو یان وانه بوو، یان بلیت: گه ر خوای گه وره نه بوایه ئه وها و ئه وها م به سه ر ئه هات ، یان بلیت: گه ر خوای گه وره و پاشان تو نه بویتایه ئه وها و ئه وها م به سه ر ئه هات، یان بلیت: ئه مه ته نه با له لای خوای پهروهردگار وه یه، یان بلیت: ئه مه له لای خواو پاشان تو وه وه یه .

کرده وه کان وه کو: له ده ست کردنی ئالقه و په رۆ بۆ لابرندی ناخۆشی وناپه ره ته تی یان گێرانه وه ی، وه هه لواسینی نوشته و میروو و به ردو یان هه رشتیکی تر له ترسی چاوه زار یان له ترسی جنۆکه کان، هه رکه سیک ئه و کاره بکات باوه رپی وابیت ئه و ئالقه و په رۆ میروو و به ردو یان هه رشتیکی ناخۆشی وناپه ره ته تی لا ئه به ن پاش توش بوون پیی یان ناخۆشی وناپه ره ته تی ئه گێرنه وه پیش هاتنی ئه وه شیرکی گه وره ی بریارداوه (که پیی ده ر ئه چی له دین)، هاوئل بریاردانه بۆ خوای پهروهردگار له پهروهردگاریتیدا چونکه باوه رپی وایه ئه و که سه خوای پهروهردگار شه ریکی هه یه له دروست کردن و چی به جی کردنی کاره کانی، هاوئل بریاردانه بۆ خوای پهروهردگار له په رستراویتیدا چونکه ئه و که سه دلای خۆی په یوه ست کردوو به و شتانه وه به ئومیدی ئه وه ی سویدی پی بگه یه نن، به لام ئه گه ر ئه و که سه باوه رپی وابیت ته نه با خوای پهروهردگار ناخۆشی وناپه ره ته تی لا ئه بات و ئه یگێرته وه، ئه و کاره ئه کات باوه رپی وایه وه کو هۆکاریک تا به لاو ناخۆشی وناپه ره ته تی لی دوور بکه ویتته وه، ئه و که سه هۆکاریکی گرتۆته به ر نه هۆکاریکی شه رعییه و هۆکاریکی قه ده ریه، وه کاریکی حه رامه درۆ کردنه به شه ر و به قه ده ر: چونکه شه رعی پیروژ به توندترین شیوه نه هی و پیروی لی کردوو، وه ئه وه ی شه رعی پیروژیش نه هی و پیگری لی کردوو هۆکاریکی به سویدن، وه قه ده ریش وه ئه م کاره له و کارانه نییه تا مه به سستی پی بیته دی، وه له و ده واو ده رمان و چاره سه رانه نییه که حه لال و سود به خش بیته، به لکو ئه م کارانه هۆکارن بۆ بریاردانی شیرک بۆ خوای پهروهردگار ، چونکه ئه و که سه ی ئه و کاره ئه کات بی گومان دلای خۆی په یوه ست کردوو پییانه وه، که ئه وه ش هۆکاره بۆ هاوئل بریاردان بۆ خوای پهروهردگار .

جۆری دووه م له جۆره کانی شیرکی بچوک: شیرکی نهینی و شاراوه یه، ئه وه ش هاوئل بریارده رانه له ویست و نیته و مه به سه ته کاند، که ئه بن به دوو به شه وه :

یه که م : بریتیه له ریاو سومعه، ریا، واتا: ده رخستنی عیبادت تا خه لکی بیبین و به باشه باسی بکه ن، جیاوازی نیوان ریا و سومعه ئه وه یه: ریا ده رخستنی ئه و کرده وانیه که ئه بینرین وه کو: نوێژو خیرکردن و حه ج و جیهاد و ...، سومعه بریتیه له ده رخستنی ئه و عیباده تانه ی که ئه بیسترین وه کو : قورئان خویندن و ئامۆژگاری کردن و زیکرو ...، وه که سیک باسی چاکه کانی خۆی بکات تا خه لکی بزنان کرده وه ی چاکه زۆر ئه کات .

دووهم : مهبهستی به کردنی کردهوهکانی دونیایه، واتا: ئه و کارانهی که تهنها ئه بیئت بۆ خوی پهرهردگار بکریت ئه و کهسه ئه یکات به لّام مهبهستی به دهست هیئانی دونیایه، ئه وهش شیرکه له نیهت و مهبهستهکاندا، ئه م کارهش پیچهوانه ی به خوا په رستهیو هه رکاریکیش ئه م نیهت و مهبهستهی تیکه لّ بیئت به تالّ ئه بیئت .^(١)

جیاوازی نیوان هاوهل بریاردانی گه وره و هاوهل بریاردانی بچوک

(الفرق بين الشرك الأكبر والأصغر)

<p>شیرکی بچوک له ئیسلام پیی دهرناچیت .</p>	<p>١- شیرکی گه وره له ئیسلام پیی دهر ئه چیت .</p>
<p>به لّام شیرکی بچوک خاوه نه که ی گه ر بچیته نا ئاگریشه وه دهر ئه چیت و به هه میشه یی تئیدا نامینتته وه .</p>	<p>٢- شیرکی گه وره گه ر که سیك ئه نجامی بدات و پییش مردن ته وه به ی لی نه کات ئه وه به هه میشه یی له دۆزه خدا ئه مینتته وه .</p>
<p>به لّام شیرکی بچوک کرده وه چاکه کان هه لّنا وه شینتته وه ، مه گه ر ریا یان مه بهستی دونیای دونیای تیکه لّ بیئت ئه و کاته هه لی ئه وه شینتته وه .^(١)</p>	<p>٣- شیرکی گه وره هه رچی کرده وه چاکه کان هه یه هه لیان ئه وه شینتته وه .</p>
<p>به لّام شیرکی بچوک خوین و مالی پیی حه لّالّ نابیت .</p>	<p>٤- شیرکی گه وره خوین و مالی پیی حه لّالّ ئه بیئت .</p>
<p>شیرکی بچوک پیگری خو شه ویستی و دوستایه تی ناکات به گشتی به لکو خاوه نه که ی خو شه ئه ویستریت و دوستایه تی له گه لدا ئه کریت به گویره ی ئیمان و توحیده که ی، وه رخو شه ناویستریت و دژایه تی ئه کریت به گویره ی ئه و شیرکه بچوکه ی که تئیدایه .^(١)</p>	<p>٥- شیرکی گه وره دوزمنایه تی له نیوان خاوه نه که ی و ئیمانداراندا به رپا ئه کات ، بویه دروست نییه بۆ هیچ ئیمانداریک خو شه ویستی و دوستایه تی بۆ که سیکی هاوهل بریاردهری گه وره هه بیئت با نزیک ترین که سیشی بیئت .</p>

^(١) پروانه : القول السدید فی مقاصد التوحید ، للسعدی ، ص ٤٣ ، والجواب الکافی لمن سأل عند الدواء الشافی ، لابن القیم، ص ٢٤٠ ، و کتاب التوحید للعلامة الدكتور صالح بن فوزان الفوزان ، ص ١١-١٢ ، والإرشاد إلى صحیح الاعتقاد له، ص ١٣٤-١٤٣ .

^(١) پروانه : کتاب التوحید ، للعلامة الدكتور صالح الفوزان ، ص ١٢ .

^(١) پروانه هه مان سه رچاوه لاپه ره ١٥ .

زیان و شوینه‌واره خراپه‌کانی هاوئل بریاردان بۆ خوی پهرودرگار

شهریک بۆ خوا بریاردان چه‌ندین شوینه‌واری خراپ و ترسناک و زیانی له ناو به‌ری هه‌یه، له و زیانه له‌ناو به‌رانه :

١. ناخۆشی و به‌دبه‌ختی دونیاو دواپۆژ هه‌مووی به هۆی هاوئل بریاردان بۆ خوی پهرودرگار شوینه‌واره خراپه‌کانیه‌وه‌یه‌تی .
٢. هاوئل بریاردان بۆ خوی پهرودرگار گه‌وره‌ترین هۆکاره بۆ توش بوون به‌هه‌موو ته‌نگ و چه‌له‌مه و نا‌په‌حه‌تیه‌کی دونیاو دواپۆژ .
٣. هاوئل بریاردان بۆ خوی پهرودرگار هۆکاره بۆ دروست بونی ترس و بیم و نه‌مانی هیمنی و ئەمیننی له دونیاو دواپۆژدا .
٤. که‌سی هاوئل بریاردەر بۆ خوی پهرودرگار که‌سیکی سهر لی‌شیاووه له دونیاو دواپۆژدا، هه‌روه‌ک خوی پهرودرگار فه‌رمویه‌تی: ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴾ (النساء: ١١٦) واتا: وه هه‌ر که‌سیک هاوئل بۆ خوی پهرودرگار بریار بدات به‌راستی گومراو سه‌ر لی‌شیاویکی ته‌واوه و ریگه‌ی راستی واز لی‌هیناوه و نه‌فسی خۆی به‌فیرۆ داوه له دونیاو دواپۆژدا .
٥. هاوئل بریارده‌رانی گه‌وره (الشرك الّکبر) هه‌ر که‌سیک بریاری بدات بۆ خوی پهرودرگار و پیش مردن ته‌وبه‌ی لی‌ نکات و به‌و حاله‌وه به‌رمی‌ت به هیچ شیوه‌یه‌ک خوی پهرودرگار لی‌ی خۆش نابیت ، هه‌روه‌ک خوی پهرودرگار فه‌رمویه‌تی : ﴿ إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ (النساء: ٤٨) واتا: خوی پهرودرگار له که‌سیک رازی نییه و لی‌ی خۆش نابیت که هاوئلی بۆ خوا بریار دابیت (وه به‌و حاله‌وه مردبیت و ته‌وبه‌ی نه‌کردبیت له کاتی‌کدا ترسناکی شیرکی بۆ پوون کرابیته‌وه و به‌لگه‌ی خوی پهرودرگاری بۆ باس کرابیت و به‌رده‌وام بوو بیت له سه‌ری "أقيم عليه الحجة"، وه خوی پهرودرگار له هه‌موو تاوانیک خۆش ده‌بیت که له خوار شیرکه‌وه بیت بۆ ئەو که‌سه‌ی که خۆی ویستی لی‌یه (لی‌خۆش بوونی خوی پهرودرگار له هه‌موو تاوانیک نه‌گه‌یشتۆته راده‌ی شیرک و بی باوه‌ری یان ئەوه‌تا هه‌ر له سه‌ره‌تاوه و بی سزا لی‌ی خۆش ده‌بیت یان پاش سزاو پاک بوونه‌وه بزگاری ده‌کات له ناگری دۆزه‌خ له به‌ر ئەوه‌ی شیرک و بی باوه‌ری به‌رامبه‌ر خوی پهرودرگار ئەنجام نه‌داوه، ئەمه واتای ئەوه‌نییه بلین ریگه‌ی تاوانمان بۆ ئاسان ده‌بیت (به‌لکو گه‌وره‌ی خوا به تهنها ناسین و دور که‌وتنه‌وه له شیرک بریادانمان بۆ پوون ده‌کاته‌وه) چونکه موسولمان گه‌ر تاوانیش بکات به ترسه‌وه ئەنجامی ئەدات) ﴿ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدِ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴾ وه هه‌ر که‌سیک هاوئل بۆ خوی پهرودرگار بریار بدات به‌راستی درۆیه‌ک و تاوانیکی زۆر گه‌وره‌ی ئەنجامداوه .
٦. شیرکی گه‌وره هه‌رچی کرده‌وه چاکه‌کان هه‌یه هه‌لیان ئەوه‌شینیته‌وه، هه‌روه‌ک خوی پهرودرگار فه‌رمویه‌تی: ﴿ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحَبِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴾ (الانعام: ٨٨) واتا: ئەگه‌ر ئەوان (که مه‌به‌ستی پیغه‌مبه‌رانه (عليهم الصلاة والسلام) هاوئل بۆ خوی پهرودرگار بریار بدن هه‌موو کرده‌وه چاکه‌کانیان هه‌لئه‌وه‌شیته‌وه (له گه‌ل ئەوه‌ی که پیغه‌مبه‌ران (عليهم الصلاة والسلام) ئەو هه‌موو کرده‌وه چاکه‌یه‌یان هه‌یه، ئەه‌ی ئەبیت حالی که‌سانی تر چۆن بیت گه‌ر شهریک بۆ خوی پهرودرگار بریار بدن؟ وه هه‌روه‌ها خوی پهرودرگار فه‌رمویه‌تی: ﴿ لَنْ أَسْرُكَتَ لِيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴾ (الزمر: ٦٥) واتا: تۆ ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ر (عليه‌السلام) ئەگه‌ر شهریک بۆ خوی پهرودرگار بریار ده‌یت ئەوه کرده‌وه چاکه‌کانت هه‌لئه‌وه‌شیته‌وه و پاداشتی چاکه نادریته‌وه له‌سه‌ریان وه له‌و که‌سانه ئەبیت که خه‌ساره و مه‌ندن .

۷. هه رکه سیک له و که سانه بیت که شیرکی گه وره ی تیدا بیت ئه وه ئاگری دۆزه خی بۆ هه یه و به هه شتی له سه ر حه رامه و ناچیتته ناویوه، جابری کوری عبد الله (رضی الله عنهما) له پیغه مبه ری خواوه (صلواته) بۆمان ده گپرتته وه که فه رمویته تی: ﴿من مات لا یشرک بالله شیئا دخل الجنة، ومن مات یشرک بالله شیئا دخل النار﴾^(۱) و اتا: هه رکه سیک مردبیت و یان بمریت و هاوئل بۆ خوی په روه ردگار بریار نه دبیت ئه چیتته به هه شته وه، وه هه رکه سیک مردبیت و هاوئل بۆ خوی په روه ردگار بریار دبیت ئه چیتته ناو ئاگری دۆزه خه وه . هه روه ها خوی په روه ردگار فه رمویته تی: ﴿إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ﴾ (المائدة: ۷۲) و اتا: بی گومان هه رکه سیک هاوئل بۆ خوی په روه ردگار بریار بدات ئه وه خوی په روه ردگار به هه شتی له سه ر حه رام کردووه و نایکاته به هه شته وه، وه شوینی ناو ئاگری دۆزه خه، وه که سانی هاوئل بریار ده ر بۆ خوی په روه ردگار هیچ سه رکه وینه رو سه ر خه ریکیان نیه تا له ئاگری دۆزه خه پزگاریان بکات.

۸. شیرکی گه وره گه ر که سیک ئه نجامی بدات و پیش مردن ته و به ی لئ نه کات ئه وه به هه میشه بی له دۆزه خدا ئه مینیتته وه، هه روه ک خوی په روه ردگار فه رمویته تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِنَبِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ﴾ (البینة: ۶) و اتا: بی باوه ره کان له ئه هلی کیتاب و (گاورو جوله که) هاوئل بریار ده ران بۆ خوی په روه ردگار له ئاگری دۆزه خدان و به هه میشه بی تیدا ئه میننه وه، ئا ئه وانه (بی باوه ره کانی ئه هلی کیتاب و (گاورو جوله که) هاوئل بریار ده ران خراپ ترین دروست کراوی خوی په روه ردگارن .

۹. هاوئل بریار دان بۆ خوی په روه ردگار گه وره ترین سته م و درویه، هه روه ک خوی په روه ردگار ئامۆژگاری لوقمانی حکیم مان بۆ ئه گپرتته وه کاتیک ئامۆژگاری کوره که ی ئه کات و ده فه رمویت: ﴿يَبْنِي لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾ (لقمان: ۱۳) و اتا: ووتی: ئه ی کوری خۆم هاوئل بۆ خوی په روه ردگار بریار مه ده چونکه به راستی شه ریک بۆ خوا بریار دان زولم و سته میکی زۆر گه وره یه . وه هه روه ها خوی په روه ردگار فه رمویته تی: ﴿وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا﴾ وه هه ر که سیک هاوئل بۆ خوی په روه ردگار بریار بدات به راستی درویه ک و تاوانیکی زۆر گه وره ی ئه نجامد او ه .

۱۰. خوی په روه ردگار و پیغه مبه ری خۆشه ویست (صلواته) به رین له موشریکین (هاوئل بریار ده ران بۆ خوی په روه ردگار)، هه روه ک خوی په روه ردگار فه رمویته تی: ﴿وَإِذْ نَسَبَ اللَّهُ رَسُولَهُ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ (التوبة: ۳) و اتا: ئه مه بانگه وازو ئاگادار کردنه وه یه که له لایه ن خوی په روه ردگار و پیغه مبه ره که یه وه (صلواته) بۆ هه موو خه لکی له پۆژی حه جی گه وره دا: به راستی خوی په روه ردگار و پیغه مبه ره که ی (صلواته) به رین له هاوئل بریار ده ران بۆ خوی په روه ردگار (المشرکین) .

۱۱. هاوئل بریار دان بۆ خوی په روه ردگار گه وره ترین هۆکاره بۆ توش بوون به سزاو توپه یی خوی په روه ردگار و دووبی له په حم و به زه یی، په نا ئه گرین به خوی په روه ردگار له هه موو هۆکاریک که ئه بیته مایه ی سزاو توپه یی خوی په روه ردگار .

۱۲. هاوئل بریار دان بۆ خوی په روه ردگار پوناکی و پاکیتی (فطره ی ئینسانه کان ئه سپرتته وه، چونکه خوی په روه ردگار مروقه کانی دروست کردووه له سه ر خوا به تهنها ناسین و گوپرایه لی کردنی خۆی، هه روه ک فه رمویته تی: ﴿

(۱) صحیح مسلم، کتاب ایمان، باب من مات لا یشرک بالله شیئا دخل الجنة، ومن مات مشرکا دخل النار، ۹۴/۱، برقم ۹۳.

فَطَرَتَ اللَّهُ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾
 (الروم: ۳۰) واتا : نه و پاکی و یه کخوا په رسته یه که خوای په روه ردگار خه لکی له سهر دروست کردوه، هیچ گورپانکاریه که به سهر دروست کراویکی خوادا نایات و هیچ که سیش ناتوانیت، نا نه و یه دینی راست و دروست که هیچ پیچ و په ناو چه و تیه کی تیدا نییه ، به لام زوری به خه لکی نه م راستیانه نازانن . وه ه روه ها پیغه مبه ر (صلوات علیہ) فره مویه تی: ﴿ ما من مولود الا یولد علی الفطرة، فأبواه یهودانه، أو ی نصرانه، أو یمجسانه ﴾^(۱) واتا: هیچ مندالیک له دایک نابیت نیلا له سهر پاکیتی و نیسلامه تی له دایک نه بیت، جا دایک و باوکی کاریگه ریان نه بیت به سهر یه وه و نه یکه ن به جوله که یان گاور یان ناگر په رست (موشریک)، وه له فره موده یه کی قودسیدا پیغه مبه ر (صلوات علیہ) له خوای په روه ردگار وه نه یگپیته وه، که خوای په روه ردگار فره مویه تی: ﴿انی خلقت عبادی حنفاء کلهم وإهم أتتهم الشیاطین فاجناتهم عن دینهم، وحرمت علیهم ما أحللت لهم، وأمرهم أن یشرکوا بی ما لم أنزل به سلطاناً﴾^(۱) واتا: من ه موو به نده کانم له سهر پاکی و یه کخوا په رستی دروست کردوه، به لام شهیتانه کان دین و له دینه پاکه که یان دوریان نه خه نه وه، وه نه و شتانه یان له سهر حرام نه کات که من بویانم حه لال کردوه، وه فره مانیان پی نه کهن تا هاوئل و شهریک بو من بریار بده ن له کاتیکدا هیچ به لگه یه کم دانه زاندووه تا هاوئل و شهریک بو من بریار بده ن .

۱۳. هاوئل بریاردان بو خوای په روه ردگار ه رچی په وشتی جوان و به رز ه یه نایه یلیت، له بهر نه وه ی په وشتی به رزو جوان له سروشت و پاکیتی ه موو مروقیکه، جا نه گهر شهریک بو خوا بریاردان سروشتی پاکیتی مروقه کان بگوریت نه وه بی گومان ه موو نه و په وشته جوان و به رزانه ی له سهر نیسلام و پاکیتی دروست نه بن نایلیت .

۱۴. هاوئل بریاردان بو خوای په روه ردگار عزیزه ت و سه ربه رزی مروقه نایلیت، چونکه که سی هاوئل بریاردان بو خوای په روه ردگار خوی زه لیل و ژیر ده سته ی ه موو تاغوت و په رستراوه کان کردوه، چونکه باوه ری وایه هیچ پشت و په نایه کی نییه جگه له وان ، بویه خوی زه لیل و ژیر ده سته ی شتانیک (بتیک، داریک، به ردیک) نه کات نه نه بیستن و نه نه بینن و نه عه قلیشیان ه یه، بویه غیری خوای په روه ردگار نه په رستیت و خوی زه لیل و ژیر ده سته ی کردوه که نه ویش نه و په ری سوکی و زه لیلی و به دبه ختیه، داواکارین له خوای په روه ردگار بی ریزو ژیر ده سته ی هیچ که س و شتیکنان نه کات .

۱۵. شیری کهوره خوین و مالی پی حه لال نه بیت، له بهر فره موده که ی پیغه مبه ر (صلوات علیہ) که فره مویه تی: ﴿أمرت أن أقاتل الناس حتی یشهدوا أن لا إله إلا الله وأن محمداً رسول الله، ویقیموا الصلاة، ویؤتوا الزکاة، فإذا فعلوا ذلك عصموا منی دماءهم وأموالهم إلا بحق الإسلام وحسابهم علی الله﴾^(۱) واتا : فره مانم پی کراوه (له لایه ن خوای په روه ردگار وه) که کوشتاری خه لکی بکه م تا شایه تی نه دهن به وه ی که تنها خوای په روه ردگار په رستراوی حه ق و راسته قینه یه (محمد) یش پیغه مبه ر (صلوات علیہ) په وانه کراوی خوای په روه ردگار، وه نویژ بکه ن و زه کاتی ماله کانیان بده ن، کاتیک نه و کارانه یان کرد نه وه خوین و مالیان حه رام نه بیت له سهر موسولمانان مه گهر به حه قی نیسلام (واتا: که سیک پاشگه ز بیته وه له نیسلام یان که سیک که سیک بکوژیت به ناحه ق یان پیاوینک و نافرته تیک زینا بکه ن و پیاووه که ژندار بیت و نافرته ته که ش شوی کردبیت

^(۱) متفق علیه من حدیث أبی هریره رضی الله عنه: البخاری، کتاب الجنائز، باب إذا أسلم الصبی فمات هل یصلی علیه، ۱۱۹/۲، برقم ۱۳۵۸، ومسلم، کتاب القدر، باب معنی کل مولود یولد علی الفطرة، ۲۰۴۷/۴، برقم ۲۶۵۸.

^(۲) مسلم، کتاب الجنة، باب الصفات التي يعرف بها أهل الجنة وأهل النار، ۲۱۹۷/۱، برقم ۲۸۶۵.

^(۳) متفق علیه: البخاری، کتاب الإیمان، باب (إن تابوا وأقاموا الصلاة وآتوا الزکاة فخلوا سبیلهم) ۱۴/۱، برقم ۲۵، ومسلم، کتاب الإیمان، باب الأمر بقتال الناس حتی یقولوا لا إله إلا الله،

.....هتد، نهو کاته حق و مافی ئیسلامه تۆلهیان لی بستینیتتهوه که کوشتنیانه) وه لیپرسینهوهیان لای خوی پهروهردگار له پۆژی دوااییدا .

١٦. شیرکی گهوره دوژمنایهتی له نیوان خاوهنهکهی و ئیمانداراندا بهریا نهکات ، بویه دروست نییه بۆ هیچ ئیمانداریک خوشهویستی و دۆستایهتی بۆ کهسیکی هاوہل بریاردهری گهوره هه بیته با نزیک ترین کهسیشی بیته .

١٧. شیرکی بچوک ئیمان لاوازو کهم نهکات و هوکاریکه و سهه نهکشیت بۆ هاوہل بریاردانی گهوره بۆ خوی پهروهردگار .

١٨. شیرکی شاراووه نهینی که ریا کردنه، وه کردنی کردهوه بۆ بهدهست هینانی دنیا له کاتییدا کردهوه چاکهکانی پی هه لئه وهشیتهوه، ترسناک تره له فیتنهی دهجال، له بهر گهورهیی و شاراوویی و ترسناکیهکهی له سهه نوممهتی پیغه مبهه (عابرهت) .

کهوابو ئهی براو خوشکانی موسولمان ناگادارین و بترسن له هاوہل بریاردهران بۆ خوی پهروهردگار گهوره و بچوک و نهینی و ناشکرا، پهنا نهگرین به خوی پهروهردگار له هاوہل بریاردهران بۆی ، داواکارین له خوی پهروهردگار که سهلامهتی له شیرک و لیخوش بون له تاوانهکان و له ش ساغیمان پی ببهخشیت له دنیاو دواپژدا، وه ههردوو مامۆستای بهریز م. شیرزاد عبدالقادر، که پپیشاندهری یارمهتیدهرم بوو بۆ وهرگیرانی ئهه نامیلکهیه، وه م. صلاح الدین عبدالکریم که ههه یارمهتیدهرو ههه ئهرکی پیداجونه وهشی گرته نهستوی خوی خوی پهروهردگار پاداشتی بهخیریان بداتهوه و سهه بهرزو پایه داریان بکات له دنیاو دواپژدا، آمین .

وصلی الله وسلم وبارک علی نبینا(ﷺ) محمد وعلی آله وأصحابه ومن تبعهم یاحسن إلى یوم الدین.

=====

مالیه ربه به هه شه

www.ba8.org

له دوعای خیری بی به شمان مه کهن